

Judikatūras krājums

TIESAS ATZINUMS 1/15 (virspalāta)
2017. gada 26. jūlijā

Satura rādītājs

I.	Lūgums sniegt atzinumu	4
II.	Atbilstošās tiesību normas	4
	A. Čikāgas konvencija	4
	B. 21. protokols par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu	5
	C. 22. protokols par Dānijas nostāju	5
	D. Direktīva 95/46/EK	6
	E. Direktīva 2004/82/EK	7
III.	Paredzētā nolīguma priekšvēsture	7
IV.	Padomes lēmumprojekts par paredzētā nolīguma noslēgšanu	9
V.	Paredzētais nolīgums	9
VI.	Parlamenta lūgumā sniegt atzinumu paustie apsvērumi	22
	A. Par atbilstošu juridisko pamatu Padomes lēmumam par paredzētā nolīguma noslēgšanu	22
	B. Par paredzētā nolīguma saderību ar LESD un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas noteikumiem	22
VII.	Tiesai iesniegto apsvērumu kopsavilkums	24
	A. Par lūguma sniegt atzinumu pieņemamību	24
	B. Par atbilstošu juridisko pamatu Padomes lēmumam par paredzētā nolīguma noslēgšanu	24
	C. Par paredzētā nolīguma saderību ar LESD un Hartas noteikumiem	25
VIII.	Tiesas nostāja	28
	A. Par lūguma sniegt atzinumu pieņemamību	28

B.	Par atbilstošu juridisko pamatu Padomes lēmumam par paredzētā nolīguma noslēgšanu	29
1.	Par paredzētā nolīguma mērķi un saturu	29
2.	Par atbilstošu juridisko pamatu saskaņā ar LESD	31
3.	Par LESD 16. panta 2. punktā un 87. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzēto procedūru saderību	32
C.	Par paredzētā nolīguma saderību ar LESD un Hartas noteikumiem	34
1.	Par attiecīgajām pamattiesībām un iejaukšanos tajās	34
2.	Par paredzētā nolīguma izraisītās iejaukšanās attaisnojumu	35
a)	Par paredzētajā nolīgumā noteiktās PDR datu apstrādes pamatu	37
b)	Par vispārējo interešu mērķi un attiecīgo pamattiesību būtības satura ievērošanu	37
c)	Par paredzētajā nolīgumā noteiktās PDR datu apstrādes piemērotību sabiedrības drošības nodrošināšanas mērķim	38
d)	Par paredzētā nolīguma rezultātā radītās iejaukšanās nepieciešamību	38
1)	Par PDR datiem, uz kuriem attiecas paredzētais nolīgums	38
i)	Par paredzētā nolīguma pietiekamo precizitāti jautājumā par pārsūtāmajiem PDR datiem	38
ii)	Par sensitīviem datiem	40
2)	Par PDR datu automatizētu apstrādi	40
3)	Par PDR datu apstrādes mērķiem	41
i)	Teroristu nodarījumu vai smagu starptautisku noziegumu novēršana, atklāšana vai saukšana pie atbildības par tiem	41
ii)	Citi mērķi	41
4)	Par Kanādas iestādēm, uz kurām attiecas paredzētais nolīgums	42
5)	Par attiecīgajiem aviopasažieriem	42
6)	Par PDR datu uzglabāšanu un izmantošanu	43
i)	Par PDR datu uzglabāšanu un izmantošanu pirms aviopasažieru ieceļošanas, viņu uzturēšanās laikā Kanādā un pēc viņu izceļošanas	44
ii)	Par PDR datu uzglabāšanu un izmantošanu pēc aviopasažieru izceļošanas no Kanādas	45
7)	Par PDR datu izpaušanu	46
i)	PDR datu izpaušana valsts iestādēm	46
ii)	PDR datu izpaušana privātpersonām	47

3.	Par aviopasažieru individuālajām tiesībām	47
a)	Par tiesībām tikt informētam par datiem, piekļūt tiem un pieprasīt izdarīt tajos labojumus	47
b)	Par tiesībām iesniegt sūdzību	48
4.	Par PDR datu aizsardzības garantiju uzraudzību	48
IX.	Atbilde uz lūgumu sniegt atzinumu	49

Atzinums, kas sniegts saskaņā ar LESD 218. panta 11. punktu – Nolīguma starp Kanādu un Eiropas Savienību projekts – Aviopasažieru datu reģistra datu pārsūtīšana no Savienības uz Kanādu – Atbilstoši juridiskie pamati – LESD 16. panta 2. punkts, 82. panta 1. punkta otrās daļas d) apakšpunkts un 87. panta 2. punkta a) apakšpunkts – Saderība ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantu, kā arī 52. panta 1. punktu

Atzinuma procedūra 1/15

par Eiropas Parlamenta 2015. gada 30. janvārī iesniegto lūgumu sniegt atzinumu saskaņā ar LESD 218. panta 11. punktu.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietnieks A. Ticano [*A. Tizzano*], palātu priekšsēdētāji L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] (referents), Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], M. Bergere [*M. Berger*], A. Prehala [*A. Prechal*] un M. Vilars [*M. Vilaras*], tiesneši A. Ross [*A. Rosas*], E. Levits, D. Švābi [*D. Šváby*], E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*] un K. Likurģs [*C. Lycourgos*],

ģenerālvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretārs V. Turē [*V. Tourrès*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 5. aprīļa tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- Eiropas Parlamenta vārdā – *F. Drexler*, *A. Caiola* un *D. Moore*, pārstāvji,
- Bulgārijas valdības vārdā – *M. Georgieva* un *E. Petranova*, pārstāves,
- Igaunijas valdības vārdā – *K. Kraavi-Käerdi*, pārstāve,
- Īrijas vārdā – *E. Creedon* un *G. Hodge*, kā arī *A. Joyce*, pārstāvji, kam palīdz *D. Fennelly*, *BL*, un *C. Doyle*, *BL*,
- Spānijas valdības vārdā – *A. Rubio González* un *M. Sampol Pucurull*, pārstāvji,
- Francijas valdības vārdā – *G. de Bergues*, *D. Colas* un *F.-X. Bréchet*, pārstāvji,

- Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *C. Brodie* un *D. Robertson*, pārstāvji, kam palīdz *D. Beard*, *QC*, un *S. Ford*, *barrister*,
- Eiropas Savienības Padomes vārdā – *M.-M. Joséphidès* un *S. Boelaert*, kā arī *E. Sibon*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – *P. Van Nuffel* un *D. Nardi*, kā arī *D. Maidani* un *P. Costa de Oliveira*, pārstāvji,
- Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja (EDAU) vārdā – *A. Buchta* un *G. Zafir*, kā arī *R. Robert*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2016. gada 8. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo atzinumu.

Atzinums

I. Lūgums sniegt atzinumu

- 1 Tiesai iesniegtais Eiropas Parlamenta lūgums sniegt atzinumu ir formulēts šādi:

“Vai paredzētais nolīgums [starp Kanādu un Eiropas Savienību par pasažieru datu reģistra datu pārsūtīšanu un apstrādi] ir saderīgs ar Līgumu noteikumiem (LESD 16. pants) un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu (7., 8. pants un 52. panta 1. punkts), ciktāl tas attiecas uz fizisko personu tiesībām uz personas datu aizsardzību?

Vai LESD 82. panta 1. punkta otrās daļas d) apakšpunkts un 87. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir atbilstošs juridisks pamats [Eiropas Savienības] Padomes aktam par paredzētā nolīguma noslēgšanu vai arī šim aktam jābūt pamatotam ar LESD 16. pantu?”

- 2 Parlaments papildus citiem dokumentiem kā pielikumus lūgumam sniegt atzinumu ir nosūtījis Tiesai:
 - Nolīguma starp Kanādu un Eiropas Savienību par pasažieru datu reģistra datu pārsūtīšanu un apstrādi (turpmāk tekstā – “paredzētais nolīgums”) projektu,
 - Padomes lēmumprojektu par to, lai Savienības vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Kanādu un Eiropas Savienību par pasažieru datu reģistra datu pārsūtīšanu un apstrādi (turpmāk tekstā – “Padomes lēmumprojekts par paredzētā nolīguma noslēgšanu”), un
 - 2014. gada 7. jūlija vēstuli, kurā Padome ir lūgusi Parlamentam piekrišanu minētajam lēmumprojektam.

II. Atbilstošās tiesību normas

A. Čikāgas konvencija

- 3 Čikāgā 1944. gada 7. decembrī parakstīto Konvenciju par starptautisko civilo aviāciju (*Recueil des traités des Nations unies*, 15. sējums, Nr. 102; turpmāk tekstā – “Čikāgas konvencija”) ir ratificējusi Kanāda, kā arī visas Eiropas Savienības dalībvalstis, tomēr pati Eiropas Savienība nav minētās konvencijas dalībniece.

4 Šīs konvencijas 13. pantā ir noteikts:

“Pasažieru, apkalpes ieceļošana vai kravas ievēšana Līgumslēdzējas valsts teritorijā vai pasažieru, apkalpes izceļošana vai kravas izvešana no tās, vai arī atrašanās šajā teritorijā ir saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem attiecībā uz gaisa kuģa pasažieru, apkalpes ieceļošanu vai kravas ievēšanu tās teritorijā vai pasažieru, apkalpes izceļošanu vai kravas izvešanu no tās, piemēram, par ieceļošanu vai ievēšanu, izceļošanu vai izvešanu, imigrāciju, pasu kontroli, muitu un karantīnu.”

5 Ar Čikāgas konvenciju ir izveidota Starptautiskā Civilās aviācijas organizācija (ICAO), kuras mērķis saskaņā ar šīs konvencijas 44. pantu tostarp ir izstrādāt starptautiskās aeronavigācijas principus un metodes.

B. 21. protokols par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu

6 21. protokola par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu (OV 2010, C 83, 295. lpp.; turpmāk tekstā – “21. protokols”) 1. pantā ir noteikts:

“Ievērojot 3. pantu, Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās ierosināto pasākumu pieņemšanā, ko veic Padome saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļu. Padomes lēmumiem, kas jāpieņem vienprātīgi, vajadzīgs vienprātīgs lēmums, ko pieņem Padomes locekļi, izņemot Apvienotās Karalistes un Īrijas valdības pārstāvjus.

[..]”

7 Šī protokola 3. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

“Apvienotā Karaliste vai Īrija trijos mēnešos pēc tam, kad Padomei iesniegts priekšlikums vai ierosinājums, piemērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļu, var rakstiski paziņot Padomes priekšsēdētājam, ka tā vēlas piedalīties šādu ierosinātu pasākumu noteikšanā un īstenošanā, un tādā gadījumā šī valsts iegūst šādas tiesības.”

C. 22. protokols par Dānijas nostāju

8 22. protokola par Dānijas nostāju (OV 2010, C 83, 299. lpp.; turpmāk tekstā – “22. protokols”) preambulas trešajā, ceturtajā un piektajā daļā ir noteikts, ka Augstās līgumslēdzējas puses:

“[apzinās], ka no Edinburgas lēmuma izrietošā tiesiskā režīma saglabāšana saistībā ar Līgumiem ievērojami ierobežos Dānijas līdzdalību nozīmīgās Savienības sadarbības jomās un ka Savienības interesēs būtu nodrošināt *acquis* integrāti brīvības, drošības un tiesiskuma telpā,

[vēlas] tādēļ ieviest tiesiskas reglamentācijas sistēmu, kas nodrošinātu Dānijai iespēju piedalīties tādu pasākumu noteikšanā, kas ierosināti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļu, un [lauj] Dānijai šo iespēju izmantot saskaņā ar tās konstitucionālajām prasībām;

[patur prātā to], ka Dānija nekavēs pārējo dalībvalstu sadarbības turpmāku attīstību attiecībā uz pasākumiem, kas nav saistoši Dānijai”.

9 Minētā protokola 1. pantā ir noteikts:

“Dānija nepiedalās tādu Padomes pasākumu noteikšanā, kas ierosināti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļu. Padomes lēmumiem, kas jāpieņem vienprātīgi, vajadzīga Padomes locekļu vienprātība, izņemot Dānijas valdības pārstāvi.

Šajā pantā kvalificēts balsu vairākums ir definēts atbilstīgi 238. panta 3. punktam Līgumā par Eiropas Savienības darbību.”

10 Minētā protokola 2. pants ir formulēts šādi:

“Neviens no Līguma par Eiropas Savienības darbību trešās daļas V sadaļas noteikumiem, neviens pasākums, kas noteikts, piemērojot šo sadaļu, neviens noteikums starptautiskā nolīgumā, ko Savienība noslēgusi, piemērojot šo sadaļu, un neviens Eiropas Savienības Tiesas lēmums, kas interpretē šādus noteikumus vai pasākumus, vai jebkādu pasākumu, kas grozīts vai ko var grozīt saskaņā ar šo sadaļu, nav saistoši vai piemērojami Dānijai; šādi noteikumi, pasākumi vai lēmumi neietekmē Dānijas kompetenci, tiesības un pienākumus; neviens šāds noteikums, pasākums vai lēmums negroza Kopienas vai Savienības acquis, kā arī tie nav Savienības tiesību daļa, ja attiecas uz Dāniju. Jo īpaši Savienības tiesību akti saistībā ar policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, kuri pieņemti, pirms stājies spēkā Lisabonas līgums, un kuri ir grozīti, Dānijai joprojām ir saistoši un nemainīgi piemērojami.”

11 Tā paša protokola 2.a pantā ir paredzēts:

“Šā protokola 2. pantu piemēro arī attiecībā uz tiem noteikumiem, kas paredzēti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 16. pantu un kas skar personas datu apstrādi dalībvalstīs, veicot darbības, uz ko attiecas minētā Līguma trešās daļas V sadaļas 4. un 5. nodaļas darbības joma.”

D. Direktīva 95/46/EK

12 Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV 1995, L 281, 31. lpp.) 25. pants ir formulēts šādi:

“1. Dalībvalstis paredz to, ka personas datu, kuri atrodas apstrādē vai ir paredzēti apstrādei pēc pārsūtīšanas, pārsūtīšana var notikt tikai tad, ja, neierobežojot atbilstību attiecīgās valsts noteikumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šīs direktīvas pārējiem noteikumiem, attiecīgā trešā valsts nodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni.

2. Trešās valsts sniegtās aizsardzības līmeņa pietiekamība jānovērtē, paturot prātā visus ar datu pārsūtīšanas darbību vai datu pārsūtīšanas darbību kopumu cieši saistītos apstākļus; jo īpaši jāapsver datu raksturs, ierosinātās apstrādes darbības vai darbību nolūks un ilgums, izcelsmes valsts un valsts, kura ir galamērķis, attiecīgajā trešajā valstī spēkā esošās gan vispārējo, gan nozaru tiesību normas un šajā valstī ievērotie profesionālie noteikumi un drošības pasākumi.

[..]

6. Saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija var konstatēt, ka trešā valsts nodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni šā panta 2. punkta nozīmē, pamatojoties uz savas valsts tiesībām vai uz starptautiskajām saistībām, kuras tā noslēgusi, jo īpaši uz 5. punktā minēto sarunu par personu privātās dzīves un pamatbrīvību un tiesību aizsardzību atzinumu.

[..]”

E. Direktīva 2004/82/EK

- 13 Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/82/EK par pārvadātāju pienākumu darīt zināmus datus par pasažieriem (OV 2004, L 261, 24. lpp.) 3. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

“1. Dalībvalstis veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai pārvadātājiem noteiktu pienākumu pēc to iestāžu pieprasījuma, kuras ir atbildīgas par personu pārbaudi uz ārējām robežām, pabeidzot reģistrāciju, sniegt informāciju par pasažieriem, ko tie vedis uz apstiprinātu robežpārejas punktu, caur kuru šīs personas ieceļos dalībvalsts teritorijā.

2. Iepriekš minētajā informācijā ietver šādus datus:

- izmantotā ceļošanas dokumenta veids un numurs,
- pilsonība,
- pilns vārds un uzvārds,
- dzimšanas datums,
- robežpārejas punkts, caur kuru ieceļo dalībvalstu teritorijā,
- transportlīdzekļa kods,
- transportlīdzekļa izlidošanas un ielidošanas laiks,
- transportlīdzekli pārvadājamo pasažieru kopskaits,
- sākotnējais iekāpšanas punkts.”

III. Paredzētā nolīguma priekšvēsture

- 14 2005. gada 18. jūlijā Padome pieņēma Lēmumu 2006/230/EK, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Kanādas valdību par API/PNR datu apstrādi (OV 2006, L 82, 14. lpp.; turpmāk tekstā – “2006. gada nolīgums”), ar kuru tā šo nolīgumu apstiprināja. Šis nolīgums saskaņā ar tā preambulu tika noslēgts, ņemot vērā “Kanādas valdības prasību, ka gaisa pārvadātājiem, kas pārvadā pasažierus uz Kanādu, ir jāsniedz papildu informācija par pasažieri un pasažieru datu reģistra (turpmāk “API/PNR”) dati Kanādas kompetentajām iestādēm tiktāl, ciktāl šie dati ir savākti un atrodas pārvadātāju automatiskajās rezervēšanas un izlidošanas kontroles sistēmās”.
- 15 Saskaņā ar 2006. gada nolīguma 1. panta 1. punktu nolīguma mērķis bija “nodrošināt, ka API/PNR datus par personām, kas izmanto atbilstīgos reisu, sniedz, pilnībā ievērojot pamattiesības un pamatbrīvības, jo īpaši tiesības uz privāto dzīvi”. Saskaņā ar šī nolīguma 3. panta 1. punktu “puses [bija vienojušās], ka API/PNR datu apstrādi attiecībā uz personām, kas izmanto atbilstīgos reisu, veiks saskaņā ar saistībām, ko ir uzņēmusies kompetentā iestāde, kura iegūst API/PNR datus”. Atbilstoši šī nolīguma I pielikumam Kanādas kompetentā iestāde bija Kanādas Robeždienestu aģentūra (CBSA).
- 16 Pamatojoties uz šīm saistībām, Eiropas Kopienas Komisija 2005. gada 6. septembrī pieņēma Lēmumu 2006/253/EK par pienācīgu aizsardzību lidmašīnu pasažieru datu reģistrā (PNR) iekļautajiem personas datiem, kas nosūtīti Kanādas robeždienestu aģentūrai (OV 2006, L 91, 49. lpp.). Šī lēmuma 1. pantā bija noteikts, ka “Direktīvas [95/46] 25. panta 2. punkta nolūkā tiek uzskatīts, ka [CBSA] nodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni no Kopienas tai pārsūtītajiem PNR datiem par lidojumiem uz Kanādu vai no Kanādas, saskaņā ar pielikumā izklāstītajām [CBSA saistībām attiecībā uz PNR

programmas īstenošanu]. Šī lēmuma 7. pantā bija noteikts, ka lēmuma “darbības termiņš beidzas pēc 3 gadiem un 6 mēnešiem pēc tā paziņošanas, ja vien šo termiņu nepagarina atbilstīgi kārtībai, kas noteikta Direktīvas [95/46] 31. panta 2. punktā”. Šāds pagarinājums nav noticis.

- 17 Tā kā 2006. gada nolīguma spēkā esamības ilgums saskaņā ar tā 5. panta 1. un 2. punktu bija saistīts ar Lēmuma 2006/253 spēkā esamības ilgumu, šis nolīgums zaudēja spēku 2009. gadā.
- 18 2010. gada 5. maijā Parlaments pieņēma rezolūciju par sarunu uzsākšanu saistībā ar pasažieru datu reģistra (PDR) datu nolīgumiem ar Amerikas Savienotajām Valstīm, Austrāliju un Kanādu (OV 2011, C 81 E, 70. lpp.). Šīs rezolūcijas 7. punktā Parlaments pieprasīja “izstrādājot principu vienotu kopumu kā pamatu nolīgumiem ar trešām valstīm, PDR datu izmantošanā tiesībaizsardzības un drošības vajadzībām piemērot vienotu pieeju” un aicināja “Komisiju [..] iesniegt priekšlikumu šādam vienotam kopumam un pilnvarojuma projektu sarunām ar trešām valstīm”, un šīs rezolūcijas 9. punktā norādīja minimālās prasības, kas ir jāizpilda attiecībā uz aviopasažieru datu izmantošanu trešajās valstīs.
- 19 2010. gada 2. decembrī Padome pieņēma lēmumu un sarunu norādes, atļaujot Komisijai Savienības vārdā sākt sarunas ar Kanādu saistībā ar nolīgumu par pasažieru datu reģistra datu (turpmāk tekstā – “PDR dati”) pārsūtīšanu un izmantošanu, lai novērstu un apkarotu terorismu un citus smagus starptautiskus noziegumus.
- 20 Sarunās ar Kanādu sagatavotais paredzētais nolīgums tika parafēts 2013. gada 6. maijā. 2013. gada 18. jūlijā Komisija pieņēma Priekšlikumu Padomes lēmumam par nolīguma noslēgšanu starp Kanādu un Eiropas Savienību par pasažieru datu reģistra datu pārsūtīšanu un apstrādi (COM(2013) 528 final, turpmāk tekstā – “Priekšlikums Padomes lēmumam par paredzētā nolīguma noslēgšanu”), kā arī Priekšlikumu Padomes lēmumam par nolīguma parakstīšanu starp Kanādu un Eiropas Savienību par pasažieru datu reģistra datu pārsūtīšanu un apstrādi (COM(2013) 529 final).
- 21 Priekšlikuma Padomes lēmumam par paredzētā nolīguma noslēgšanu paskaidrojuma rakstā bija teikts:

“Kanādas tiesību akti pilnvaro [CBSA] pieprasīt katram gaisa pārvadātājam, kas veic gaisa pārvadājumu lidojumus uz Kanādu un no tās, sniegt tai elektronisku piekļuvi [PDR] datiem, pirms attiecīgais pasažieris ierodas Kanādā vai to pamet. Kanādas iestāžu pieprasījumu pamatā ir Muitas likuma 107.1. daļa, noteikumi par pasažieru (muitas) informāciju, Likuma par imigrāciju un bēgļu aizsardzību 148. panta 1. daļas d) punkts un Imigrācijas un bēgļu aizsardzības 269. noteikumi.

Šo tiesību aktu mērķis ir iegūt PDR datus elektroniski pirms avioreisa ierašanās, kas tādējādi ievērojami uzlabo [CBSA] spēju veikt lietderīgu un efektīvu pasažiera riska iepriekšēju novērtējumu un atvieglot bona fide ceļošanu, tādējādi stiprinot Kanādas drošību. Eiropas Savienība, sadarbojoties ar Kanādu cīņā pret terorismu un citiem smagiem starptautiskiem noziegumiem, uzskata, ka PDR datu nosūtīšana Kanādai sekmē policijas un tiesu iestāžu starptautisko sadarbību. Tas tiks panākts, pārsūtot Kanādas iegūto analītisko informāciju, kurā ietverti [PDR] dati, dalībvalstu kompetentajām policijas un tiesu iestādēm, kā arī Eiropalam un Eurojust atbilstoši to attiecīgajām pilnvarām.

[..]

Gaisa pārvadātājiem ir pienākums [CBSA] sniegt piekļuvi tikai tādiem konkrētiem PDR datiem, kuri ir apkopoti un tiek glabāti attiecīgā gaisa pārvadātāja automatizētajās rezervēšanas un izlidošanas kontroles sistēmās.

ES tiesību akti par datu aizsardzību neļauj Eiropas un citiem gaisa pārvadātājiem, kuri veic lidojumus no [Savienības], nosūtīt PDR datus par saviem pasažieriem tādām trešām valstīm, kuras nenodrošina atbilstīgu personas datu aizsardzības līmeni un neparedz piemērotus aizsardzības pasākumus. Ir vajadzīgs risinājums, kas nodrošinās juridisko pamatu PDR datu pārsūtīšanai no ES uz Kanādu, atzīstot

to, ka PDR datu izmantošana ir nepieciešama un būtiska cīņā pret terorismu un citiem smagiem starptautiskiem noziegumiem, vienlaikus nodrošinot tiesisko noteiktību gaisa pārvadātājiem. Turklāt šis risinājums jāpieņem vienmērīgi visā Eiropas Savienībā, lai nodrošinātu tiesisko noteiktību gaisa pārvadātājiem un ievērotu indivīdu tiesības uz personas datu aizsardzību, kā arī to fizisko drošību.

[..]”

- 22 2013. gada 30. septembrī Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs (EDAU) sniedza atzinumu par šiem lēmumu priekšlikumiem. Šī atzinuma, kura kopsavilkums tika publicēts Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī (OV 2014, C 51, 12. lpp.), pilns teksts ir pieejams EDAU tīmekļvietnē.
- 23 2013. gada 5. decembrī Padome pieņēma lēmumu par nolīguma parakstīšanu starp Kanādu un Eiropas Savienību par pasažieru datu reģistra datu pārsūtīšanu un apstrādi. Tajā pašā dienā šī iestāde nolēma, ka jāpieprasa Parlamenta piekrišana tās lēmumprojektam par paredzētā nolīguma noslēgšanu.
- 24 Paredzētais nolīgums tika parakstīts 2014. gada 25. jūnijā.
- 25 2014. gada 7. jūlijā vēstulē Padome lūdza Parlamenta piekrišanu Padomes lēmumprojektam par paredzētā nolīguma noslēgšanu.
- 26 2014. gada 25. novembrī Parlaments pieņēma rezolūciju par lūgumu Tiesai sniegt atzinumu par to, vai Kanādas un Eiropas Savienības nolīgums par pasažieru datu reģistra datu pārsūtīšanu un apstrādi ir atbilstīgs Līgumiem (OV 2016, C 289, 2. lpp.).

IV. Padomes lēmumprojekts par paredzētā nolīguma noslēgšanu

- 27 Padomes lēmumprojektā par paredzētā nolīguma noslēgšanu kā šī lēmuma juridiskie pamati tiek norādīti LESD 82. panta 1. punkta otrās daļas d) apakšpunkts un 87. panta 2. punkta a) apakšpunkts saistībā ar 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu.
- 28 Šī lēmumprojekta preambulas 5. un 6. apsvērums ir formulēti šādi:
- “(5) Saskaņā ar 3. pantu [21. protokolā], [Apvienotā Karaliste un Īrija] ir izteikušas vēlmi piedalīties šā lēmuma pieņemšanā.
- (6) Saskaņā ar 1. un 2. pantu [22. protokolā], Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un nolīgums tai nav saistošs un nav jāpieņem.”
- 29 Minētā lēmumprojekta 1. pantā ir noteikts:
- “Ar šo Eiropas Savienības vārdā apstiprina nolīgumu starp Kanādu un Eiropas Savienību par pasažieru datu reģistra datu pārsūtīšanu un apstrādi.
- Nolīguma teksts ir pievienots šim lēmumam.”

V. Paredzētais nolīgums

- 30 Paredzētais nolīgums ir formulēts šādi:

“Kanāda

un

Eiropas Savienība,

turpmāk "Puses",

Cenšoties novērst, apkarot, apspiest un izskaust terorismu un ar to saistītus nodarījumus, kā arī citus smagus starptautiskus noziegumus, lai aizsargātu savu valstu demokrātisko sabiedrību un kopējās vērtības ar mērķi vairot drošību un tiesiskumu;

Atzīstot to, cik nozīmīgi ir novērst, apkarot, apspiest un izskaust terorismu un ar to saistītus nodarījumus, kā arī citus smagus starptautiskus noziegumus, vienlaikus aizsargājot pamattiesības un pamatbrīvības, jo īpaši tiesības uz privāto dzīvi un datu aizsardzību;

Cenšoties veicināt un paplašināt Pušu sadarbību Eiropas Savienības un Kanādas partnerattiecību garā;

Atzīstot, ka informācijas apmaiņa ir būtisks elements cīņā pret terorismu un ar to saistītiem nodarījumiem, un citiem smagiem starptautiskiem noziegumiem un ka šo mērķu sasniegšanai pasažieru datu reģistra (PDR) datu izmantošana ir izšķiroši svarīgs instruments;

Atzīstot, ka sabiedrības drošības garantēšanai un tiesībaizsardzības īstenošanai būtu jāparedz noteikumi, lai reglamentētu PDR datu pārsūtīšanu uz Kanādu, ko veic gaisa pārvadātāji;

Atzīstot, ka Pusēm ir kopīgas vērtības attiecībā uz datu aizsardzību un privātumu, kas atspoguļotas to attiecīgajos tiesību aktos;

Paturot prātā Eiropas Savienības saistības saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 6. pantu par pamattiesību ievērošanu, tiesības uz privātumu saistībā ar personas datu apstrādi, kā paredzēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 16. pantā, samērīguma un nepieciešamības principus attiecībā uz tiesībām uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, privātuma ievērošanu un personas datu aizsardzību, kā paredzēts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantā, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantā, Eiropas Padomes [1981. gada 28. janvārī Strasbūrā parakstīto] 108. konvenciju par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automatizētu apstrādi un tās [2001. gada 8. novembrī Strasbūrā parakstīto] papildu protokolu Nr. 181;

Ņemot vērā attiecīgos noteikumus Kanādas Tiesību un brīvību hartā un Kanādas tiesību aktos privātās dzīves aizsardzības jomā;

Atzīmējot Eiropas Savienības apņemšanos nodrošināt, lai gaisa pārvadātājiem nebūtu liegts ievērot Kanādas tiesību aktu prasības par Eiropas Savienības izcelsmes PDR datu pārsūtīšanu uz Kanādu saskaņā ar šo nolīgumu;

Atzīstot Pušu 2006. gada nolīguma par PDR datu pārsūtīšanu sekmīgo kopīgo pārskatīšanu, kas veikta 2008. gadā;

Atzīstot, ka šo nolīgumu nav paredzēts piemērot attiecībā uz iepriekšēju pasažieru informāciju, ko gaisa pārvadātāji ievāc un pārsūta Kanādai robežkontroles vajadzībām;

Atzīstot arī, ka šis nolīgums neliedz Kanādai turpināt apstrādāt informāciju, kas saņemta no gaisa pārvadātājiem ārkārtas apstākļos, ja tas vajadzīgs, lai mazinātu jebkuru nopietnu un tūlītēju risku gaisa pārvadājumiem vai valsts drošībai, ievērojot stingrus ierobežojumus, kas paredzēti Kanādas tiesību aktos, un jebkurā gadījumā nepārsniedzot šajā nolīgumā paredzētos ierobežojumus;

Atzīmējot Pušu, kā arī Eiropas Savienības dalībvalstu interesi apmainīties ar informāciju par PDR datu pārsūtīšanas metodi, kā arī par PDR datu izpaušanu ārpus Kanādas, kā noteikts šā nolīguma attiecīgajos pantos, un ņemot vērā arī Eiropas Savienības ieinteresētību pievērsties šiem aspektiem saistībā ar šajā nolīgumā paredzēto apspriešanās un pārskatīšanas mehānismu;

Atzīmējot to, ka Puses var izvērtēt vajadzību un iespējas noslēgt līdzīgu nolīgumu par PDR datu apstrādi jūras pārvadājumu jomā;

Atzīmējot Kanādas apņemšanos attiecībā uz to, ka Kanādas kompetentā iestāde apstrādā PDR datus, lai novērstu, atklātu, izmeklētu teroristu nodarījumus un smagus starptautiskus noziegumus un sauktu pie atbildības par tiem, stingri ievērojot privātuma un personas datu aizsardzības principus, kā izklāstīts šajā nolīgumā;

Uzsverot to, cik svarīgi ir, lai PDR datus un būtisku un atbilstīgu analītisko informāciju, kas satur PDR datus, ko Kanāda ieguvusi saskaņā ar šo nolīgumu, koplietotu ar Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām policijas un tiesu iestādēm, Eiropolu un Eurojust ar mērķi sekmēt policijas un tiesu iestāžu starptautisko sadarbību;

Apstiprinot, ka šis nolīgums nav uzskatāms par precedentu jebkādiem turpmākiem pasākumiem starp Kanādu un Eiropas Savienību vai kādu no Pusēm un kādu citu pusi attiecībā uz PDR datu apstrādi un pārsūtīšanu vai attiecībā uz datu aizsardzību;

Ņemot vērā Pušu savstarpējās saistības attiecībā uz PDR datu apstrādes starptautisko standartu piemērošanu un turpmāku izstrādi,

ir vienojušās par turpmāko.

Vispārīgi noteikumi

1. pants Nolīguma mērķis

Šajā nolīgumā Puses paredz noteikumus attiecībā uz [PDR] datu pārsūtīšanu un izmantošanu, lai nodrošinātu sabiedrības drošību un drošumu, un paredz līdzekļus šo datu aizsardzībai.

2. pants Definīcijas

Šajā Līgumā:

- a) "gaisa pārvadātājs" ir komerciālo pārvadājumu uzņēmums, kas izmanto gaisa kuģi, lai pārvadātu pasažierus, kuri ceļo starp Kanādu un Eiropas Savienību;
- b) "[PDR dati]" ir reģistri, ko gaisa pārvadātāji izveido katram ikviena pasažiera vai viņa vārdā rezervētam braucienam, lai veiktu rezervāciju apstrādi un kontroli. Konkrētāk, šā nolīguma nozīmē PDR datus veido šā nolīguma pielikumā iekļautie elementi;
- c) "apstrāde" ir jebkura darbība vai darbību kopums, ko veic ar PDR datiem ar vai bez automatizētiem līdzekļiem, piemēram, datu vākšana, reģistrēšana, organizēšana, uzglabāšana, pielāgošana vai grozīšana, saņemšana, atgūšana, aplūkošana, izmantošana, pārsūtīšana, izplatīšana, atklāšana vai citāda to padarīšana pieejamus, saskaņošana vai apvienošana, kā arī bloķēšana, maskēšana, dzēšana vai iznīcināšana;
- d) "Kanādas kompetentā iestāde" ir Kanādas iestāde, kas ir atbildīga par PDR datu saņemšanu un apstrādi saskaņā ar šo nolīgumu;

- e) "sensitīvi dati" ir jebkura informācija, kas atklāj rases vai etnisko izcelsmi, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību, dalību arodbiedrībās, vai informāciju par personas veselību vai dzimumdzīvi.

3. pants PDR datu izmantošana

1. Kanāda nodrošina to, ka Kanādas kompetentā iestāde apstrādā saskaņā ar šo nolīgumu saņemtos PDR datus vienīgi, lai novērstu, atklātu, izmeklētu teroristu nodarījumus vai smagus starptautiskus noziegumus vai sauktu pie atbildības par tiem.

2. Šajā nolīgumā "teroristu nodarījums" ietver:

- a) darbību vai bezdarbību, ko izdara politisku, reliģisku vai ideoloģisku nolūku, mērķu vai iemeslu dēļ, lai iebiedētu sabiedrību attiecībā uz tās drošību, tostarp tās ekonomisko drošību, vai nolūkā piespiest personu, valsti, vietējo vai starptautisko organizāciju veikt kādu darbību vai atturēties no tās veikšanas, un kura ar nodomu
- i) izraisa nāvi vai nodara smagus miesas bojājumus;
 - ii) apdraud personas dzīvību;
 - iii) rada nopietnu risku cilvēku veselībai vai drošībai;
 - iv) nodara būtisku kaitējumu īpašumam, kas var radīt i)–iii) punktā minēto kaitējumu; vai
 - v) izraisa nopietnus traucējumus vai pārrāvumus nozīmīgu pakalpojumu sniegšanā, svarīgu iekārtu vai sistēmu darbībā, izņemot likumīgu vai nelikumīgu atbalstu, protestus, domstarpības vai darba pārtraukšanu, piemēram, streikus, kuru mērķis nav radīt i)–iii) punktā minēto kaitējumu; vai
- b) darbības, kas uzskatāmas par noziedzīgu nodarījumu atbilstoši piemērojamo starptautisko konvenciju un protokolu par terorismu darbības jomai un definīcijai; vai
- c) apzināta piedalīšanās tādās darbībās, kuru mērķis ir sekmēt teroristu organizācijas spēju veicināt vai īstenot a) vai b) punktā minēto darbību vai bezdarbību, vai tādu darbību atbalstīšana vai norādījumu došana personai, grupai vai organizācijai šajā sakarā; vai
- d) noziedzīga nodarījuma izdarīšana, ja darbība vai bezdarbība, kas veido šā nodarījuma sastāvu, ir izdarīta teroristu organizācijas labā, tās vadībā vai saistībā ar to; vai
- e) īpašuma uzkrāšana vai uzaicinājums personai, grupai vai organizācijai nodrošināt vai darīt pieejamu īpašumu, sniegt finanšu vai citus saistītus pakalpojumus, lai veiktu darbību vai bezdarbību, kas minēta šā punkta a) vai b) apakšpunktā, vai īpašuma izmantošana vai turēšana īpašumā, lai veiktu darbību vai bezdarbību, kas minēta a) vai b) apakšpunktā; vai
- f) mēģinājums vai draudi veikt darbību vai bezdarbību, kas minēta a) vai b) apakšpunktā, savvērestība, veicināšana, norādījumu sniegšana vai konsultēšana saistībā ar darbību vai bezdarbību, kas minēta a) vai b) apakšpunktā, atbalsta sniegšana pēc darbības paveikšanas vai izmitināšana, vai slēpšana, lai nodrošinātu teroristu organizācijai iespēju sekmēt vai veikt darbību vai bezdarbību, kas minēta a) vai b) apakšpunktā;
- g) šajā punktā "teroristu organizācija" ir:
- i) persona, grupa vai organizācija, kuras viens no mērķiem vai darbībām ir veikt vai sekmēt darbību vai bezdarbību, kas minēta a) vai b) apakšpunktā; vai
 - ii) persona, grupa vai organizācija, kas apzināti darbojas i) punktā minētās personas, grupas vai organizācijas uzdevumā, vadībā vai sadarbībā ar to.

3. Smags starptautisks noziegums ir jebkurš noziedzīgs nodarījums, par kuru Kanādā piemēro brīvības atņemšanas sodu, kura maksimālais ilgums ir vismaz četri gadi, vai bargāku sodu un, kā tas ir noteikts Kanādas tiesību aktos, ja tas ir starptautisks noziegums pēc būtības. Šajā nolīgumā par starptautisku noziegumu pēc būtības uzskatāms noziegums, ja tas ir:

- a) izdarīts vairāk nekā vienā valstī;
- b) izdarīts vienā valstī, bet tā sagatavošanas, plānošanas, vadības vai kontroles būtiska daļa notiek citā valstī;
- c) izdarīts vienā valstī, bet tajā ir iesaistīta organizēta noziedzīga grupa, kas veic noziedzīgas darbības vairāk nekā vienā valstī;
- d) izdarīts vienā valstī, bet tam ir būtiskas sekas citā valstī; vai
- e) izdarīts vienā valstī, un tā izdarītājs atrodas citā valstī vai plāno doties uz citu valsti.

4. Izņēmuma gadījumos Kanādas kompetentā iestāde var apstrādāt PDR datus, ja tas ir vajadzīgs, lai aizsargātu kādas personas būtiskas intereses, piemēram:

- a) dzīvības apdraudējuma vai nopietna ievainojuma gadījumā; vai
- b) būtiska cilvēku veselības apdraudējuma gadījumā, jo īpaši saskaņā ar starptautiski atzītiem standartiem.

5. Kanāda var arī apstrādāt PDR datus, katru gadījumu izskatot atsevišķi, lai:

- a) nodrošinātu valsts pārvaldes uzraudzību vai pārskatatbildību; vai
- b) izpildītu tiesas pavēsti, apcietināšanas orderi vai rīkojumu.

4. *pants* PDR datu sniegšanas nodrošināšana

1. Eiropas Savienība nodrošina, lai gaisa pārvadātājiem nebūtu liegts pārsūtīt PDR datus Kanādas kompetentajai iestādei saskaņā ar šo nolīgumu.

2. Kanāda nepieprasa gaisa pārvadātājiem sniegt tos PDR datu elementus, kuri [vēl nav] apkopoti vai tiek glabāti to rezervēšanas sistēmās.

3. Kanāda dzēš gaisa pārvadātāja pārsūtītos datus tūlīt pēc to saņemšanas saskaņā ar šo nolīgumu, ja attiecīgais datu elements nav minēts pielikumā.

4. Puses nodrošina, ka gaisa pārvadātāji var pārsūtīt PDR datus Kanādas kompetentajai iestādei ar pilnvarotu pārstāvju starpniecību, kuri darbojas gaisa pārvadātāja vārdā un tam uzņemas atbildību, šajā nolīgumā paredzēto nosacījumu izpildes nolūkā un saskaņā ar tiem.

5. *pants* Atbilstība

Ievērojot šo nolīgumu, ir uzskatāms, ka Kanādas kompetentā iestāde, apstrādājot un izmantojot PDR datus, nodrošina pienācīgu aizsardzības līmeni attiecīgo Eiropas Savienības datu aizsardzības tiesību nozīmē. Ir uzskatāms, ka gaisa pārvadātājs, kas sniedz Kanādai PDR datus saskaņā ar šo nolīgumu, izpilda Eiropas Savienības tiesību aktu prasības attiecībā uz PDR datu pārsūtīšanu no Eiropas Savienības uz Kanādu.

6. pants Policijas un tiesu iestāžu sadarbība

1. Kanāda, cik drīz vien iespējams, sniedz būtisku un atbilstīgu analītisko informāciju, kurā ietverti saskaņā ar šo nolīgumu iegūti PDR dati, Eiropalam un Eurojust, ievērojot to attiecīgo kompetences jomu, vai Eiropas Savienības dalībvalsts policijas vai tiesu iestādei. Kanāda nodrošina to, ka šo informāciju sniedz saskaņā ar nolīgumiem un ievērojot vienošanās par tiesību aizsardzību vai informācijas apmaiņu starp Kanādu un Eiropu, Eurojust vai šo dalībvalsti.

2. Pēc Eiropola, Eurojust (to attiecīgās kompetences jomā) vai Eiropas Savienības dalībvalsts policijas vai tiesu iestādes lūguma Kanāda īpašos gadījumos sniedz PDR datus vai analītisku informāciju, kurā ietverti saskaņā ar šo nolīgumu iegūti PDR dati, lai novērstu, atklātu, izmeklētu teroristu nodarījumus vai smagus starptautiskos noziegumus Eiropas Savienībā vai sauktu pie atbildības par tiem. Kanāda ļauj piekļūt šai informācijai saskaņā ar nolīgumiem un ievērojot vienošanās par tiesību aizsardzību vai informācijas apmaiņu starp Kanādu un Eiropu, Eurojust vai šo dalībvalsti.

Aizsardzības pasākumi, kurus piemēro PDR datu apstrādei

7. pants Diskriminācijas novēršana

Kanāda nodrošina to, ka PDR datu apstrādei piemērojami aizsardzības pasākumi attiecas uz visiem pasažieriem vienlīdzīgi bez prettiesiskas diskriminācijas.

8. pants Sensitīvu datu izmantošana

1. Ja PDR dati, kas iegūti attiecībā uz pasažieri, ietver sensitīvus datus, Kanāda nodrošina to, ka Kanādas kompetentā iestāde anonimizē ar maskēšanu sensitīvus datus, izmantojot automatizētas sistēmas. Kanāda nodrošina to, ka Kanādas kompetentā iestāde tālāk neapstrādā šos datus, izņemot 3., 4. un 5. punktā minētajos gadījumos.

2. Kanāda iesniedz Eiropas Komisijai sarakstu ar kodiem un elementiem, ar kuriem identificē sensitīvus datus, kas Kanādai ir jāanonimizē ar maskēšanu. Kanāda iesniedz minēto sarakstu 90 dienu laikā no šī nolīguma spēkā stāšanās dienas.

3. Izņēmuma gadījumos Kanāda var apstrādāt sensitīvus datus, katru gadījumu izskatot atsevišķi, ja šāda apstrāde ir nepieciešama personas dzīvības apdraudējuma vai nopietna ievainojuma riska dēļ.

4. Kanāda nodrošina to, ka sensitīvus datus apstrādā saskaņā ar 3. punktu, stingri ievērojot procesuālus pasākumus, tostarp šādus:

- a) sensitīvu datu apstrādi ir apstiprinājis Kanādas kompetentās iestādes vadītājs;
- b) sensitīvus datus apstrādā tikai konkrēta un individuāli pilnvarota amatpersona; un
- c) pēc tam, kad piekļuve sensitīviem datiem ir atjaunota, tos neapstrādā, izmantojot automatizētas sistēmas.

5. Kanāda dzēš sensitīvus datus vēlākais 15 dienu laikā no dienas, kad tā šos datus saņēmusi, ja vien Kanāda tos nesaglabā saskaņā ar 16. panta 5. punktu.

6. Ja saskaņā ar 3., 4. un 5. punktu Kanādas kompetentā iestāde apstrādā tādas personas sensitīvus datus, kas ir kādas Eiropas Savienības dalībvalsts pilsonis, Kanāda nodrošina to, ka Kanādas kompetentā iestāde informē par to pēc iespējas drīzāk šīs dalībvalsts iestādes. Kanāda sniedz minēto paziņojumu saskaņā ar nolīgumiem un ievērojot vienošanās par tiesībaizsardzību vai informācijas apmaiņu starp Kanādu un šo dalībvalsti.

9. pants Datu drošība un integritāte

1. Kanāda īsteno regulatīvus, procesuālus vai tehniskus pasākumus, lai aizsargātu PDR datus pret nejaūšu, prettiesisku vai neatļautu piekļuvi, apstrādi vai nozaudēšanu.
2. Kanāda nodrošina datu atbilstības pārbaudi, kā arī aizsardzību, drošību, konfidencialitāti un integritāti. Kanāda:
 - a) piemēro šifrēšanas, autorizēšanas un dokumentēšanas procedūras attiecībā uz PDR datiem;
 - b) nodrošina piekļuvi PDR datiem vienīgi pilnvarotām amatpersonām;
 - c) glabā PDR datus fiziski drošā vidē, kas ir aizsargāta ar piekļuves kontroli; un
 - d) izveido mehānismu, kas nodrošina, ka PDR datu vaicājumi tiek veikti saskaņā ar 3. pantu.
3. Ja personas PDR datiem piekļūst vai tos izpauž bez atļaujas, Kanāda veic pasākumus, lai informētu attiecīgo personu, mazinātu radītā kaitējuma risku un veiktu korigējošos pasākumus.
4. Kanāda nodrošina to, ka Kanādas kompetentā iestāde nekavējoties informē Eiropas Komisiju par visiem nopietniem starpgadījumiem attiecībā uz nejaūšu, prettiesisku vai neatļautu piekļuvi PDR datiem, to apstrādi vai nozaudēšanu.
5. Kanāda nodrošina to, ka par jebkuru datu drošības pārkāpumu, īpaši tādu, kas rada nejaūšu vai nelikumīgu iznīcināšanu vai nejaūšu nozaudēšanu, izmaiņšanu, neatļautu izpaušanu vai piekļuvi datiem vai jebkādas citas nelikumīgas apstrādes formas, piemēro efektīvus un atturošus korigējošus pasākumus, kas var ietvertas sankcijas.

10. pants Uzraudzība

1. Datu aizsardzības pasākumus attiecībā uz PDR datu apstrādi saskaņā ar šo nolīgumu uzraudzīs neatkarīga valsts iestāde vai ar administratīviem līdzekļiem izveidota iestāde, kas veic savus pienākumus objektīvi un ir pierādījusi savu autonomiju ("uzraudzības iestāde"). Kanāda nodrošina to, ka uzraudzības iestādei ir efektīvas pilnvaras izmeklēt noteikumu ievērošanu attiecībā uz PDR datu vākšanu, izmantošanu, izpaušanu, glabāšanu vai iznīcināšanu. Uzraudzības iestāde var veikt atbilstības pārbaudes un izmeklēšanas, var ziņot par konstatējumiem un izstrādāt ieteikumus Kanādas kompetentajai iestādei. Kanāda nodrošina to, ka uzraudzības iestādei ir pilnvaras attiecīgā gadījumā rīkoties attiecībā uz tiesību aktu pārkāpumiem saistībā ar šo nolīgumu, lai par tiem sāktu kriminālvajāšanu vai disciplinārlietu.
2. Kanāda nodrošina to, ka uzraudzības iestāde nodrošina to, ka sūdzības par neatbilstību šim nolīgumam tiek saņemtas, izmeklētas, uz tām tiek atbildēts un saistībā ar tām tiek veikta nepieciešamā rīcība.

11. pants Pārredzamība

1. Kanāda nodrošina to, ka Kanādas kompetentā iestāde savā tīmekļa vietnē ievieto:
 - a) sarakstu ar tiesību aktiem, kas atļauj PDR datu vākšanu;
 - b) pamatojumu PDR datu vākšanai;
 - c) informāciju par PDR datu aizsardzību;

- d) informāciju par to, kā un cik lielā mērā PDR datus var izpaust;
 - e) informāciju par piekļuvi datiem, to labošanu, papildināšanu un tiesību aizsardzību;
 - f) kontaktinformāciju uzziņām.
2. Puses sadarbojas ar ieinteresētajām personām, piemēram, gaisa pārvadājumu nozari, lai veicinātu pārredzamību, vēlams rezervēšanas laikā, sniedzot pasažieriem šādu informāciju:
- a) pamatojums PDR datu vākšanai;
 - b) PDR datu izmantošana;
 - c) procedūra, lai lūgtu piekļuvi PDR datiem; un
 - d) procedūra, lai lūgtu izdarīt PDR datu labojumus.

12. pants Personu piekļuve datiem

1. Kanāda nodrošina to, ka jebkura persona var piekļūt saviem PDR datiem.
2. Kanāda nodrošina to, ka Kanādas kompetentā iestāde saprātīgā termiņā:
 - a) nodrošina personai tās PDR datu kopiju, ja šī persona iesniedz rakstisku pieprasījumu, lai iegūtu savus PDR datus;
 - b) rakstiski atbild uz jebkuru pieprasījumu;
 - c) nodrošina personai piekļuvi reģistrētai informācijai, kas apstiprina, ka personas PDR dati ir izpausti, ja persona pieprasa šādu apstiprinājumu;
 - d) norāda juridiskus vai faktiskus iemeslus jebkādam atteikumam piekļūt personas PDR datiem;
 - e) informē personu, ja PDR dati neeksistē;
 - f) informē personu, ka tā var iesniegt sūdzību un par sūdzības izskatīšanas procedūru.
3. Kanāda var izpaust jebkādu informāciju, ievērojot pamatotas juridiskas prasības un ierobežojumus, tostarp jebkādas ierobežojumus, kas vajadzīgi, lai novērstu, atklātu, izmeklētu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem, vai aizsargātu sabiedrības vai valsts drošību, pienācīgi ņemot vērā attiecīgās personas likumīgās intereses.

13. pants Personu tiesības pieprasīt labojumus vai papildinājumus

1. Kanāda nodrošina to, ka ikviena persona var pieprasīt labot savus [PDR] datus.
2. Kanāda nodrošina to, ka Kanādas kompetentā iestāde izvērtē visus rakstiskos pieprasījumus izdarīt labojumus un saprātīgā termiņā:
 - a) izdara labojumus PDR datus un par to informē attiecīgo personu; vai
 - b) noraida visus vai daļu no labojumiem, un:
 - i) pievieno papildinājumu PDR datiem, kas atspoguļo ikvienu pieprasīto labojumu, kurš tika noraidīts;

ii) informē personu, ka:

- i. pieprasījums izdarīt labojumu ir noraidīts, un norāda juridiskus vai faktiskus šāda atteikuma iemeslus;
- ii. PDR datiem ir pievienots papildinājums saskaņā ar i) apakšpunktu; un

c) informē personu, ka tā var iesniegt sūdzību un par sūdzības izskatīšanas procedūru.

14. pants Tiesību aizsardzība administratīvā kārtā un tiesā

1. Kanāda nodrošina to, ka neatkarīga valsts iestāde vai ar administratīviem līdzekļiem izveidota iestāde, kas veic savus pienākumus objektīvi un ir pierādījusi savu autonomiju, saņems, izmeklēs un atbildēs uz sūdzībām, ko iesniegusi persona saistībā ar tās pieprasījumu piekļūt saviem PDR datiem, labot vai papildināt tos. Kanāda nodrošina to, ka attiecīgā iestāde informēs sūdzības iesniedzēju par 2. punktā minētajiem tiesību aizsardzības līdzekļiem.

2. Kanāda nodrošina, ka jebkura persona, kas uzskata, ka ir aizskartas tās tiesības ar lēmumu vai rīcību saistībā ar tās PDR datiem, var efektīvi īstenot savu tiesību aizsardzību saskaņā ar Kanādas tiesību aktiem, vērsties tiesā vai izmantojot citu tiesību aizsardzības līdzekli, kas var ietvert kompensāciju.

15. pants Lēmumi, kuru pamatā ir automatizēta apstrāde

Kanāda nepieņem nekādus lēmumus, kas būtiski nelabvēlīgi ietekmē pasažieri, pamatojoties vienīgi uz PDR datu automatizētu apstrādi.

16. pants PDR datu uzglabāšana

1. Kanāda neuzglabā PDR datus ilgāk par pieciem gadiem no šo datu saņemšanas dienas.

2. Kanāda nodrošina, ka piekļuve ir vienīgi ierobežotam skaitam amatpersonu, kurus īpaši pilnvarojusi Kanāda.

3. Kanāda anonimizē [PDR] datus, maskējot visu pasažieru vārdus un uzvārdus 30 dienas pēc tam, kad Kanāda tos saņem. Divus gadus pēc tam, kad Kanāda saņem PDR datus, tā turpina anonimizēt ar maskēšanu šādus datus:

- a) citi vārdi, uzvārdi PDR, tostarp ceļotāju skaits PDR;
- b) visa pieejamā kontaktinformācija (tostarp darījuma veicēja informācija);
- c) vispārējas piezīmes, tostarp cita papildu informācija (Other Supplementary Information – OSI), īpašu pakalpojumu informācija (Special Service Information – SSI) un īpašu pakalpojumu pieprasījuma (Special Service Request – SSR) informācija tiktāl, ciktāl tajā ir ietverti dati, ar ko var identificēt fizisku personu, un
- d) visi iepriekšējās pasažieru informācijas (Advance Passenger Information – API) dati, kas savākti rezervēšanas nolūkā, ciktāl tie ietver informāciju, ar ko var identificēt fizisku personu.

4. Kanāda var atjaunot piekļuvi maskētiem PDR datiem tikai tad, ja, balstoties uz pieejamo informāciju, tā ir nepieciešama, lai šādi veiktu izmeklēšanu 3. panta darbības jomā:

- a) laikposmā no 30 dienām līdz diviem gadiem pēc datu sākotnējās saņemšanas dienas, ko veic vienīgi ierobežots skaits īpaši pilnvarotu amatpersonu; un

b) laikposmā no diviem līdz pieciem gadiem pēc datu sākotnējās saņemšanas dienas – tikai ar iepriekšēju atļauju, ko devis Kanādas kompetentās iestādes vadītājs vai viņa šim nolūkam pilnvarota augsta amatpersona.

5. Neskarot 1. punktu:

- a) Kanāda var saglabāt PDR datus, kas vajadzīgi kādai konkrētai rīcībai, pārskatīšanai, izmeklēšanai, izpildes darbībai, tiesvedībai vai sodu izpildei, līdz attiecīgā darbība ir pabeigta;
- b) Kanāda saglabā a) apakšpunktā minētos PDR datus vēl uz papildu divu gadu laikposmu vienīgi, lai nodrošinātu pārskatbildību valsts pārvaldē vai tās valsts pārvaldes uzraudzību, – tā, lai šos datus varētu nodot pasažierim, ja viņš to pieprasa.

6. Kanāda iznīcina PDR datus pēc PDR datu uzglabāšanas termiņa beigām.

17. pants PDR datu apstrādes reģistrēšana un dokumentēšana

Kanāda reģistrē un dokumentē visu PDR datu apstrādi. Kanāda izmanto reģistrus vai dokumentāciju vienīgi, lai:

- a) uzraudzītu un pārbaudītu datu apstrādes likumību;
- b) nodrošinātu pienācīgu datu integritāti;
- c) nodrošinātu datu apstrādes drošību un
- d) nodrošinātu valsts pārvaldes uzraudzību un pārskatbildību.

18. pants Informācijas izpaušana Kanādā

1. Kanāda nodrošina to, ka Kanādas kompetentā iestāde neatklāj PDR datus citām valsts iestādēm Kanādā, ja vien nav izpildīti šādi nosacījumi:

- a) PDR datus izpauž tām valsts iestādēm, kuru funkcijas ir tieši saistītas ar 3. panta darbības jomu;
- b) PDR datus izpauž tikai, katru gadījumu izskatot atsevišķi;
- c) īpašos gadījumos datu izpaušana ir vajadzīga 3. pantā minēto mērķu sasniegšanai;
- d) tiek izpausti tikai minimālais nepieciešamais PDR datu apjoms;
- e) valsts iestāde, kura saņem datus, nodrošina līdzvērtīgus aizsardzības pasākumus tiem, kas minēti šajā nolīgumā; un
- f) valsts iestāde, kura saņem datus, neizpauž PDR datus citai struktūrai, izņemot gadījumu, ja šādu izpaušanu atļauj Kanādas kompetentā iestāde, ievērojot nosacījumus, kas paredzēti šajā punktā.

2. Pārsūtot analītisku informāciju, kurā ietverti PDR dati, kas iegūti saskaņā ar šo nolīgumu, ievēro šajā pantā noteiktos aizsardzības pasākumus, ko piemēro PDR datiem.

19. pants Datu izpaušana ārpus Kanādas

1. Kanāda nodrošina to, ka Kanādas kompetent[ā] iestāde neizpauž PDR datus valsts iestādēm valstīs, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis, ja vien nav izpildīti šādi nosacījumi:

- a) PDR datus izpauž tām valsts iestādēm, kuru funkcijas ir tieši saistītas ar 3. panta darbības jomu;
- b) PDR datus izpauž tikai, pamatojoties uz katru konkrētu gadījumu;
- c) PDR datus izpauž vienīgi tad, ja tas ir vajadzīgs 3. pantā minēto mērķu sasniegšanai;
- d) tiek izpausts tikai minimālais nepieciešamais PDR datu apjoms;
- e) Kanādas kompetentā iestāde ir pārliecinājusies, ka:
 - i) ārvalsts iestāde, kas saņem PDR datus, piemēro tādus PDR datu aizsardzības standartus, kuri ir līdzvērtīgi tiem, kas paredzēti šajā nolīgumā, saskaņā ar nolīgumiem un ievērojot vienošanās, kurās noteikti šie standarti; vai
 - ii) ārvalsts iestāde piemēro tos PDR datu aizsardzības standartus, par kuriem tā ir vienojusies ar Eiropas Savienību.

2. Ja saskaņā ar 1. punktu Kanādas kompetentā iestāde izpauž tādas personas datus, kas ir kādas Eiropas Savienības dalībvalsts pilsonis, Kanāda nodrošina to, ka Kanādas kompetentā iestāde informē par to pēc iespējas drīzāk šīs dalībvalsts iestādes. Kanāda sniedz šādu paziņojumu saskaņā ar nolīgumiem un ievērojot vienošanās par tiesību aizsardzību vai informācijas apmaiņu starp Kanādu un šo dalībvalsti.

3. Pārsūtot analītisku informāciju, kurā ietverti PDR dati, kas iegūti saskaņā ar šo nolīgumu, ievēro šajā pantā noteiktos aizsardzības pasākumus, ko piemēro PDR datiem.

20. pants Pārsūtīšanas veids

Puses nodrošina to, ka gaisa pārvadātāji PDR datus Kanādas kompetentajai iestādei pārsūta tikai, izmantojot "push" metodi un saskaņā ar šādām procedūrām, kas jāievēro gaisa pārvadātājiem:

- a) PDR datus pārsūta elektroniski saskaņā ar Kanādas kompetentās iestādes tehniskajām prasībām vai tehniskas kļūmes gadījumā – izmantojot jebkuru citu piemērotu līdzekli, kas nodrošina datu atbilstīgu drošības līmeni;
- b) PDR datus pārsūta, izmantojot savstarpēji pieņemamu ziņojumapmaiņas formātu;
- c) PDR datus pārsūta drošā veidā, izmantojot kopīgus protokolus, kurus pieprasa Kanādas kompetentā iestāde.

21. pants Datu pārsūtīšanas biežums

1. Kanāda nodrošina to, ka Kanādas kompetentā iestāde pieprasa gaisa pārvadātājam pārsūtīt PDR datus:

- a) pēc iepriekšēja plāna, bet ne ātrāk kā 72 stundas pirms paredzamā izlidošanas laika; un
- b) ne vairāk kā piecas reizes attiecībā uz konkrētu lidojumu.

2. Kanāda nodrošina to, ka Kanādas kompetentā iestāde paziņo gaisa pārvadātājiem datu pārsūtīšanai paredzētos laikus.

3. Īpašos gadījumos, ja tiek norādīts, ka ir nepieciešama papildu piekļuve datiem, lai reaģētu uz konkrētiem draudiem saistībā ar 3. panta darbības jomu, Kanādas kompetentā iestāde var pieprasīt gaisa pārvadātājam sniegt tai PDR datus pirms paredzētās datu pārsūtīšanas, tās laikā vai pēc tās. Īstenojot šīs tiesības, Kanāda rīkojas saprātīgi un samērīgi, izmantojot datu pārsūtīšanas metodi, kas minēta 20. pantā.

Īstenošanas un nobeiguma noteikumi

22. *pants* PDR dati, kas saņemti pirms šā nolīguma stāšanās spēkā

Kanāda piemēro šā nolīguma noteikumus visiem PDR datiem, kas ir tās rīcībā brīdī, kad šis nolīgums stājas spēkā.

23. *pants* Savstarpības princips

1. Ja Eiropas Savienība ievieš PDR datu apstrādes režīmu Eiropas Savienībai, Puses apspriežas, lai noteiktu, vai šis nolīgums būtu jāgroza, lai nodrošinātu pilnīgu savstarpību.

2. Attiecīgās Kanādas un Eiropas Savienības iestādes sadarbojas, lai nodrošinātu savu PDR datu apstrādes režīmu saskaņotību tādā veidā, kas stiprina pilsoņu drošību Kanādā, Eiropas Savienībā un citur.

24. *pants* Atkāpju neesamība

Šo nolīgumu neinterpretē tā, lai atkāptos no jebkura pienākuma, kas pastāv starp Kanādu un Eiropas Savienības dalībvalstīm vai trešām valstīm, iesniegt palīdzības pieprasījumu vai atbildēt uz to saskaņā ar savstarpējās palīdzības instrumentu.

[..]

26. *pants* Apspriešanās, pārskatīšana un grozījumi

[..]

2. Puses kopīgi pārskata šā nolīguma īstenošanu vienu gadu pēc tā stāšanās spēkā un pēc tam ar regulāriem starplaikiem, kā arī papildus, ja to pieprasa kāda no pusēm un par to pieņemts kopīgs lēmums.

[..]

28. *pants* Ilgums

1. Ievērojot 2. punktu, šis nolīgums ir spēkā septiņus gadus no tā spēkā stāšanās dienas.

2. Ik pēc septiņiem gadiem nolīgums tiek automātiski atjaunots uz nākamo septiņu gadu periodu, ja vien kāda no Pusēm nepaziņo otrai par savu nodomu neatjaunot nolīguma darbību. Puse iesniedz otrai Pusei paziņojumu rakstiski ar diplomātisko kanālu starpniecību vismaz sešus mēnešus pirms beidzas septiņu gadu periods.

3. Kanāda turpina piemērot šā nolīguma noteikumus visiem PDR datiem, kas iegūti pirms šā nolīguma izbeigšanas.

[..]

Pielikums

2. panta b) punktā minētie [PDR] datu elementi

1. PDR ieraksta norādītājs
2. Rezervēšanas/biļetes izdošanas datums
3. Paredzētā ceļojuma datums(-i)
4. Vārds(-i), uzvārds(-i)
5. Pieejamā informācija par bieži lidojošu personu un par piešķirtajām privilēģijām (t. i., brīvas biļetes, pārceļšana uz labāku klasi utt.)
6. Citi vārdi, uzvārdi PDR, tostarp ceļotāju skaits PDR
7. Visa pieejamā kontaktinformācija (tostarp darījuma veicēja informācija)
8. Visa pieejamā maksāšanas/rēķinu informācija (bet ne tāda cita informācija par darījumu, kas saistīta ar kredītkarti vai kontu, bet nav saistīta ar ceļojuma darījumu)
9. Ceļojuma maršruts konkrētam PDR datu subjektam
10. Ceļojuma birojs/ceļojuma aģents
11. Informācija par kopīgu kodu izmantošanu
12. Informācija par atdalītajām rezervācijām
13. Pasažiera lidojumu statuss (tostarp apstiprinājumi un reģistrācijas statuss)
14. Dati par biļetes izdošanu, tostarp biļetes numurs, vienvirziena biļetes un automatizēts biļetes cenas piedāvājums (Automated Ticket Fare Quote)
15. Visa informācija par bagāžu
16. Informācija par sēdvietu, tostarp sēdvietas numurs
17. Vispārējas piezīmes, tostarp cita papildu informācija (Other Supplementary Information – OSI), īpašu pakalpojumu informācija (Special Service Information – SSI) un īpašu pakalpojumu pieprasījuma (Special Service Request – SSR) informācija
18. Jebkādi iepriekšējas pasažieru informācijas (Advance Passenger Information – API) dati, kas savākti rezervēšanas nolūkā
19. Jebkādas vēsturiskas izmaiņas PDR datos, kas uzskaitīti 1.–18. punktā.”

VI. Parlamenta lūgumā sniegt atzinumu paustie apsvērumi

A. Par atbilstošu juridisko pamatu Padomes lēmumam par paredzētā nolīguma noslēgšanu

- 31 Parlaments norāda, ka, lai arī paredzētajam nolīgumam saskaņā ar tā 1. pantu ir divi mērķi, proti, pirmkārt, nodrošināt sabiedrības drošību un drošumu un, otrkārt, paredzēt līdzekļus PDR datu aizsardzībai, tā galvenais mērķis tomēr ir personas datu aizsardzība. Savienības tiesības šāda veida datu aizsardzības jomā nepieļaujot PDR datu pārsūtīšanu uz trešajām valstīm, kuras nenodrošina personas datu pienācīgu aizsardzības līmeni. Tādējādi paredzētā nolīguma mērķis esot izveidot sava veida “atbilstības lēmumu” Direktīvas 95/46 25. panta 6. punkta nozīmē, lai rastu juridisko pamatu PDR datu tiesiskai pārsūtīšanai no Savienības uz Kanādu. Šāda pieeja esot identiska pieejai, kas agrāk izraudzīta 2006. gada nolīgumā un Lēmumā 2006/253, kurš tika pieņemts, pamatojoties uz Direktīvas 95/46 25. panta 6. punktu.
- 32 Tādējādi LESD 82. panta 1. punkta otrās daļas d) apakšpunkta un 87. panta 2. punkta a) apakšpunkta izvēle par juridisko pamatu Padomes lēmumam par paredzētā nolīguma noslēgšanu esot kļūdaina. Šis lēmums drīzāk būtu jāpamato ar LESD 16. pantu, kurš ir piemērojams visām Savienības tiesību jomām, tostarp LESD trešās daļas V sadaļā par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu paredzētajām jomām, kas esot apstiprināts ar deklarāciju par personas datu aizsardzību tiesu iestāžu sadarbībā krimināllietās un policijas sadarbībā, kura pievienota Lisabonas Līgumu pieņemšanās starptautību konferences nobeiguma aktam (OV 2010, C 83, 345. lpp.).
- 33 Paredzētā nolīguma saturs, pēc Parlamenta domām, apstiprina tā vērtējumu, ka šī nolīguma galvenā sastāvdaļa attiecas uz personas datu aizsardzību. Vairums paredzētā nolīguma noteikumu, īpaši tā galvenie panti, proti, 4. panta 1. punkts un 5. pants, kas veido juridisko pamatu PDR datu pārsūtīšanai no Savienības uz Kanādu, attiecoties uz personas datu aizsardzību. Turklāt šajā nolīgumā esot paredzēta nevis Eiropas iestāžu veikta PDR datu pārsūtīšana Kanādas iestādēm, bet gan privātpersonu veikta šo datu pārsūtīšana, proti, ka tos Kanādas iestādēm pārsūta aviosabiedrības. Tāpēc būtu grūti secināt, ka uz šiem noteikumiem attiecas tiesu iestāžu un policijas sadarbība kā tāda. Turklāt paredzētā nolīguma 6. pants “Policijas un tiesu iestāžu sadarbība” esot tikai papildinošs attiecībā uz tā 4. un 5. pantu, jo tas nevar tikt piemērots, ja vien šie pēdējie minētie panti paši nav tikuši iepriekš piemēroti. Kanāda attiecīgo informāciju nevarot izpaust, iepriekš nesaņemot PDR datus no aviopārvadātājiem, kuri savukārt PDR datus Kanādai varot pārsūtīt, pamatojoties tikai uz “atbilstības lēmumu”. Turklāt šajā 6. pantā netiekot reglamentēta informācijas apmaiņa starp attiecīgajām iestādēm, bet tajā esot vienīgi atsauce uz citiem starptautiskiem nolīgumiem šajā jomā.
- 34 Ja Tiesa tomēr uzskatītu, ka paredzētā nolīguma mērķi nav viens no otra nodalāmi, Padomes lēmums par šī nolīguma noslēgšanu varētu tikt pamatots vienlaicīgi ar LESD 16. pantu, 82. panta 1. punkta otrās daļas d) apakšpunktu un 87. panta 2. punkta a) apakšpunktu. Runājot par iespējamo 21. un 22. protokola piemērojamību, Parlaments atgādina Tiesas judikatūru, kas rodama 2014. gada 27. februāra spriedumā Apvienotā Karaliste/Padome (C-656/11, EU:C:2014:97, 49. punkts), saskaņā ar kuru Savienības tiesību akta juridiskā pamata izvēles tiesiskumu neietekmē sekas, kādas šai izvēlei var būt attiecībā uz Līgumiem pievienoto protokolu piemērošanu vai nepiemērošanu.

B. Par paredzētā nolīguma saderību ar LESD un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas noteikumiem

- 35 Parlaments uzskata, ka, ņemot vērā gan nopietnās šaubas, ko 2013. gada 30. septembra atzinumā izteicis EDAU, gan judikatūru, kas izriet no 2014. gada 8. aprīļa sprieduma Digital Rights Ireland u.c. (C-293/12 un C-594/12, EU:C:2014:238), pastāv juridiska nenoteiktība jautājumā par to, vai paredzētais nolīgums ir saderīgs ar LESD 16. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 7., 8. pantu un 52. panta 1. punktu.

- 36 Parlamenta ieskatā, uz PDR datu pārsūtīšanu no Savienības uz Kanādu, lai šiem datiem iespējami varētu piekļūt Kanādas iestādes, kā tas ir iecerēts paredzētajā nolīgumā, attiecas Hartas 7. un 8. pants. Proti, šie dati, ņemot tos kopumā, ļautu izdarīt ļoti precīzus secinājumus par personu, kuru PDR dati tiek apstrādāti, privāto dzīvi, piemēram, par viņu pastāvīgās vai pagaidu uzturēšanās vietām, viņu pārvietošanos un darbībām. Tātad šis nolīgums radītu ļoti plašu un sevišķi smagu iejaukšanos Hartas 7. un 8. pantā garantētajās pamattiesībās.
- 37 Atgādinot gan Hartas 52. panta 1. punktā, gan Hartas 8. panta 2. punktā formulētās prasības, Parlaments uzskata, ka būtu jāvaicā, vai paredzētais nolīgums ir “tiesību akts” šo noteikumu izpratnē un vai tas var veidot pamatojumu Hartas 7. un 8. pantā garantēto tiesību izmantošanas ierobežojumiem. Lai gan termins “tiesību akts” sakrīt ar LESD paredzēto “lēģislatīva akta” jēdzienu, starptautisks nolīgums neesot šāds lēģislatīvs akts, tāpēc rodoties jautājums, vai piemērotāk nebūtu pieņemt iekšēju aktu, pamatojoties uz LESD 16. pantu, nevis saskaņā ar LESD 218. pantu noslēgt tādu starptautisku nolīgumu kā paredzētais nolīgums.
- 38 Jautājumā par samērīguma principu Parlaments atsaucas uz Tiesas judikatūru, kas rodama 2014. gada 8. aprīļa spriedumā *Digital Rights Ireland u.c.* (C-293/12 un C-594/12, EU:C:2014:238, 47. un 48. punkts), un uzskata, ka šajā gadījumā Savienības likumdevēja novērtējuma brīvība ir ierobežota un ka tiesas pārbaudei par tādu nosacījumu ievērošanu, kas izriet no šī principa, ir jābūt stingrai tostarp tāpēc, ka runa ir par iejaukšanos pamattiesībās.
- 39 Kā turklāt izrietot no Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūras, kas rodama ECT 2008. gada 1. jūlija spriedumā *Liberty un citi pret Apvienoto Karalisti* (CE:ECHR:2008:0701JUD005824300, 62. un 63. punkts), un no Tiesas judikatūras, kas rodama 2014. gada 8. aprīļa spriedumā *Digital Rights Ireland u.c.* (C-293/12 un C-594/12, EU:C:2014:238, 54. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra), paredzētajā nolīgumā būtu jāietver skaidri un precīzi noteikumi, kas reglamentētu attiecīgo pasākumu tvērumu un piemērošanu un noteiktu minimālas prasības tādējādi, lai personām, kuru personas dati tikuši apstrādāti, būtu pietiekamas garantijas, kas ļautu šos datus efektīvi aizsargāt pret ļaunprātīgas izmantošanas risku, kā arī pret jebkādu nelikumīgu piekļuvi šiem datiem un to nelikumīgu izmantošanu.
- 40 Parlaments prāto, pirmām kārtām, vispārīgi par “PDR sistēmas” ieviešanas nepieciešamību Hartas 52. panta 1. punkta otrā teikuma izpratnē. Proti, Padome un Komisija līdz šim neesot ar objektīvām pazīmēm pierādījušas, ka paredzētā nolīguma noslēgšana būtu nepieciešama.
- 41 Otrām kārtām, Parlaments apgalvo, ka paredzētais nolīgums attiecas uz visiem aviopasažieriem kopumā, kaut arī tie neatrodas situācijā, kas varētu būt pamats kriminālvajāšanai, un kaut arī netiek prasīta saikne starp viņu PDR datiem un sabiedrības drošības apdraudējumu. Šādam vispārējam ierobežojumu trūkumam vēl būtu pieskaitāms fakts, ka šajā nolīgumā paredzētie kritēriji un nosacījumi esot neskaidri un neļaujot ierobežot Kanādas iestāžu veikto PDR datu apstrādi līdz stingri nepieciešamajam. Vēl būtu jānorāda, ka minētajā nolīgumā Kanādas iestāžu piekļuve šiem datiem nav pakārtota iepriekšējai kontrolei, kuru vai nu tiesa, vai arī neatkarīga administratīva iestāde veic, lai nodrošinātu, ka šī piekļuve un minēto datu izmantošana notiek tikai tādā apmērā, kas ir stingri nepieciešams izvirzītā mērķa sasniegšanai, un kura notiek pēc šai tiesai vai iestādei adresēta pamatota lūguma, kas iesniegts ar noziedzīgu nodarījumu novēršanu, atklāšanu vai kriminālvajāšanu saistītās procedūrās.
- 42 Trešām kārtām, PDR datu uzglabāšanas ilgums, kas saskaņā ar paredzētā nolīguma 16. pantu ir pieci gadi, bez izšķirības būtu piemērojams visiem aviopasažieriem. Turklāt Padome neesot norādījusi nevienu uz objektīviem kritērijiem balstītu pamatojumu par šāda ilguma izvēli. Pat pieņemot, ka 2006. gada nolīgumā paredzētais trīsarpus gadu ilgums bija pieļaujams, rodoties jautājums, kāda iemesla dēļ šis ilgums ir bijis jāpagarina līdz pieciem gadiem.

- 43 Visbeidzot, ceturtām kārtām, Parlaments apgalvo, ka paredzētais nolīgums negarantē, ka pasākumi, kas būs jāveic Kanādas iestādēm, būtu adekvāti un atbilstu Hartas 8. panta un LESD 16. panta pamatprasībām.

VII. Tiesai iesniegto apsvērumu kopsavilkums

- 44 Rakstveida apsvērumus par šo lūgumu sniegt atzinumu Tiesai ir iesniegušas Bulgārijas un Igaunijas valdības, Īrija, Spānijas, Francijas un Apvienotās Karalistes valdības, kā arī Padome un Komisija.
- 45 Tiesa turklāt saskaņā ar Tiesas Reglamenta 196. panta 3. punktu dalībvalstīm un iestādēm ir uzdevusi jautājums rakstveida atbilžu sniegšanai un saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 24. panta otro daļu aicinājusi uz tiem atbildēt arī EDAU. Tas savus apsvērumus nosūtīja Tiesai.

A. Par lūguma sniegt atzinumu pieņemamību

- 46 Francijas valdība un Padome šaubās par šā lūguma sniegt atzinumu otrā jautājuma pieņemamību. Proti, pirmkārt, Parlaments, uzdodams šo jautājumu, neapšaubot ne Savienības kompetenci noslēgt paredzēto nolīgumu, ne šajā ziņā esošo kompetenču sadalījumu starp Savienību un dalībvalstīm. Otrkārt, atsaukšanās uz LESD 82. un 87. pantu, pat ja tā arī būtu kļūdaina, nekādi neskarot kārtību, kādā jāpieņem Padomes lēmums par paredzētā nolīguma noslēgšanu, jo gan LESD 16. panta, gan 82. un 87. panta piemērošanai esot nepieciešams pieņemt lēmumu saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Tādējādi kā vienā, tā otrā gadījumā būtu jāpiemēro LESD 218. panta 6. punkta a) apakšpunkta v) punkts, kā rezultātā būtu vajadzīga Parlamenta piekrišana.

B. Par atbilstošu juridisko pamatu Padomes lēmumam par paredzētā nolīguma noslēgšanu

- 47 Bulgārijas un Igaunijas valdības, Īrija, Francijas un Apvienotās Karalistes valdības, kā arī Padome un Komisija uzskata, ka paredzētā nolīguma galvenais mērķis ir nodrošināt sabiedrības drošību un drošumu, kā tas izriet tostarp no šī nolīguma preambulas pirmās, otrās, trešās un piektās daļas, kā arī 1. un 3. panta. Pat ja par vienu no šī nolīguma mērķiem būtu jāuzskata arī personas datu aizsardzība, tas būtu tikai papildinošs attiecībā uz galveno mērķi.
- 48 Padome un Komisija piebilst, ka, lai arī PDR datu pārsūtīšanai uz trešajām valstīm patiešām ir jāatbilst Hartai, paredzētā nolīguma noteikumi attiecībā uz šo datu aizsardzību ir tikai instruments, ar kura palīdzību šis nolīgums īsteno mērķi cīnīties pret terorismu un smagiem starptautiskiem noziegumiem. Tādējādi fakts, ka ievērojamā minētā nolīguma noteikumu skaitā tiek paredzēta PDR datu pārsūtīšanas kārtība un nosacījumi, ievērojot pamattiesības, un tiek radīts sava veida "atbilstības lēmums", nemaina faktu, ka šī nolīguma galvenais mērķis joprojām paliek sabiedrības drošība un drošums. LESD 16. pants varot būt atbilstošs akta juridiskais pamats tikai tad, ja akta galvenais mērķis ir personas datu aizsardzība. Turpretim akti, kuru mērķis ir nozaru politikas īstenošana, kam ir vajadzīgas noteiktas personas datu apstrādes darbības, būtu jābalsta uz attiecīgajai politikai atbilstošu juridisko pamatu un tajos būtu jāievēro gan Hartas 8. pants, gan Savienības akti, kas pieņemti saskaņā ar LESD 16. pantu.
- 49 Runājot par to, ka materiāltiesisko juridisko pamatu Padomes lēmumam par paredzētā nolīguma noslēgšanu iespējami varētu kopā veidot LESD 16. pants, 82. panta 1. punkta otrās daļas d) apakšpunkts un 87. panta 2. punkta a) apakšpunkts, Francijas valdība pakārtoti apgalvo, ka tas varētu būt iespējams, tāpēc ka šie juridiskie pamati ir savstarpēji saderīgi tajā ziņā, ka tie visi paredz parasto likumdošanas procedūru. Protams, principā, ņemot vērā faktu, ka Īrija un Apvienotā Karaliste, kā arī Dānijas Karaliste saskaņā ar 21. un 22. protokolu nepiedalās tādu aktu pieņemšanā, uz kuriem attiecas LESD trešās daļas V sadaļas noteikumi, akts nevarot tikt pamatots vienlaicīgi ar šīs sadaļas noteikumiem un citiem noteikumiem. Taču, ja, pamatojoties uz LESD 16. pantu, tiktu pieņemtas tiesību normas par dalībvalstu veiktu personas datu apstrādi, īstenojot darbības, kuras ietilpst LESD

trešās daļas V sadaļas 4. vai 5. nodaļā, Īrija un Apvienotā Karaliste, kā arī Dānijas Karaliste nepedalītos to pieņemšanā, jo šīs tiesību normas saskaņā ar 21. protokola 6.a pantu un 22. protokola 2.a pantu nebūtu saistošas šīm dalībvalstīm.

- 50 Savukārt, Padomes ieskatā, LESD 16. panta, no vienas puses, un LESD 82. un 87. panta, no otras puses, kopīga piemērošana nebūtu juridiski pieļaujama, ņemot vērā balsošanas kārtību Padomē reglamentējošās speciālās tiesību normas, kas izriet no 21. un 22. protokola attiecīgi par Īrijas un Apvienotās Karalistes, kā arī Dānijas Karalistes piedalīšanos.

C. Par paredzētā nolīguma saderību ar LESD un Hartas noteikumiem

- 51 Visas apsvērumus Tiesai iesniegušās dalībvalstis, kā arī Padome un Komisija būtībā uzskata paredzēto nolīgumu par saderīgu ar LESD un Hartas noteikumiem.
- 52 Runājot par iejaukšanos Hartas 7. un 8. pantā garantētajās pamattiesībās, Igaunijas un Francijas valdības piekrīt Parlamenta aizstāvētajai nostājai, ka paredzētais nolīgums rada šādu iejaukšanos, jo tā 4. panta 1. punktā Savienībai ir noteikts pienākums neliegt PDR datu pārsūtīšanu Kanādas kompetentajai iestādei, savukārt 3. pantā ir paredzēts, ka šī iestāde veic minēto datu apstrādi. Tomēr Francijas valdība uzskata, ka šāda iejaukšanās nebūtu jāuzskata par īpaši smagu, ņemot vērā faktu, ka tās vēriens nav tik plašs kā tas, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvas 2006/24/EK par tādu datu saglabāšanu, kurus iegūst vai apstrādā saistībā ar publiski pieejamu elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanu vai publiski pieejamu komunikāciju tīklu nodrošināšanu, un par grozījumiem Direktīvā 2002/58/EK (OV 2006, L 105, 54. lpp.), kas aplūkota lietā, kurā pasludināts 2014. gada 8. aprīļa spriedums *Digital Rights Ireland u.c.* (C-293/12 un C-594/12, EU:C:2014:238). Turklāt PDR dati neļaujot izdarīt ļoti precīzus secinājumus par aviopasažieru privāto dzīvi.
- 53 Visas apsvērumus iesniegušās dalībvalstis, kā arī Padome un Komisija uzskata, ka paredzētajam nolīgumam ir vispārējo interešu mērķis, proti, cīņa pret terorismu un smagiem starptautiskiem noziegumiem.
- 54 Runājot par prasībām, kas izriet no samērīguma principa, Padome un Komisija piekrīt Parlamentam un, atsaukdamās uz Tiesas judikatūru, kas rodama 2014. gada 8. aprīļa spriedumā *Digital Rights Ireland u.c.* (C-293/12 un C-594/12, EU:C:2014:238, 54. punkts), kā arī Direktīvas 95/46 6. panta 1. punkta c) apakšpunktu, norāda, ka paredzētajā nolīgumā ir jābūt noteiktiem skaidriem un precīziem noteikumiem, kuri reglamentē attiecīgās iejaukšanās tvērumu un piemērošanu un pietiekamas garantijas, kas personas datus ļauj efektīvi aizsargāt pret ļaunprātīgas izmantošanas risku, kā arī pret jebkādu nelikumīgu piekļuvi šiem datiem un to nelikumīgu izmantošanu.
- 55 Runājot konkrēti par PDR datu pārsūtīšanas uz Kanādu nepieciešamību, Komisija, Padomes atbalstīta, atzīst, ka nav precīzu statistikas datu par apmēru, kādā šie dati palīdz novērst, atklāt, izmeklēt noziegumus un terorismu un saukt pie atbildības par tiem. Taču PDR datu izmantošanas nepieciešamību apstiprinot informācija no trešajām valstīm un dalībvalstīm, kuras jau izmanto šos datus tiesībaizsardzības nolūkos. Proti, 2011. gada 2. februāra Priekšlikuma Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par Pasažieru datu reģistra datu izmantošanu teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par tiem (COM(2011) 32 galīgā redakcija) paskaidrojuma rakstā par šo tematu esot teikts, ka dažu valstu pieredze liecina, ka PDR datu izmantošanas rezultātā ir sasniegts būtisks progress jo īpaši cīņā pret narkotiku tirdzniecību, cilvēku tirdzniecību un terorismu un ir gūta labāka izpratne par teroristu un citu kriminālo grupējumu sastāvu un darbībām.

- 56 Turklāt Kanādas iestādes esot sniegušas informāciju, kas apliecina, ka PDR dati ir būtiski palīdzējuši identificēt terora aktos vai smagos noziegumos iespējami aizdomās turamās personas. Piemēram, no 28 miljoniem aviopasažieru, kuri laikposmā no 2014. gada aprīļa līdz 2015. gada martam ir lidojuši starp Savienību un Kanādu, šie dati esot ļāvuši aizturēt 178 personas, kā arī 71 gadījumā konfiscēt narkotiskas vielas un divos gadījumos – bērnu pornogrāfijas materiālus. Šie dati esot arī ļāvuši ierosināt vai turpināt izmeklēšanu saistībā ar terorismu 169 gadījumos. Visbeidzot, no Komisijas 2010. gada 21. septembra Paziņojuma par vispārējo pieeju pasažieru datu reģistra (PDR) datu nosūtīšanai trešām valstīm (COM(2010) 492, galīgā redakcija, turpmāk tekstā – “Paziņojums COM(2010) 492”) izrietot, ka Savienībai ir pienākums “sadarboties ar trešām valstīm cīņā pret [terorisma draudiem un smagiem starptautiskiem noziegumiem]”.
- 57 Igaunijas valdība, Īrija, Spānijas, Francijas un Apvienotās Karalistes valdības, kā arī Padome un Komisija būtībā uzskata, ka paredzētais nolīgums atbilst prasībām, kas izriet no samērīguma principa, un ka šī lieta atšķiras no lietas, kurā taisīts 2014. gada 8. aprīļa spriedums *Digital Rights Ireland u.c.* (C-293/12 un C-594/12, EU:C:2014:238). Šajā nolīgumā paredzētais mehānisms līdzinoties drīzāk sistemātiskai kontrolei uz ārējām robežām, kā arī drošības kontrolēm lidostās, nevis datu saglabāšanai, kā tas ir paredzēts Direktīvā 2006/24. Turklāt šis nolīgums, kura būtība un sekas esot krietni ierobežotākas nekā šai direktīvai, atšķirībā no tās ietverot stingrus noteikumus par piekļuves datiem un to izmantošanas nosacījumiem un ierobežojumiem, kā arī noteikumus par minēto datu drošību. Visbeidzot, šajā nolīgumā esot paredzēta šo noteikumu ievērošanas uzraudzība neatkarīgā iestādē, attiecīgo personu informēšana par viņu datu pārsūtīšanu un apstrādi, tiesības piekļūt tiem un izdarīt tajos labojumus, kā arī līdzekļi tiesību aizsardzībai administratīvā kārtā un tiesā, lai šīm personām nodrošinātu šo tiesību garantēšanu.
- 58 Runājot par Parlamenta argumentu, ka paredzētajā nolīgumā PDR datu pārsūtīšana nav pakārtota draudiem sabiedrības drošībai, Igaunijas, Francijas un Apvienotās Karalistes valdības, kā arī Komisija būtībā apgalvo, ka šādu datu izmantošanas mērķis ir sniegt iespēju identificēt kompetentajiem dienestiem līdz šim nezināmas personas, kuras rada iespējamu risku drošībai, jo šajā ziņā jau zināmas personas var tikt identificētas, pamatojoties uz iepriekšēju informāciju par aviopasažieriem. Ja tiktu atļauts pārsūtīt PDR tikai datus par personām, kuras jau ir apzinātas kā tādas, kas rada drošības risku, novēršanas mērķis nevarētu tikt sasniegts.
- 59 Runājot par PDR datu izmantošanas ierobežojumiem, Padome un Komisija apgalvo, ka atsaukšanās uz Kanādas tiesībām paredzētā nolīguma 3. panta 3. punktā neesot pamats secinājumam, ka šis nolīgums būtu pārāk neskaidrs. Šīs iestādes šajā ziņā norāda, ka starptautiskā nolīgumā ir grūti iekļaut tikai Savienības tiesībās paredzētus jēdzienus. Runājot par paredzētā nolīguma 3. panta 5. punkta b) apakšpunktu, šīs iestādes norāda, ka šis noteikums atspoguļo Kanādas konstitūcijā noteikto pienākumu visām Kanādas valsts iestādēm ievērot nolēmumu, ko izdevusi tiesa un kam ir saistošs spēks. Turklāt šā noteikuma pamatā ir pieņēmums, ka jautājumu par piekļuvi PDR datiem izskata tiesa, ievērojot nepieciešamības un samērīguma kritērijus, un ka šī piekļuve tiek motivēta tiesas nolēmumā. Visbeidzot, kopš 2006. gada nolīguma stāšanās spēkā Kanādas iestādes šo noteikumu praksē nekad neesot īstenojušas.
- 60 Jautājumā par ierobežojumiem attiecībā uz iestādēm un personām, kurām ir piekļuve PDR datiem, Padome un Komisija uzskata, ka tas, ka paredzētajā nolīgumā nav identificēta Kanādas kompetentā iestāde, ir procesuāla rakstura jautājums, kas nekādi neietekmē to, vai šajā nolīgumā ir ievērots samērīguma princips. Katrā ziņā 2014. gada jūnijā Kanāda esot informējusi Savienību, ka Kanādas kompetentā iestāde šī nolīguma 2. panta d) punkta nozīmē ir CBSA. Tā kā saskaņā ar paredzētā nolīguma 16. panta 2. punktu Kanādai ir jāierobežo piekļuve PDR datiem “ierobežotam skaitam amatpersonu, kurus [tā] īpaši pilnvarojusi”, no tā izrietot, ka tikai CBSA darbinieki ir tiesīgi saņemt un apstrādāt šos datus. Visbeidzot, papildu garantijas esot noteiktas šī nolīguma 9. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā, kā arī tā 9. panta 4. un 5. punktā.

- 61 Jautājumā par to, ka paredzētajā nolīgumā piekļuve PDR datiem nav pakārtota iepriekšējai kontrolei, ko veic tiesa vai neatkarīga administratīva iestāde, Īrija uzskata, ka šāda kontrole nav nepieciešama, ņemot vērā jau šī nolīguma 11.–14., 16., 18. un 20. pantā noteiktās garantijas. Igaunijas un Apvienotās Karalistes valdības uzskata, ka nav iespējams iepriekš noteikt apstrādājamajiem PDR datiem atbilstošus kritērijus, kā rezultātā neesot iespējams sistemātiski pieprasīt iepriekšējas atļaujas saņemšanu. Tātad šāda atļauja varot būt tikai vispārīga un tādēļ tai nebūtu nekādas pievienotās vērtības.
- 62 Jautājumā par PDR datu izpaušanu citām iestādēm Komisija norāda, ka paredzētā nolīguma 1., 3., 18. un 19. pantā ir precīzi noteikti mērķi, kādiem šie dati var tikt apstrādāti, kā arī to izpaušanas nosacījumi. Katrā ziņā, kā apgalvo šī iestāde, jebkāda PDR datu izpaušana ir jāreģistrē un jādokumentē saskaņā ar minētā nolīguma 17. pantu un uz to attiecas neatkarīgas iestādes a posteriori kontrole.
- 63 Runājot par PDR datu uzglabāšanas ilgumu, Igaunijas un Francijas valdības, Īrija un Apvienotās Karalistes valdība apgalvo, ka tā nepārsniedz to, kas ir stingri nepieciešams paredzētā nolīguma vispārējā kontekstā. Ņemot vērā terorisma nodarījumu un smagu starptautisku noziegumu izmeklēšanas sarežģītību un grūtības, var paiet zināms laiks starp šādos nodarījumos iesaistītās personas veikto ceļojumu un brīdi, kad tiesībaizsardzības iestādēm rodas vajadzība piekļūt PDR datiem, lai šādus noziegumus atklātu, izmeklētu un sauktu pie atbildības par tiem. Kriminālprocesu pabeigšana vajadzības gadījumā var notikt vairāk nekā piecus gadus pēc PDR datu pārsūtīšanas. Turklāt būtu jāņem vērā šī nolīguma 16. panta noteikumi, kuros ir paredzēta stingra kārtība attiecībā uz PDR datu maskēšanu un atmaskēšanu, lai labāk aizsargātu personas datus, kā arī šī nolīguma 8. panta 5. punkta noteikumi par īpašu kārtību attiecībā uz sensitīviem datiem.
- 64 Padome un Komisija piebilst, ka PDR datu uzglabāšanas ilgums saskaņā ar Direktīvas 95/46 6. pantu ir jānosaka atkarībā no šo datu nepieciešamības saistībā ar mērķiem, kādiem tie ir savākti, līdz ar to noteikta uzglabāšanas ilguma samērīgumu nav iespējams novērtēt abstrakti. Šīs iestādes uzsver, ka paredzētajā nolīgumā noteikto piecu gadu uzglabāšanas ilgumu šī nolīguma puses ir uzskatījušas par stingri nepieciešamu, lai sasniegtu nolīgumā izvirzītos mērķus. Tās piebilst, ka savukārt trīsarpus gadu ilgums, kāds tas bija paredzēts 2006. gada nolīgumā, Kanādas ieskatā esot radījis šķērslī PDR datu efektīvai izmantošanai, lai atklātu gadījumus, kuros ir augsts terorisma vai organizētās noziedzības risks, ņemot vērā, ka izmeklēšanai ir vajadzīgs laiks. Turklāt paredzētā nolīguma 16. panta 3. punktā esot paredzēts, ka pirmoreiz PDR dati tiek anonimizēti 30 dienas pēc to saņemšanas un pēc tam vēlreiz – pēc diviem gadiem.
- 65 Runājot par personas datu aizsardzības noteikumu ievērošanas kontroli, ko īsteno neatkarīga iestāde un kas ir prasīta Hartas 8. panta 3. punktā un LESD 16. panta 2. punktā, Padome un Komisija uzskata, ka tas vien, ka paredzētajā nolīgumā nav identificēta Kanādas kompetentā iestāde, neliek apšaubīt Kanādai veicamo pasākumu pienācīgumu. Šīs iestādes piebilst, ka šī nolīguma 10.–14. pantā minēto kompetento iestāžu nosaukumi Komisijai ir paziņoti.
- 66 Runājot par atbilstību Tiesas judikatūrai, it īpaši tai, kas rodama 2010. gada 9. marta spriedumā Komisija/Vācija (C-518/07, EU:C:2010:125, 30. punkts), saskaņā ar kuru kontroles iestādei ir jābūt neatkarīgai, kas tai ļauj veikt savus pienākumus bez ārējās ietekmes, Komisija norāda, ka Kanādas privātuma lietu komisārs ir neatkarīga iestāde gan institucionālā, gan funkcionālā ziņā. Komisija piebilst, ka, ņemot vērā faktu, ka Kanādas tiesību aktos nav noteiktas piekļuves tiesības ārvalstniekiem, kas nedzīvo Kanādā, paredzētā nolīguma 10. un 14. pantā bija nepieciešams paredzēt “iestādi, kas izveidota ar administratīviem līdzekļiem”, lai nodrošinātu, ka šīs tiesības, ieskaitot piekļuves tiesības, var izmantot visas potenciāli iesaistītās personas.

VIII. Tiesas nostāja

67 Ievadā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru Savienības atbilstoši LESD 217. un 218. pantam noslēgta starptautiska nolīguma noteikumi ir Savienības tiesību sistēmas neatņemama sastāvdaļa no tā spēkā stāšanās brīža (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1974. gada 30. aprīlis, Haegeman, 181/73, EU:C:1974:41, 5. punkts, kā arī 2015. gada 11. marts, Oberto un O'Leary, C-464/13 un C-465/13, EU:C:2015:163, 29. punkts; atzinumu 2/13 (Savienības pievienošanās ECPAK), 2014. gada 18. decembris, EU:C:2014:2454, 180. punkts). Tātad šāda nolīguma noteikumiem ir jābūt pilnībā saderīgiem ar Līgumiem, kā arī ar konstitucionālajiem principiem, kas no tiem izriet.

A. Par lūguma sniegt atzinumu pieņemamību

68 LESD 218. panta 11. punktā ir noteikts, ka dalībvalsts, Parlaments, Padome vai Komisija var saņemt Tiesas atzinumu par to, vai paredzētais nolīgums ir saderīgs ar Līgumu noteikumiem.

69 Saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru šī noteikuma mērķis ir novērst sarežģījumus, kuri rastos, apstrīdot tiesā Savienībai saistošu starptautisku nolīgumu saderību ar Līgumiem. Tiesas nolēmums, ar kuru pēc Savienībai saistoša starptautiska nolīguma noslēgšanas eventuāli tiktu konstatēts, ka, ņemot vērā tā saturu vai tā noslēgšanai pieņemto procedūru, tas nav saderīgs ar Līgumu noteikumiem, ne tikai Savienības iekšienē, bet arī starptautisko attiecību līmenī radītu nopietnas grūtības un varētu nodarīt kaitējumu visām ieinteresētajām pusēm, tostarp trešajām valstīm (atzinums 2/13 (Savienības pievienošanās ECPAK), 2014. gada 18. decembris, EU:C:2014:2454, 145. un 146. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

70 Tādējādi LESD 218. panta 11. punktā paredzētajā procedūrā ir jābūt iespējai izvērtēt visus jautājumus, kas var izraisīt šaubas par nolīguma materiāltiesisko vai formālo spēkā esamību saistībā ar Līgumiem. Par nolīguma atbilstību Līgumiem šajā ziņā var spriest atkarībā ne tikai no noteikumiem, kas attiecas uz kompetenci, procedūru vai Savienības institucionālo organizāciju, bet arī no materiālo tiesību noteikumiem (šajā nozīmē, attiecībā uz EKL 300. panta 6. punktu skat. atzinumu 1/08 (Nolīgumi, ar kuriem grozīti īpašo saistību saraksti atbilstoši GATS), 2009. gada 30. novembris, EU:C:2009:739, 108. punkts un tajā minētā judikatūra). Tāpat ir ar jautājumu par starptautiska nolīguma saderību ar LES 6. panta 1. punktu un līdz ar to ar garantijām, kas ir ietvertas Hartā, kurai ir tāds pats juridisks spēks kā Līgumiem.

71 Jautājumā par atbilstošu juridisko pamatu Padomes lēmumam par paredzētā nolīguma noslēgšanu ir jāatgādina, ka atbilstoša juridiskā pamata izvēlei ir konstitucionāla nozīme, jo, tā kā Savienībai ir tikai tai piešķirtās pilnvaras, tai pieņemamie akti ir jāsaista ar Līguma noteikumiem, kas to faktiski pilnvaro šādā nolūkā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 1. oktobris, Komisija/Padome, C-370/07, EU:C:2009:590, 47. punkts).

72 Tādējādi nepareiza juridiskā pamata izmantošana var padarīt spēkā neesošu pašu aktu, ar kuru nolīgums ir noslēgts, un attiecīgi padarīt spēkā neesošu Savienības piekrišanu uzņemties saistības saskaņā ar nolīgumu, kuru tā parakstījusi.

73 Francijas valdības un Padomes arguments, ka iespējami kļūdainajai juridiskā pamata izvēlei šajā gadījumā neesot ietekmes uz Savienības kompetenci noslēgt paredzēto nolīgumu, uz kompetenču sadalījumu šajā ziņā starp Savienību un dalībvalstīm vai uz ievērojamo apstiprināšanas procedūru, neizraisa šajā lūgumā sniegt atzinumu uzdotā otrā jautājuma nepieņemamību.

74 Ņemot vērā šī atzinuma 69. punktā atgādināto LESD 218. panta 11. punktā paredzētās procedūras funkciju, proti, iepriekš vērstoties Tiesā, novērst iespējamus sarežģījumus, kas Savienības un starptautiskā līmenī varētu izrietēt no starptautiska nolīguma noslēgšanas akta atzīšanas par spēkā neesošu, jau ar šādas atzīšanas par spēkā neesošu riska esamību vien ir pietiekami, lai būtu pieļaujama

vēršanās Tiesā. Turklāt jautājums, kādas faktiskas sekas konkrētā gadījumā varētu būt kļūdainai juridiskā pamata vai juridisko pamatu izvēlei attiecībā uz tāda starptautiska nolīguma noslēgšanas aktu kā Padomes lēmums par paredzētā nolīguma noslēgšanu, ir nesaraujami saistīts ar jautājuma par atbilstošu juridisko pamatu izskatīšanu pēc būtības, tāpēc tas nevar tikt vērtēts pārbaudē par lūguma sniegt atzinumu pieņemamību.

75 No iepriekš izklāstītā izriet, ka šis lūgums sniegt atzinumu ir pieņemams pilnībā.

B. Par atbilstošu juridisko pamatu Padomes lēmumam par paredzētā nolīguma noslēgšanu

76 Saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru Savienības tiesību akta, tostarp tāda akta, kas pieņemts starptautiska nolīguma noslēgšanas nolūkā, juridiskā pamata izvēle ir jāpamato ar objektīviem, tiesā pārbaudāmiem elementiem, kuru vidū ir tiesību akta mērķis un saturs (spriedumi, 2014. gada 6. maijs, Komisija/Parlaments un Padome, C-43/12, EU:C:2014:298, 29. punkts, kā arī 2016. gada 14. jūnijs, Parlaments/Padome, C-263/14, EU:C:2016:435, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

77 Ja analizē par kādu Savienības tiesību aktu atklājas, ka tam ir divi mērķi vai divas sastāvdaļas, un ja vienu no šiem mērķiem vai sastāvdaļām var atzīt par galveno, bet otram ir tikai palīgraksturs, tad tiesību akts ir jāpamato tikai ar vienu juridisko pamatu, proti, ar to, ar ko ir saistīts galvenais vai izšķirošais mērķis vai sastāvdaļa. Izņēmuma kārtā, ja turpretī ir pierādīts, ka tiesību aktam ir vairāki mērķi vai vairākas sastāvdaļas, kuras ir nesaraujami saistītas un kurām vienai attiecībā pret otru nav palīgrakstura, tādējādi ir piemērojamas dažādas Līgumu tiesību normas, šāds pasākums ir pamatojams ar vairākiem atbilstošiem juridiskiem pamatiem (spriedums, 2016. gada 14. jūnijs, Parlaments/Padome, C-263/14, EU:C:2016:435, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).

78 Taču divējāda juridiskā pamata izmantošana nav pieļaujama, ja procedūras, kas paredzētas vienam vai otram pamatam, nav saderīgas (spriedums, 2008. gada 6. novembris, Parlaments/Padome, C-155/07, EU:C:2008:605, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

79 Atbilstošs juridiskais pamats Padomes lēmumam par paredzētā nolīguma noslēgšanu ir jānosaka šo apsvērumu gaismā.

1. Par paredzētā nolīguma mērķi un saturu

80 Kā izriet no paredzētā nolīguma preambulas trešās daļas, Puses ar šo nolīgumu tiecas veicināt un paplašināt sadarbību. Šajā ziņā minētā nolīguma 1. pantā "Nolīguma mērķis" ir noteikts, ka "Puses paredz noteikumus attiecībā uz [PDR datu] pārsūtīšanu un izmantošanu, lai nodrošinātu sabiedrības drošību un drošumu, un paredz līdzekļus šo datu aizsardzībai".

81 Runājot par 1. pantā noteikto sabiedrības drošības un drošuma aizsardzības mērķi, paredzētā nolīguma preambulas pirmajā daļā ir precizēts, ka Puses rīkojas, cenšoties novērst, apkarot, apspiest un izskaust terorismu un ar to saistītus nodarījumus, kā arī citus smagus starptautiskus noziegumus. Šādā perspektīvā preambulas otrajā un ceturtajā daļā ir uzsvērta, pirmkārt, terorisma un ar to saistītu nodarījumu, kā arī citu smagu starptautisku noziegumu apkarošanas nozīme un, otrkārt, PDR datu izmantošanas un informācijas apmaiņas nozīme šajā cīņā. Pamatojoties uz šiem konstatējumiem, minētās preambulas piektajā daļā ir norādīts, ka sabiedrības drošības garantēšanai un tiesībaizsardzības īstenošanai būtu jāparedz noteikumi, lai reglamentētu PDR datu pārsūtīšanu uz Kanādu, ko veic gaisa pārvadātāji. Visbeidzot, tās pašas preambulas sešpadsmitajā apsvērumā ir uzverts, cik svarīgi ir, lai PDR datus un būtisku un atbilstīgu analītisko informāciju, kas satur PDR datus, ko Kanāda ieguvusi, koplietotu ar Savienības dalībvalstu kompetentajām policijas un tiesu iestādēm, Eiropolu un Eurojust ar mērķi sekmēt policijas un tiesu iestāžu starptautisko sadarbību.

- 82 Tādējādi ir jāuzskata, ka paredzētā nolīguma mērķis ir sabiedrības drošības nodrošināšana, pārsūtot PDR datus uz Kanādu un izmantojot tos cīņā pret teroristu nodarījumiem un smagiem starptautiskiem noziegumiem, tostarp koplietojot šos datus ar kompetentajām Savienības dalībvalstu iestādēm, kā arī Eiropolu un Eurojust.
- 83 Runājot par otro mērķi, kas noteikts paredzētā nolīguma 1. pantā, proti, paredzēt PDR datu aizsardzības līdzekļus, jānorāda, pirmkārt, ka šī nolīguma preambulas otrajā, sestajā un septītajā daļā ir uzsvērtā nepieciešamība saskaņā ar Savienības saistībām atbilstoši LES 6. pantam ievērot pamattiesības, īpaši tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un tiesības uz personas datu aizsardzību, kas attiecīgi ir garantētas Hartas 7. un 8. pantā, vienlaicīgi atgādinot, ka Pusēm ir kopīgas vērtības attiecībā uz datu un privātās dzīves aizsardzību.
- 84 Otrkārt, no paredzētā nolīguma 5. panta noteikumiem izriet, ka tiesību normas, kas Kanādas kompetentajai iestādei ir jāievēro, apstrādājot PDR datus, tiek uzskatītas par tādām, kas nodrošina pienācīgu aizsardzības līmeni, kā tiek prasīts Savienības tiesībās personas datu aizsardzības jomā, kā rezultātā šī nolīguma mērķis ir arī nodrošināt tādu pašu šo datu aizsardzības līmeni.
- 85 Ievērojot šos apsvērumus, paredzētā nolīguma 1. pantā ir skaidri noteikti divi šā nolīguma mērķi.
- 86 Runājot par paredzētā nolīguma saturu, jānorāda, ka tā pirmajā daļā "Vispārīgi noteikumi" (1.–6. pants), ir ietvers 5. pants, kurā ir paredzēts, ka ir uzskatāms, ka Kanādas kompetentā iestāde, ciktāl tā ievēro šo nolīgumu, apstrādājot un izmantojot PDR datus, nodrošina pienācīgu aizsardzības līmeni attiecīgo Savienības datu aizsardzības tiesību nozīmē, un ka ir uzskatāms, ka visi gaisa pārvadātāji, kas Kanādai, izpildot šo nolīgumu, sniedz šos datus, izpilda Savienības tiesību aktu prasības attiecībā uz šo datu pārsūtīšanu no Savienības uz Kanādu. Šajā pirmajā daļā ir ietverts arī 4. pants, kura 1. punktā ir paredzēts, ka Savienība nodrošina, lai gaisa pārvadātājiem nebūtu liegts pārsūtīt PDR datus Kanādas kompetentajai iestādei, kura saskaņā ar šī nolīguma 2. pantu d) punktu ir atbildīga par šo datu saņemšanu un apstrādi. Turklāt šī nolīguma 3. panta, kurā ir noteikts Kanādas kompetentās iestādes veiktās PDR datu apstrādes mērķis, 1. punktā ir norādīts, ka šāda apstrāde ir atļauta vienīgi, lai novērstu un atklātu teroristu nodarījumus vai smagus starptautiskus noziegumus vai izmeklētu tos un sauktu pie atbildības par tiem, vienlaicīgi šī panta 4. un 5. punktā paredzot skaidri ierobežotus izņēmumus no šī noteikuma. Visbeidzot, saskaņā ar šī nolīguma 6. pantu PDR dati, kā arī būtiska un atbilstīga analitiskā informācija, kurā šie dati ir ietverti, tiek paziņota vai padarīta pieejama dalībvalstu policijas vai tiesu iestādēm, Eiropolam un Eurojust saskaņā ar nolīgumiem un ievērojot vienošanās par tiesību aizsardzību vai informācijas apmaiņu.
- 87 Paredzētā nolīguma otrajā daļā "Aizsardzības pasākumi, kurus piemēro PDR datu apstrādei" (7.–21. pants) ir paredzēti noteikumi un principi, kas Kanādā reglamentē un nosaka robežas PDR datu izmantošanai Kanādas kompetentajā iestādē, kā arī to izpaušanai citām valsts iestādēm šajā valstī un citās trešajās valstīs. Paredzētā nolīguma 7. pantā ir paredzēts nediskriminācijas noteikums, bet tā 8. pantā – speciāls noteikums par sensitīviem datiem, attiecībā uz kuriem ir ieviesti ierobežojoši nosacījumi šādu datu izmantošanai. Šajā otrajā daļā attiecīgi šī nolīguma 9. un 10. pantā ir paredzēti arī noteikumi, pirmkārt, par PDR datu drošību un integritāti un, otrkārt, par šajā nolīgumā sniegto garantiju ievērošanu. Šī paša nolīguma 11.–14. pantā ir paredzēti noteikumi par pārredzamību un tiek noteiktas to personu tiesības, kuru PDR dati ir savākti, piemēram, tiesības piekļūt datiem, tiesības pieprasīt to labojumus, kā arī tiesības iesniegt sūdzību.
- 88 Tāpat paredzētā nolīguma otrās daļas 15. pantā ir noteikts, ka Kanāda nepieņem nekādus lēmumus, kam ir būtiski nelabvēlīga ietekme, pamatojoties vienīgi uz PDR datu automatizētu apstrādi, bet 16. pantā ir paredzēti noteikumi par šo datu uzglabāšanas ilgumu, kā arī to maskēšanu un atmaskēšanu. Turklāt šīs otrās daļas 18. un 19. pantā ir paredzēti noteikumi par Kanādas kompetentās iestādes veiktu šo datu izpaušanu, bet 20. un 21. pantā ir paredzēti noteikumi par šo datu pārsūtīšanas metodi un biežumu.

- 89 No dažādiem konstatējumiem par paredzētā nolīguma saturu izriet, ka šis nolīgums attiecas tostarp uz tādas sistēmas ieviešanu, kuru veido personas datus aizsargājošu noteikumu kopums un kuru Kanāda, kā izriet no šī nolīguma preambulas piecpadsmitās daļas, apņemas ievērot, apstrādājot PDR datus.
- 90 Ņemot vērā gan paredzētā nolīguma mērķus, gan saturu, tam ir divas sastāvdaļas, no kurām viena attiecas uz nepieciešamību nodrošināt sabiedrības drošību, bet otra attiecas uz PDR datu aizsardzību.
- 91 Jautājumā par to, kura no šīm divām sastāvdaļām ir galvenā, būtu jānorāda, ka, protams, gaisa pārvadātāju veiktā PDR datu pārsūtīšana uz Kanādu un to izmantošana Kanādas kompetentajā iestādē pati par sevi ir pamatota tikai ar mērķi nodrošināt sabiedrības drošību šajā trešajā valstī, kā arī Savienībā.
- 92 Tomēr paredzētā nolīguma saturu lielā mērā veido detalizēti noteikumi, ar kuriem tiek nodrošināts, lai PDR datu pārsūtīšana uz Kanādu to izmantošanai sabiedrības drošības un drošuma aizsardzības nolūkā notiktu apstākļos, kas ir saderīgi ar personas datu aizsardzību.
- 93 Šajā ziņā ir jānorāda, ka tādu personas datu, kādi ir PDR dati, pārsūtīšana no Savienības uz trešo valsti likumīgi var notikt tikai tad, ja šajā valstī ir noteikumi, kas nodrošina pamatbrīvību un pamattiesību aizsardzības līmeni, kas būtībā ir ekvivalents Savienībā garantētajam līmenim (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 6. oktobris, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, 68. un 74. punkts).
- 94 No tā izriet, ka abas paredzētā nolīguma sastāvdaļas ir nesaraujami saistītas. Tāpēc ir jāuzskata, ka tās abas ir būtiskas.

2. Par atbilstošu juridisko pamatu saskaņā ar LESD

- 95 Ievērojot iepriekš izklāstītos apsvērumus, lēmums par paredzētā nolīguma noslēgšanu, pirmām kārtām, ir tieši saistīts ar LESD 16. panta 2. punktā izvirzīto mērķi.
- 96 Proti, šī tiesību norma, neskarot LES 39. pantu, veido atbilstošu juridisko pamatu, ja personas datu aizsardzība ir viens no Savienības likumdevēja pieņemto noteikumu mērķiem vai būtiskajām sastāvdaļām, ieskaitot noteikumus, kas iekļaujas tādu pasākumu noteikšanā, uz kuriem attiecas LESD noteikumi par tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās un policijas sadarbību, kā to apstiprina 21. protokola 6.a pants un 22. protokola 2.a pants, kā arī šī atzīnuma 32. punktā minētā deklarācija.
- 97 No tā izriet, ka Padomes lēmums par paredzētā nolīguma noslēgšanu ir jāpamato ar LESD 16. pantu.
- 98 Otrām kārtām, šis lēmums ir jāpamato arī ar LESD 87. panta 2. punkta a) apakšpunktu. Proti, šajā tiesību normā ir paredzēts, ka, piemērojot LESD 87. panta 1. punktu, saskaņā ar kuru Savienība "attīsta policijas sadarbību, iesaistot visas dalībvalstu kompetentās iestādes", Parlaments un Padome var noteikt pasākumus par "attiecīgas informācijas vākšanu, uzglabāšanu, apstrādi, analīzi un apmaiņu".
- 99 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, pirmkārt, attiecīga informācija LESD 87. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē noziedzīgu nodarījumu novēršanas vai atklāšanas un izmeklēšanas jomās var ietvert personas datus un, otrkārt, šādu datu "apstrādes" un "apmaiņas" termini attiecas gan uz to pārsūtīšanu šajā jomā kompetentajām dalībvalstu iestādēm, gan uz to izmantošanu šajās iestādēs. Šādos apstākļos pasākumi, kas ir saistīti ar personas datu pārsūtīšanu noziedzīgu nodarījumu novēršanas vai atklāšanas un izmeklēšanas jomās kompetentajām iestādēm un ar šo datu apstrādi minētajās iestādēs, ietilpst LESD 87. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētajā policijas sadarbības jomā un var tikt pamatoti ar šo tiesību normu.

- 100 Šajā gadījumā ar paredzēto nolīgumu tiek ieviesti tostarp noteikumi, kas reglamentē gan PDR datu pārsūtīšanu Kanādas kompetentajai iestādei, gan šo datu izmantošanu šajā iestādē. Minētajai iestādei saskaņā ar šī nolīguma 2. panta d) punktu, skatot to kopā ar 3. panta 1. punktu, ir kompetence PDR datus apstrādāt, lai novērstu, atklātu, izmeklētu teroristu nodarījumus vai smagus starptautiskus noziegumus vai sauktu pie atbildības par tiem. Turklāt minētā nolīguma 6. pantā ir paredzēts, ka Kanāda, pirmkārt, cik drīz vien iespējams sniedz būtisku un atbilstīgu analītisku informāciju, kurā ietverti PDR dati, Eiropalam un Eurojust, kā arī Savienības dalībvalstu tiesu vai policijas iestādēm. Otrkārt, šajā pantā ir noteikts, ka pēc šo aģentūru un iestāžu lūguma Kanāda īpašos gadījumos sniedz PDR datus vai šo datus saturošu analītisku informāciju, lai novērstu, atklātu, izmeklētu teroristu nodarījumus vai smagus starptautiskus noziegumus Savienībā un sauktu pie atbildības par tiem. Kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 105. un 106. punktā, minētais nolīgums tādējādi attiecas uz attiecīgas informācijas apstrādi un apmaiņu LESD 87. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē un, kā izriet no šī atzinuma 80. punkta, ir saistīts ar LESD 87. panta 1. punkta mērķi.
- 101 Šādos apstākļos fakts, ka PDR datus sākotnēji savāc nevis noziedzīgu nodarījumu novēršanas vai atklāšanas un izmeklēšanas jomās kompetenta iestāde, bet gan gaisa pārvadātāji, un tas tiek darīts komerciālos nolūkos, pretēji Parlamenta apgalvotajam nevar būt šķērslis tam, ka LESD 87. panta 2. punkta a) apakšpunkts arī ir atbilstošs juridiskais pamats Padomes lēmumam par paredzētā nolīguma noslēgšanu.
- 102 Turpretī šis lēmums nav jāpamato ar LESD 82. panta 1. punkta otrās daļas d) apakšpunktu, kurā Parlamentam un Padomei ir paredzēta iespēja noteikt pasākumus, lai “dalībvalstu tiesu iestāžu un līdzvērtīgu iestāžu starpā atvieglotu sadarbību saistībā ar kriminālprocesu un lēmumu izpildi”.
- 103 Kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 108. punktā, ne ar vienu no paredzētā nolīguma noteikumiem nav domāts atvieglot šādu sadarbību. Savukārt Kanādas kompetentā iestāde nav ne tiesu iestāde, ne tai līdzvērtīga iestāde.
- 104 Šādos apstākļos, ievērojot šī atzinuma 77. punktā minēto judikatūru, Padomes lēmums par paredzētā nolīguma noslēgšanu būtu jāpamato gan ar LESD 16. panta 2. punktu, gan ar 87. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ja vien šāda juridisko pamatu kombinācija nav izslēgta saskaņā ar šī atzinuma 78. punktā atgādināto judikatūru.

3. Par LESD 16. panta 2. punktā un 87. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzēto procedūru saderību

- 105 Ievadā ir jāatgādina, ka tas, kāda procedūra atbilstoši LESD 218. panta 6. punktam ir piemērojama saskaņā ar LESD 218. pantu slēdzama starptautiska nolīguma slēgšanas gaitā, ir nosakāms atkarībā tieši no lēmuma par šāda nolīguma noslēgšanu materiāltiesiskajiem juridiskajiem pamatiem (spriedums, 2014. gada 24. jūnijs, Parlaments/Padome, C-658/11, EU:C:2014:2025, 58. punkts).
- 106 Abi šajā gadījumā piemērojamie materiāltiesiskie juridiskie pamati, proti, LESD 16. panta 2. punkts un 87. panta 2. punkta a) apakšpunkts paredz parastās likumdošanas procedūras izmantošanu, kas nozīmē kvalificēta vairākuma balsojumu Padomē un pilnīgu Parlamenta piedalīšanos. Tādējādi abu šo tiesību normu kopīgas izmantošanas rezultātā principā nav jāizmanto atšķirīgas pieņemšanas procedūras.
- 107 Tomēr Padome būtībā apgalvo, ka 21. un 22. protokolā ietverto tiesību normu dēļ balsošanas noteikumi Padomē atšķiras atkarībā no tā, vai lēmums par starptautiska nolīguma pieņemšanu tiek pamatots ar LESD 16. panta 2. punktu vai 87. panta 2. punkta a) apakšpunktu.
- 108 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Tiesa patiešām jau ir nospriedusi, ka 21. un 22. protokols nekādā ziņā nevar ietekmēt jautājumu par atbilstošu juridisko pamatu attiecīgā lēmuma pieņemšanai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 22. oktobris, Komisija/Padome, C-137/12, EU:C:2013:675, 73. punkts).

- 109 Tomēr, ja atšķirīgi noteikumi par balsošanu Padomē var izraisīt attiecīgo juridisko pamatu nesaderību (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2006. gada 10. janvāris, Komisija/Parlaments un Padome, C-178/03, EU:C:2006:4, 58. punkts, kā arī 2012. gada 19. jūlijs, Parlaments/Padome, C-130/10, EU:C:2012:472, 47. un 48. punkts), ir jāpārbauda šo protokolu ietekme uz noteikumiem par balsošanu Padomē gadījumā, ja Padomes lēmuma par paredzētā nolīguma noslēgšanu pamatošanai tiek izmantoti gan LESD 16. panta 2. punkts, gan 87. panta 2. punkta a) apakšpunkts.
- 110 Runājot par 21. protokolu, no Padomes lēmumprojekta par paredzētā nolīguma noslēgšanu preambulas 5. apsvēruma izriet, ka Īrija un Apvienotā Karaliste ir darījušas zināmu savu vēlmi piedalīties šī lēmuma pieņemšanā. Kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 128. punktā, šī protokola noteikumi neietekmē noteikumus par balsošanu Padomē gadījumā, ja minētā lēmuma pamatošanai tiek izmantoti gan LESD 16. panta 2. punkts, gan 87. panta 2. punkta a) apakšpunkts.
- 111 Savukārt 22. protokola mērķis – kā izriet no šī protokola preambulas trešās, ceturtās un piektās daļas un kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 132. punktā – ir izveidot tiesiskās reglamentācijas sistēmu, kas dalībvalstīm ļautu turpināt sadarbības attīstību brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, bez Dānijas Karalistes dalības nosakot pasākumus, kas šai dalībvalstij nav saistoši, taču vienlaicīgi piedāvājot šai dalībvalstij iespēju piedalīties pasākumu noteikšanā šajā jomā un uzņemties šo pasākumu saistības saskaņā ar minētā protokola 8. pantā paredzētajiem nosacījumiem.
- 112 Šajā ziņā 22. protokola 1. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka Dānijas Karaliste nepiedalās tādu Padomes pasākumu noteikšanā, kas ierosināti saskaņā ar LESD trešās daļas V sadaļu. Turklāt minētā protokola 2. pantā ir paredzēts, ka Dānijas Karalistei šādi pasākumi nav saistoši. Šo 2. pantu saskaņā ar šī protokola 2.a pantu “piemēro arī attiecībā uz tiem noteikumiem, kas paredzēti saskaņā ar [LESD] 16. pantu un kas skar personas datu apstrādi dalībvalstīs, veicot darbības, uz ko attiecas minētā Līguma trešās daļas V sadaļas 4. un 5. nodaļas darbības joma”, proti, noteikumiem saistībā ar policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās.
- 113 Tā kā šajā gadījumā lēmums par paredzētā nolīguma noslēgšanu ir jāpamato gan ar LESD 16. pantu, gan ar 87. pantu un tādējādi tas attiecas uz LESD trešās daļas V sadaļas 5. nodaļu, kā rezultātā tas ir jāpamato ar minēto LESD 87. pantu, Dānijas Karalistei saskaņā ar 22. protokola 2. un 2.a pantu nebūs saistoši ne šī lēmuma noteikumi, ne līdz ar to arī paredzētais nolīgums. Turklāt Dānijas Karaliste saskaņā ar šī protokola 1. pantu nepiedalīsies šī lēmuma pieņemšanā.
- 114 Pretēji tam, ko, šķiet, apgalvo Padome, šādu secinājumu neatspēko apstākļi, ka 22. protokola 2.a pantā ir vienīgi atsauce uz minētā protokola 2. pantu, skaidri neizslēdzot Dānijas Karalistes piedalīšanos tajā minēto, ar LESD 16. pantu pamatoto noteikumu pieņemšanā.
- 115 Šajā ziņā no šī protokola sistēmiskas analīzes izriet, ka protokola 2. pants nevar tikt lasīts un piemērots neatkarīgi no tā 1. panta. Minētajā 2. pantā paredzētais noteikums, saskaņā ar kuru Dānijas Karalistei nav saistoši tajā noteiktie pasākumi, noteikumi un lēmumi, būtībā ir saistīts ar 1. pantā paredzēto noteikumu, saskaņā ar kuru šī dalībvalsts nepiedalās tādu pasākumu noteikšanā, uz kuriem attiecas LESD trešās daļas V sadaļa, kā rezultātā šie divi noteikumi nav saprotami, būdami atrauti viens no otra. Šādos apstākļos 22. protokola 2.a pantā izdarītā atsauce uz tā 2. pantu ir noteikti jāinterpretē tādējādi, kā tā attiecas arī uz šī protokola 1. pantu.
- 116 Turklāt, kā savu secinājumu 132. punktā ir norādījis ģenerālvokāts, ļaut Dānijas Karalistei piedalīties tāda Savienības tiesību akta pieņemšanā, kura juridiskais pamats ir gan LESD 16. pants, gan arī kāds no LESD noteikumiem par policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, ja šāds akts tai nav saistošs, būtu pretēji šī atzinuma 111. punktā atgādinātajam 22. protokola mērķim.
- 117 Līdz ar to 22. protokols šajā gadījumā neparedz dažādus balsošanas noteikumus Padomē gadījumā, ja tiek izmantoti gan LESD 16. panta 2. punkts, gan 87. panta 2. punkta a) apakšpunkts.

- 118 Šādos apstākļos uz lūgumā sniegt atzinumu uzdoto otro jautājumu ir jāatbild tādējādi, ka Padomes lēmums par paredzētā nolīguma noslēgšanu ir jāpamato gan ar LESD 16. panta 2. punktu, gan ar 87. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

C. Par paredzētā nolīguma saderību ar LESD un Hartas noteikumiem

- 119 Tā kā jautājums par paredzētā nolīguma saderību ar LESD un Hartas noteikumiem attiecas uz LESD 16. pantu, kā arī uz Hartas 7. un 8. pantu, un ņemot vērā apsvērumus, ko Parlaments ir paudis lūgumā sniegt atzinumu, ir jāuzskata, ka šī iestāde lūdz Tiesas atzinumu par paredzētā nolīguma saderību ar tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību un tiesībām uz personas datu aizsardzību.
- 120 Ciktāl turpinājumā izklāstītie apsvērumi attieksies uz paredzētā nolīguma saderību ar tiesībām uz personas datu aizsardzību, kas ir garantētas gan LESD 16. panta 1. punktā, gan Hartas 8. pantā, Tiesa atsauksies tikai uz šo otro noteikumu. Proti, lai arī gan vienā, gan otrā no šīm tiesību normām patiešām ir paredzēts, ka ikvienai personai ir tiesības uz savu personas datu aizsardzību, tikai Hartas 8. panta 2. punktā ir daudz konkrētāk paredzēti nosacījumi, ar kādiem šādi dati var tikt apstrādāti.

1. Par attiecīgajām pamattiesībām un iejaušanos tajās

- 121 Saskaņā ar paredzētā nolīguma pielikumā esošo uzskaitījumu šajā nolīgumā minētie PDR dati tostarp ietver ne tikai aviopasažiera vai aviopasažieru vārdus un uzvārdus, bet arī rezervācijai vajadzīgo informāciju, piemēram, paredzētā ceļojuma datumus un ceļojuma maršrutu, informāciju par biļetēm, personu grupas, kas reģistrētas ar vienu un to pašu rezervācijas numuru, pasažiera vai pasažieru kontaktinformāciju, informāciju par maksāšanas līdzekļiem vai rēķiniem, informāciju par bagāžu, kā arī vispārējas piezīmes par pasažieriem.
- 122 Tā kā PDR dati tādējādi ietver informāciju par identificētām fiziskām personām, proti, starp Savienību un Kanādu lidojošajiem aviopasažieriem, dažādā apstrāde, kas saskaņā ar paredzēto nolīgumu var uz to attiekties, proti, šīs informācijas pārsūtīšana no Savienības uz Kanādu, piekļuve šai informācijai tās izmantošanas vai arī uzglabāšanas nolūkā skar pamattiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, kas ir garantētas Hartas 7. pantā. Proti, šīs tiesības attiecas uz visu informāciju par identificētu vai identificējamu fizisku personu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2010. gada 9. novembris, Volker und Markus Schecke un Eifert, C-92/09 un C-93/09, EU:C:2010:662, 52. punkts; 2011. gada 24. novembris, Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito, C-468/10 un C-469/10, EU:C:2011:777, 42. punkts, kā arī 2013. gada 17. oktobris, Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670, 26. punkts).
- 123 Turklāt paredzētajā nolīgumā noteiktā PDR datu apstrāde attiecas arī uz Hartas 8. pantu tāpēc, ka tā ir personas datu apstrāde šī panta izpratnē un līdz ar to tai katrā ziņā ir jāatbilst no šī panta izrietošajām datu aizsardzības prasībām (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2010. gada 9. novembris, Volker und Markus Schecke un Eifert, C-92/09 un C-93/09, EU:C:2010:662, 49. punkts; 2011. gada 5. maijs, Deutsche Telekom, C-543/09, EU:C:2011:279, 52. punkts, kā arī 2014. gada 8. aprīlis, Digital Rights Ireland u.c., C-293/12 un C-594/12, EU:C:2014:238, 29. punkts).
- 124 Kā Tiesa jau ir nospriedusi, personas datu izpaušana trešajai personai, piemēram, valsts iestādei, ir iejaušanās Hartas 7. pantā noteiktajās pamattiesībās, lai kāda būtu izpaustās informācijas vēlāka izmantošana. Tas pats attiecas uz personas datu saglabāšanu, kā arī piekļuvi šiem datiem, lai valsts iestādes varētu tos izmantot. Šajā ziņā nav svarīgi, vai attiecīgā informācija par privāto dzīvi ir vai nav sensitīva, vai tas, ka attiecīgajām personām ir vai nav radītas iespējamās neērtības šīs iejaušanās dēļ (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2003. gada 20. maijs, Österreichischer Rundfunk u.c., C-465/00,

C-138/01 un C-139/01, EU:C:2003:294, 74. un 75. punkts; 2014. gada 8. aprīlis, Digital Rights Ireland u.c., C-293/12 un C-594/12, EU:C:2014:238, 33.–35. punkts, kā arī 2015. gada 6. oktobris, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, 87. punkts).

- 125 Līdz ar to gan PDR datu pārsūtīšana no Savienības Kanādas kompetentajai iestādei, gan Savienības un Kanādas noligtā kārtība par nosacījumiem attiecībā uz šo datu uzglabāšanu, izmantošanu, kā arī to iespējamo vēlāku pārsūtīšanu citām Kanādas iestādēm, Eiropolam, Eurojust, dalībvalstu tiesu vai policijas iestādēm vai arī citu trešo valstu iestādēm, kas it īpaši ir atļauta ar paredzētā nolīguma 3., 4., 6., 8., 12., 15., 16., 18. un 19. pantu, ir iejaukšanās Hartas 7. pantā garantētajās tiesībās.
- 126 Šīs darbības ir arī iejaukšanās Hartas 8. pantā garantētajās pamattiesībās uz personas datu aizsardzību, jo tās ietver personas datu apstrādi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2013. gada 17. oktobris, Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670, 25. punkts, kā arī 2014. gada 8. aprīlis, Digital Rights Ireland u.c., C-293/12 un C-594/12, EU:C:2014:238, 36. punkts).
- 127 Šajā ziņā ir jānorāda, pirmkārt, ka paredzētais nolīgums pieļauj sistemātisku un pastāvīgu visu starp Savienību un Kanādu lidojošo aviopasažieru PDR datu pārsūtīšanu.
- 128 Otrkārt, lai arī daži PDR dati, aplūkoti izolēti, nešķiet esam tādi, kas varētu atklāt būtisku informāciju par attiecīgo personu privāto dzīvi, tas nemaina faktu, ka, aplūkoti kopā, šie dati var atklāt tostarp pilnīgu ceļojuma maršrutu, ceļošanas paradumus, esošās attiecības starp divām vai vairākām personām, kā arī informāciju par aviopasažieru finansiālo stāvokli, viņu ēšanas paradumiem vai veselības stāvokli, un tie pat varētu sniegt par šiem pasažieriem sensitīvu informāciju, kas ir definēta paredzētā nolīguma 2. panta e) punktā.
- 129 Paredzētajā nolīgumā noteiktās PDR datu pārsūtīšanas un apstrādes kārtības būtiskās iezīmes apstiprina šajā nolīgumā atļautās iejaukšanās reālumu.
- 130 Proti, šie dati saskaņā ar paredzētā nolīguma 21. panta 1. punktu ir jāpārsūta pirms attiecīgā aviopasažiera paredzētās izlidošanas un, kā izriet no Padomes, Komisijas un EDAU apsvērumiem, kā arī no paziņojuma COM(2010) 492 2.1. punkta, tos galvenokārt izmanto kā “izlūkošanas instrumentu”.
- 131 Tālab – kā izriet no minētā paziņojuma 2.2. punkta un kā to savās atbildēs uz Tiesas uzdotajiem jautājumiem apstiprināja Parlaments, Padome, Komisija un EDAU – pārsūtītie PDR dati, pamatojoties uz paredzēto nolīgumu, pirms gaisa kuģa ierašanās Kanādā tiek sistemātiski analizēti, izmantojot automatizētus līdzekļus, kuru pamatā ir iepriekš noteikti modeļi un kritēriji. Šie dati var tikt arī automātiski pārbaudīti, salīdzinot tos ar citām datubāzēm. Šāda apstrāde var sniegt papildu informāciju par aviopasažieru privāto dzīvi.
- 132 Šāda analīze var izraisīt arī to aviopasažieru papildu pārbaudes uz robežām, kuri ir identificēti kā tādi, kas var apdraudēt sabiedrības drošību, un vajadzības gadījumā, pamatojoties uz šādām pārbaudēm, var tikt pieņemti šīm personām saistoši individuāli lēmumi. Turklāt šādas analīzes tiek veiktas bez iemesliem, kas ir balstīti uz individuāliem apstākļiem un ļauj uzskatīt, ka attiecīgās personas varētu apdraudēt sabiedrības drošību. Visbeidzot, tā kā PDR dati saskaņā ar paredzētā nolīguma 16. panta 1. punktu var tikt uzglabāti līdz pieciem gadiem, šis nolīgums ļauj turēt informāciju par aviopasažieru privāto dzīvo sevišķi ilgu laiku.

2. Par paredzētā nolīguma izraisītās iejaukšanās attaisnojumu

- 133 Hartas 7. pantā ikvienai personai ir garantētas tiesības uz savas privātās un ģimenes dzīves, dzīvokļa un saziņas neaizskaramību. Turklāt Hartas 8. panta 1. punktā ikvienai personai ir skaidri piešķirtas tiesības uz savu personas datu aizsardzību.

- 134 Šīs tiesības uz personas datu aizsardzību it īpaši pieprasa, lai ar Savienības tiesībām piešķirto brīvību un pamattiesību augstais aizsardzības līmenis tiktu joprojām nodrošināts gadījumā, kad personas dati tiek no Savienības pārsūtīti uz kādu trešo valsti. Pat ja līdzekļi šāda aizsardzības līmeņa nodrošināšanai var atšķirties no tiem, kas ieviesti Savienībā, lai nodrošinātu no Savienības tiesībām izrietošo prasību ievērošanu, šiem līdzekļiem tik un tā praksē būtu jābūt efektīviem, lai nodrošinātu Savienībā esošajai aizsardzībai būtībā ekvivalentu aizsardzību (pēc analogijas skat. spriedumu, 2015. gada 6. oktobris, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, 72.–74. punkts).
- 135 Šādā kontekstā jānorāda arī tas, ka saskaņā ar Hartas preambulas ceturto daļu, “ņemot vērā pārmaiņas sabiedrībā, sociālo attīstību, kā arī zinātniskos un tehnoloģiskos sasniegumus, ir nepieciešams stiprināt pamattiesību aizsardzību”.
- 136 Tomēr Hartas 7. un 8. pantā noteiktās tiesības nav uztveramas kā absolūtas prerogātivas, bet gan jāaplūko saistībā ar to funkciju sabiedrībā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2003. gada 12. jūnijs, Schmidberger, C-112/00, EU:C:2003:333, 80. punkts; 2010. gada 9. novembris, Volker und Markus Schecke un Eifert, C-92/09 un C-93/09, EU:C:2010:662, 48. punkts, kā arī 2013. gada 17. oktobris, Schwarz, C-291/12, EU:C:2013:670, 33. punkts).
- 137 Šajā ziņā vēl ir jānorāda, ka saskaņā ar Hartas 8. panta 2. punktu personas dati “ir jāapstrādā godprātīgi, noteiktiem mērķiem un ar attiecīgās personas piekrišanu vai ar citu likumīgu pamatojumu, kas paredzēts tiesību aktos”.
- 138 Turklāt atbilstoši Hartas 52. panta 1. punkta pirmajam teikumam visiem tajā atzīto tiesību un brīvību izmantošanas ierobežojumiem ir jābūt noteiktiem tiesību aktos un tajos jārespektē šo tiesību un brīvību būtība. Saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punkta otro teikumu, ievērojot samērīguma principu, ierobežojumus šīm tiesībām un brīvībām drīkst uzlikt tikai tad, ja tie ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārējo interešu mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības.
- 139 Jāpiebilst, ka prasība, ka jebkuram pamattiesību izmantošanas ierobežojumam ir jābūt noteiktam tiesību aktos, nozīmē, ka pašā juridiskajā pamatā ir jābūt definētam attiecīgo tiesību izmantošanas ierobežojuma tvērumam (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 17. decembris, WebMindLicenses, C-419/14, EU:C:2015:832, 81. punkts).
- 140 Runājot par samērīguma principa ievērošanu, pamattiesību uz privātās dzīves neaizskaramību aizsardzība Savienībā saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru pieprasa, lai atkāpes no personas datu aizsardzības un šīs aizsardzības ierobežojumi tiktu īstenoti stingri nepieciešamā ietvaros (spriedumi, 2008. gada 16. decembris, Satakunnan Markkinapörssi un Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, 56. punkts; 2014. gada 8. aprīlis, Digital Rights Ireland u.c., C-293/12 un C-594/12, EU:C:2014:238, 51. un 52. punkts; 2015. gada 6. oktobris, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, 92. punkts, kā arī 2016. gada 21. decembris, Tele2 Sverige un Watson u.c., C-203/15 un C-698/15, EU:C:2016:970, 96. un 103. punkts).
- 141 Lai izpildītu šo prasību, attiecīgajā tiesiskajā regulējumā, kas paredz iejaukšanos, ir jānosaka skaidri un precīzi noteikumi, kas reglamentē attiecīgā pasākuma tvērumu un piemērošanu un paredz minimālas prasības, lai tā rezultātā personām, kuru dati tikuši pārsūtīti, būtu pietiekamas garantijas, kas ļautu viņu personas datus efektīvi aizsargāt pret ļaunprātīgas izmantošanas risku. Tajā it īpaši ir jānorāda, kādos apstākļos un saskaņā ar kādiem nosacījumiem šādu datu apstrādi paredzošs pasākums var tikt veikts, tādējādi garantējot, ka šāda iejaukšanās notiek tikai stingri nepieciešamajā apmērā. Šādu garantiju nepieciešamība ir vēl jo svarīgāka, ja personas dati tiek apstrādāti automātiski. Šie apsvērumi ir it īpaši svarīgi, ja runa ir par tādas kategorijas personas datu aizsardzību kā sensitīvi dati (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2014. gada 8. aprīlis, Digital Rights Ireland u.c., C-293/12 un C-594/12, EU:C:2014:238, 54. un 55. punkts, kā arī 2016. gada 21. decembris, Tele2 Sverige un Watson u.c.,

C-203/15 un C-698/15, EU:C:2016:970, 109. un 117. punkts; šajā nozīmē skat. ECT spriedumu, 2008. gada 4. decembris, S. un Marper pret Apvienoto Karalisti, CE:ECHR:2008:1204JUD003056204, 103. punkts).

a) Par paredzētajā nolīgumā noteiktās PDR datu apstrādes pamatu

- 142 Jautājumā par to, vai PDR datu pārsūtīšana uz Kanādu un to vēlāka apstrāde ir balstīta uz aviopasažieru “piekrišanu” vai uz “citu likumīgu pamatojumu, kas paredzēts tiesību aktos” Hartas 8. panta 2. punkta izpratnē, jānorāda, ka šādas PDR datu apstrādes mērķis atšķiras no mērķa, ar kādu gaisa pārvadātāji šos datus ir savākuši.
- 143 Līdz ar to tā nevar tikt uzskatīta par tādu, kas balstīta uz aviopasažieru izteiktu piekrišanu gaisa pārvadātāju veiktai šo datu savākšanai rezervācijas vajadzībām, kā rezultātā tai pašai par sevi ir nepieciešama vai nu atbilstoša aviopasažieru piekrišana, vai arī kāds cits tiesību aktos paredzēts likumīgs pamatojums.
- 144 Tā kā nevienā paredzētā nolīguma noteikumā nav noteikts, ka PDR datu pārsūtīšanai uz Kanādu, kā arī to vēlākai apstrādei ir vajadzīga attiecīgo aviopasažieru piekrišana, ir jāpārbauda, vai šis nolīgums veido kādu citu likumīgu pamatojumu, kas paredzēts tiesību aktos, Hartas 8. panta 2. punkta izpratnē.
- 145 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Parlamenta arguments, saskaņā ar kuru paredzētais nolīgums neatbilst “tiesību akta” jēdzienam Hartas 8. panta 2. punkta un līdz ar to Hartas 52. panta 1. punkta izpratnē, jo tas neesot “lēģislatīvs akts”, katrā ziņā nav atbalstāms.
- 146 Proti, pirmkārt, LESD 218. panta 6. punkts ārēji atspoguļo to, kāds pilnvaru sadalījums starp iestādēm ir piemērojams iekšēji, un nodrošina simetriju starp pasākumu noteikšanas iekšējo procedūru un starptautisko nolīgumu noslēgšanas procedūru, lai garantētu, ka saistībā ar noteiktu jomu Parlamentam un Padomei būtu vienādas pilnvaras atbilstoši Līgumos paredzētajam institucionālā līdzsvara principam (spriedums, 2014. gada 24. jūnijs, Parlaments/Padome, C-658/11, EU:C:2014:2025, 56. punkts). Tādējādi tādu starptautisku nolīgumu noslēgšanai, kas aptver jomas, uz kurām iekšienē attiecas LESD 294. pantā paredzētā parastā likumdošanas procedūra, ir nepieciešama Parlamenta piekrišana saskaņā ar LESD 218. panta 6. punkta a) apakšpunkta v) punktu, un rezultātā, kā ģenerāladvokāts ir norādījis savu secinājumu 192. punktā, šāds nolīgums ārēji var tikt uzskatīts par tādu, kas ir līdzvērtīgs lēģislatīvam aktam iekšēji. Otrkārt, šajā procesā vispār nav ticis apgalvots, ka paredzētais nolīgums varētu neatbilst pieejamības un paredzamības prasībām, kas nepieciešamas, lai tajā noteikto iejaukšanos varētu uzskatīt par tādu, kas ir paredzēta tiesību aktos Hartas 8. panta 2. punkta un 52. panta 1. punkta izpratnē.
- 147 No tā izriet, ka PDR datu pārsūtīšana uz Kanādu ir balstīta uz “citu pamatojumu”, kas ir “paredzēts tiesību aktos” Hartas 8. panta 2. punkta izpratnē. Tas, vai šis pamatojums ir likumīgs šīs nupat minētās tiesību normas izpratnē, šajā gadījumā pārklājas ar jautājumu, vai paredzētajā nolīgumā izvirzītais mērķis ir vispārējās interesēs, kas tiks izskatīts šī atzinuma 148. un turpmākajos punktos.

b) Par vispārējo interešu mērķi un attiecīgo pamattiesību būtības satura ievērošanu

- 148 Kā iepriekš konstatēts šī atzinuma 82. punktā, paredzētā nolīguma mērķis ir konkrēti sabiedrības drošības nodrošināšana, pārsūtot PDR datus uz Kanādu un izmantojot tos cīņā pret teroristu nodarījumiem un smagiem starptautiskiem noziegumiem.
- 149 Kā izriet no Tiesas judikatūras, tas ir Savienības vispārējo interešu mērķis, kas var attaisnot pat klaju iejaukšanos Hartas 7. un 8. pantā garantētajās pamattiesībās. Turklāt sabiedrības drošības aizsardzība veicina arī citu personu tiesību un brīvību aizsardzību. Šajā ziņā Hartas 6. pantā ir atzītas ikvienas

personas tiesības ne vien uz brīvību, bet arī uz drošību (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2014. gada 8. aprīlis, *Digital Rights Ireland u.c.*, C-293/12 un C-594/12, EU:C:2014:238, 42. un 44. punkts, kā arī 2016. gada 15. februāris, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, 53. punkts).

- 150 Runājot par Hartas 7. pantā garantēto pamattiesību uz privātās dzīves neaizskaramību būtisko saturu, pat ja PDR dati atkarībā no gadījuma var atklāt precīzu informāciju par kādas personas privāto dzīvi, pēc sava rakstura šī informācija aprobežojas ar noteiktiem šīs dzīves aspektiem sevišķi attiecībā uz avioceļojumiem starp Kanādu un Savienību. Jautājumā par Hartas 8. pantā garantēto tiesību uz personas datu aizsardzību būtisko saturu ir jākonstatē, ka paredzētā nolīguma 3. pantā ir norobežoti PDR datu izmantošanas mērķi, bet 9. pantā paredzēti noteikumi, kas ir domāti tostarp šo datu drošības, konfidencialitātes un integritātes nodrošināšanai, kā arī to aizsardzībai pret neatļautu piekļuvi un apstrādi.
- 151 Šādos apstākļos paredzētajā nolīgumā pieļautā iejaukšanās var tikt attaisnota ar Savienības vispārējo interešu mērķiem un nav tāda, kas iespējami varētu kaitēt Hartas 7. un 8. pantā garantēto pamattiesību būtiskajam saturam.

c) Par paredzētajā nolīgumā noteiktās PDR datu apstrādes piemērotību sabiedrības drošības nodrošināšanas mērķim

- 152 Jautājumā, vai PDR datu pārsūtīšana uz Kanādu un to vēlāka apstrāde šajā trešajā valstī ir piemērota, lai nodrošinātu sabiedrības drošību, no paziņojuma COM(2010) 492 2.2. punkta izriet, ka aviopasažieru radīto risku novērtēšana, pamatojoties uz šo datu analīzi pirms viņu ierašanās, “krietni atvieglo un paātrina drošības pārbaudes un pārbaudes uz robežām”. Turklāt Komisija savos rakstveida apsvērumos ir uzsvērusi, ka saskaņā ar CBSA sniegto informāciju PDR datu apstrādes rezultātā tostarp ir bijis iespējams aizturēt 178 personas no 28 miljoniem ceļotāju, kuri laikposmā no 2014. gada aprīļa līdz 2015. gada martam ir lidojuši starp Savienību un Kanādu.
- 153 Šādos apstākļos PDR datu pārsūtīšana uz Kanādu un to vēlāka apstrāde var tikt uzskatīta par piemērotu paredzētajā nolīgumā izvirzītā sabiedrības drošības un drošuma aizsardzības mērķa īstenošanai.

d) Par paredzētā nolīguma rezultātā radītās iejaukšanās nepieciešamību

- 154 Jautājumā par to, cik nepieciešama ir paredzētā nolīguma rezultātā radītā iejaukšanās, saskaņā ar šī atzinuma 140. un 141. punktā minēto judikatūru būtu jāpārbauda, vai šī iejaukšanās notiek tikai stingri nepieciešamajā apmērā un vai šādā kontekstā šajā nolīgumā ir noteikti skaidri un precīzi noteikumi, kas reglamentē minētajā nolīgumā paredzēto pasākumu tvērumu un piemērošanu.

1) Par PDR datiem, uz kuriem attiecas paredzētais nolīgums

i) Par paredzētā nolīguma pietiekamo precizitāti jautājumā par pārsūtāmajiem PDR datiem

- 155 Runājot par PDR datiem, uz kuriem attiecas paredzētais nolīgums, šajā nolīgumā būtu skaidri un precīzi jānosaka, kādi PDR dati gaisa pārvadātājiem saskaņā ar šo nolīgumu ir jāpārsūta uz Kanādu.
- 156 Šajā ziņā, lai arī paredzētā nolīguma pielikumā uzskaitītās 19 PDR datu rubrikas, kā norāda Komisija, atbilst Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas (ICAO) pamatnostādņu par PDR I pielikumam, būtu tomēr jāuzsver, kā ģenerāladvokāts ir norādījis savu secinājumu 217. punktā, ka 5. rubrikā, kurā ir minēta “pieejamā informācija par bieži lidojošu personu un par piešķirtajām privilēģijām (t.i., brīvas biļetes, pārceļšana uz labāku klasi utt.)”, un 7. rubrikā, kurā ir aptverta “visa pieejamā kontaktinformācija (tostarp darījuma veicēja informācija)”, pārsūtāmie PDR dati nav definēti pietiekami skaidri un precīzi.

- 157 Proti, 5. rubrikas gadījumā saisinājuma “utt.” izmantošana pietiekami nenosaka pārsūtāmo datu apjomu. Turklāt šīs rubrikas formulējums neļauj saprast, vai tā attiecas uz informāciju tikai par aviopasažieru statusu privilēģiju programmās vai tā, gluži pretēji, attiecas uz visu informāciju par aviopasažieriem un šādās programmās veiktajiem darījumiem.
- 158 Tāpat 7. rubrikā, izmantojot formulējumu “visa pieejamā kontaktinformācija”, nav pietiekami noteikts pārsūtāmo datu apjoms. Piemēram, tajā nav precizēts ne paredzētās kontaktinformācijas veids, ne arī tas, vai šī kontaktinformācija, kā iespējams secināt no Komisijas rakstveida atbildes uz Tiesas uzdotajiem jautājumiem, aptver arī trešās personas, kuras veikušas lidojuma rezervāciju aviopasažierim vai ar kuru starpniecību var sazināties ar aviopasažieri, vai arī kuras ir jāinformē nelaimes gadījumā.
- 159 Savukārt 8. rubrikā ir minēta “visa pieejamā maksāšanas/rēķinu informācija (bet ne tāda cita informācija par darījumu, kas saistīta ar kredītkarti vai kontu, bet nav saistīta ar ceļojuma darījumu)”. Šī rubrika patiešām varētu šķist sevišķi plaša, jo tajā ir izmantots formulējums “visa pieejamā informācija”. Tomēr, kā izriet no Komisijas atbildes uz Tiesas uzdotajiem jautājumiem, ir jāuzskata, ka minētā rubrika attiecas vienīgi uz informāciju par aviobiļetes apmaksāšanas kārtību un rēķinu, izslēdzot visu citu ar lidojumu tieši nesaistīto informāciju. Tātad, interpretēta šādā nozīmē, minētā rubrika var tikt uzskatīta par atbilstošu skaidrības un precizitātes prasībām.
- 160 Pielikuma 17. rubrikā ir minētas “Vispārējas piezīmes, tostarp cita papildu informācija (Other Supplementary Information – OSI), īpašu pakalpojumu informācija (Special Service Information – SSI) un īpašu pakalpojumu pieprasījuma (Special Service Request – SSR) informācija”. Saskaņā ar paskaidrojumiem, ko sniegusi tostarp Komisija, šo rubriku veido tā saucamā “brīva teksta” (free text) rubrika, kurā papildus citviet paredzētā nolīguma pielikumā uzskaitītajai informācijai ietver “visu papildinformāciju”. Tātad šādā rubrikā nav sniegta neviena norāde par pārsūtāmās informācijas veidu un apjomu, un tajā, šķiet, var tikt ietverta informācija, kurai nav nekāda sakara ar PDR datu pārsūtīšanas mērķiem. Turklāt, tā kā šajā rubrikā norādītā informācija tiek sniegta tikai kā piemērs, par ko liecina vārda “tostarp” lietojums, šajā rubrikā nav noteikti nekādi ierobežojumi attiecībā uz tādas informācijas veidu un apjomu, kas tajā var tikt sniegta. Šādos apstākļos nevar uzskatīt, ka 17. rubrika ir pietiekami skaidri un precīzi noteikta.
- 161 Visbeidzot, 18. rubrikā ir norādīti “jebkādi iepriekšējas pasažieru informācijas (Advance Passenger Information – API) dati, kas savākti rezervēšanas nolūkā”. Kā paskaidro Padome un Komisija, šī informācija attiecas uz Direktīvas 2004/82 3. panta 2. punktā minētajiem datiem, proti, izmantotā ceļošanas dokumenta veidu un numuru, pilsonību, pilnu vārdu un uzvārdu, dzimšanas datumu, robežpārejas punktu, caur kuru ieceļo dalībvalstu teritorijā, transportlīdzekļa kodu, transportlīdzekļa izlidošanas un ielidošanas laiku, transportlīdzeklī pārvadājamo pasažieru kopskaitu un sākotnējo iekāpšanas punktu. Šī rubrika, interpretēta tādējādi, ka tā ietver tikai nupat minētajā noteikumā skaidri norādītos datus, var tikt uzskatīta par atbilstošu skaidrības un precizitātes prasībām.
- 162 Paredzētā nolīguma 4. panta 3. punkta noteikumi, saskaņā ar kuriem Kanādai ir pienākums dzēst visus tai pārsūtītos PDR datus, ja attiecīgais datu elements nav minēts šī nolīguma pielikumā, neļauj novērst šī pielikuma 5., 7. un 17. rubrikā pieļauto neprecizitāti. Proti, tā kā šajā sarakstā pašā par sevi nav pietiekami skaidri un precīzi noteikti pārsūtāmie PDR dati, šie noteikumi nevar atrisināt neskaidrības par pārsūtāmajiem PDR datiem.
- 163 Šādos apstākļos, runājot par PDR datiem, kas ir pārsūtāmi uz Kanādu, paredzētā nolīguma pielikuma 5., 7. un 17. rubrika pietiekami skaidri un precīzi nenosaka apmēru, kādā notiek iejaukšanās Hartas 7. un 8. pantā garantētajās pamattiesībās.

ii) Par sensitīviem datiem

- 164 Runājot par paredzētā nolīguma 2. panta e) punktā paredzēto sensitīvo datu pārsūtīšanu, jānorāda, ka šajā noteikumā tie ir definēti kā jebkura informācija, kas “atklāj rases vai etnisko izcelsmi, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību, dalību arodbiedrībās”, vai “informāciju par personas veselību vai dzimumdzīvi”. Lai gan nevienā no šī nolīguma pielikumā ietvertajām 19 rubrikām šāda veida dati nav skaidri minēti, tie, kā tostarp Komisija uzsvērusi savā atbildē uz Tiesas uzdotajiem jautājumiem, tomēr varētu ietilpt 17. rubrikā. Turklāt fakts, ka paredzētā nolīguma 8. un 16. pantā ir paredzēti specifiski noteikumi par sensitīvu datu izmantošanu un uzglabāšanu, noteikti nozīmē, ka šī nolīguma puses ir pieļāvušas iespēju, ka šādi dati var tikt pārsūtīti uz Kanādu.
- 165 Šajā ziņā ir jānorāda, ka jebkurš pasākums, kas ir balstīts uz pieņēmumu, ka vienai vai vairākām paredzētā nolīguma 2. panta e) punktā noteiktajām pazīmēm pašām par sevi un neatkarīgi no attiecīgā ceļotāja individuālās rīcības varētu būt nozīme attiecībā uz PDR datu apstrādes mērķiem, proti, cīņu pret terorismu un smagiem starptautiskiem noziegumiem, nebūtu saderīgs ar tiesībām, kas ir garantētas Hartas 7. un 8. pantā, lasot tos kopā ar Hartas 21. pantu. Ievērojot Hartas 21. pantam pretējas datu apstrādes risku, sensitīvu datu pārsūtīšanai uz Kanādu būtu vajadzīgs precīzs un īpaši stingrs pamatojums, kas balstīts uz citiem pamatiem, nevis sabiedrības drošības aizsardzību pret terorismu un smagiem starptautiskiem noziegumiem. Šajā gadījumā šāda pamatojuma nav.
- 166 Turklāt jānorāda vēl ir tas, ka Savienības likumdevējs sensitīvu datu apstrādi ir izslēdzis Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Direktīvas (ES) 2016/681 par pasažieru datu reģistra (PDR) datu izmantošanu teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par tiem (OV 2016, L 119, 132. lpp.) 6. panta 4. punktā, 7. panta 6. punktā un 13. panta 4. punktā.
- 167 Ievērojot iepriekšējos divos punktos pausto vērtējumu, jākonstatē, ka Hartas 7., 8. un 21. pants, kā arī 52. panta 1. punkts nepieļauj nedz sensitīvu datu pārsūtīšanu uz Kanādu, nedz Savienības ar šo trešo valsti nolīgto kārtību par nosacījumiem attiecībā uz šo datu izmantošanu un uzglabāšanu šīs trešās valsts iestādēs.

2) Par PDR datu automatizētu apstrādi

- 168 Kā izriet no šī atzinuma 130.–132. punkta un kā ģenerāladvokāts ir norādījis savu secinājumu 252. punktā, Kanādai pārsūtītie PDR dati galvenokārt tiek analizēti, izmantojot automatizētus līdzekļus, kuru pamatā ir iepriekš noteikti modeļi un kritēriji, kā arī salīdzināšana ar dažādām datubāzēm.
- 169 Aviopasažieru radītie sabiedrības drošības riski, kā izriet no šī atzinuma 130. un 131. punkta, tiek novērtēti, izmantojot PDR datu automatizētu analīzi pirms šo aviopasažieru ierašanās Kanādā. Tā kā šādas analīzes tiek veiktas, izmantojot nepārbaudītus personas datus, vai arī tās ir balstītas uz iepriekš noteiktiem modeļiem un kritērijiem, tajās katrā ziņā tiek pieļauts zināms kļūdu īpatsvars, kā to tiesas sēdē atzinušas tostarp Francijas valdība un Komisija.
- 170 Kā izriet no EDAU atzinuma saistībā ar ierosināto Padomes Pamatlēmumu par pasažieru datu reģistra (PDR) izmantošanu tiesībaizsardzības mērķiem (OV 2008, C 110, 1. lpp.) 30. punkta, uz kuru EDAU ir atsaucies savā atbildē uz Tiesas uzdotajiem jautājumiem, šis kļūdu īpatsvars nešķiet niecīgs.
- 171 Jautājumā par PDR datu automatizētas apstrādes sekām jāatzīst, ka, paredzētā nolīguma 15. pantā patiešām ir noteikts, ka Kanāda nepieņem “nekādus lēmumus, kas būtiski nelabvēlīgi ietekmē pasažieri, pamatojoties vienīgi uz PDR datu automatizētu apstrādi”. Tāpat šāda veida apstrādei ir piemērojams minētā nolīguma 3. pants, kurā ir noteikti Kanādas kompetentās iestādes veiktās šo datu apstrādes mērķi, un šī nolīguma 7. pants, kurā ir paredzēts nediskriminācijas noteikums.

- 172 Ņemot to vērā, PDR datu automatizētas analīzes radītais ievērojamās Hartas 7. un 8. pantā garantētajās tiesībās apjoms būtībā ir atkarīgs no iepriekš noteiktajiem modeļiem un kritērijiem, kā arī datubāzēm, uz kuru pamata notiek šāda veida datu apstrāde. Līdz ar to, turklāt ņemot vērā šī atzinuma 169. un 170. punktā paustos apsvērumus, iepriekš noteiktajiem modeļiem un kritērijiem būtu jābūt, pirmkārt, specifiskiem un uzticamiem, kas ļauj, kā ģenerāladvokāts ir norādījis savu secinājumu 256. punktā, sasniegt rezultātu, pievēršoties indivīdiem, kuri varētu būt pamatoti turēti aizdomās par līdzdalību teroristu nodarījumos vai smagos starptautiskos noziegumos, un, otrkārt, nediskriminējošiem. Tāpat būtu jāprecizē, ka datubāzēm, ar kurām PDR dati tiek salīdzināti, ir jābūt uzticamām, aktualizētām, un tās var būt tikai datubāzes, kuras Kanāda izmanto saistībā ar cīņu pret terorismu un smagiem starptautiskiem noziegumiem.
- 173 Turklāt, tā kā PDR datu automatizētas analīzes noteikti ietver zināmu kļūdu īpatsvaru, kā tas konstatēts šī atzinuma 169. punktā, jebkurš pozitīvs rezultāts, kas iegūts pēc šādu datu automatizētas apstrādes, saskaņā ar paredzētā nolīguma 15. pantu pirms tāda individuāla pasākuma noteikšanas, kas nelabvēlīgi ietekmē attiecīgos aviopasažierus, ir jāpārbauda individuāli ar neautomatizētiem līdzekļiem. Līdz ar to šāds pasākums saskaņā ar minēto 15. pantu nevar tikt izšķirošā veidā pamatots vienīgi ar PDR datu automatizētu apstrādi.
- 174 Visbeidzot, lai praksē garantētu, ka iepriekš noteiktie modeļi un kritēriji, to izmantošana, kā arī izmantotās datubāzes nebūtu diskriminējošas un būtu ierobežotas tikai ar stingri nepieciešamo, šo iepriekš noteikto modeļu un kritēriju, kā arī izmantoto datubāzu uzticamība un aktualitāte būtu, ņemot vērā statistikas datus un starptautisko pētījumu rezultātus, jāietver kopīgajā pārskatīšanā par paredzētā nolīguma īstenošanu, kas ir paredzēta šī nolīguma 26. panta 2. punktā.

3) Par PDR datu apstrādes mērķiem

i) Teroristu nodarījumu vai smagu starptautisku noziegumu novēršana, atklāšana vai saukšana pie atbildības par tiem

- 175 Paredzētā nolīguma 3. panta 1. punktā ir noteikts, ka Kanādas kompetentā iestāde PDR datus apstrādā vienīgi tālab, lai novērstu, atklātu, izmeklētu teroristu nodarījumus vai smagus starptautiskus noziegumus vai sauktu pie atbildības par tiem.
- 176 Runājot par formulējumu “teroristu nodarījumi”, jānorāda, ka šī nolīguma 3. panta 2. punktā ir skaidri un precīzi definētas gan darbības, uz kurām šis formulējums attiecas, gan personas, grupas vai organizācijas, kuras var tikt uzskatītas par “teroristu organizāciju”.
- 177 Tāpat, runājot par formulējumu “smagi starptautiski noziegumi”, paredzētā nolīguma 3. panta 3. punkta pirmajā daļā skaidri un precīzi ir noteikts attiecīgo noziedzīgo nodarījumu smagums, nosakot, ka par tiem paredzētais sods ir brīvības atņemšanas sods, kura maksimālais ilgums ir vismaz četri gadi, vai bargāks sods. Turklāt, runājot par šo noziedzīgo nodarījumu veidu, šis noteikums ir jāuzskata arī par pietiekami precīzu, jo tas norāda uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas ir definēti Kanādas tiesībās. Visbeidzot, šī nolīguma 3. panta 3. punkta otrajā daļā ir skaidri un precīzi noteikti gadījumi, kādos noziegumi ir uzskatāmi par starptautiskiem.
- 178 Šādos apstākļos paredzētā nolīguma 3. panta 1.–3. punktā ir noteikti skaidri, precīzi un līdz stingri nepieciešamajam ierobežoti noteikumi.

ii) Citi mērķi

- 179 Paredzētā nolīguma 3. panta 4. punktā izņēmuma gadījumos Kanādas kompetentajai iestādei ir atļauts apstrādāt PDR datus, ja tas ir vajadzīgs, lai aizsargātu kādas personas būtiskas intereses, tostarp dzīvības apdraudējuma vai nopietna ievainojuma gadījumā vai būtiska cilvēku veselības apdraudējuma gadījumā,

jo īpaši saskaņā ar starptautiski atzītiem standartiem. Šī nolīguma 3. panta 5. punkta a) un b) apakšpunktā Kanādai ir arī atļauts apstrādāt PDR datus, “katru gadījumu izskatot atsevišķi”, lai attiecīgi “nodrošinātu valsts pārvaldes uzraudzību vai pārskatatbildību” un “izpildītu tiesas pavēsti, apcietināšanas orderi vai rīkojumu”.

180 Tā kā gadījumi, kad Kanādas kompetentā iestāde saskaņā ar šo nolīgumu savāktos PDR datus var izmantot citiem mērķiem, kas nav zīmīgi paredzētajam nolīgumam saistībā ar cīņu pret terorismu un smagiem starptautiskiem noziegumiem, paredzētā nolīguma 3. panta 4. punktā ir ierobežoti ar personu būtisku interešu aizsardzību, šajā noteikumā ir skaidri un precīzi paredzēti gadījumi, kādos šāda izmantošana ir pieļaujama. Un tā kā šajā noteikumā ir paredzēts, ka Kanādas kompetentā iestāde to var darīt tikai izņēmuma gadījumos, ir jāuzskata, ka šajā tiesību normā ir ietverti noteikumi, kas ir tikai stingri nepieciešami.

181 Savukārt tādu gadījumu formulējums, kādos saskaņā ar paredzētā nolīguma 3. panta 5. punkta a) un b) apakšpunktu Kanāda var apstrādāt PDR datus, ir pārāk nekonkrēts un vispārīgs, lai atbilstu izvirzītajām skaidrības un precizitātes prasībām. Šajā tiesību normā paredzētie noteikumi tāpat nešķiet ierobežoti līdz stingri nepieciešamajam, lai sasniegtu šajā nolīgumā izvirzīto mērķi.

4) Par Kanādas iestādēm, uz kurām attiecas paredzētais nolīgums

182 Saskaņā ar paredzētā nolīguma 2. panta d) punktu Kanādas kompetentā iestāde ir atbildīga par PDR datu saņemšanu un apstrādi saskaņā ar šo nolīgumu. Kā noteikts šī nolīguma 5. pantā, ir uzskatāms, ka šī iestāde, apstrādājot un izmantojot minētos datus, nodrošina pienācīgu aizsardzības līmeni Savienības tiesību izpratnē. Turklāt, kā izriet no minētā nolīguma preambulas piecpadsmitās daļas, Kanāda apņemas, ka minētā iestāde ievēros privātuma un personas datu aizsardzības principus, kā izklāstīts šajā nolīgumā.

183 Lai arī Kanādas kompetentās iestādes identitāte kā tāda paredzētajā nolīgumā nav noteikta, minētā nolīguma 30. panta 2. punkta a) apakšpunktā Kanādai ir noteikts pienākums šo identitāti paziņot Komisijai pirms šī nolīguma stāšanās spēkā. Līdz ar to jautājumā par Kanādas kompetentās iestādes identitāti šis nolīgums ir pietiekami skaidrs un precīzs.

184 Vēl ir jānorāda, ka minētā nolīguma 18. panta 1. punktā patiešām nav precizēta to “citu valsts iestāžu Kanādā” identitāte, kurām Kanādas kompetentā drīkst izpaust PDR datus, ievērojot šajā noteikumā paredzētos nosacījumus. Tomēr no paredzētā nolīguma 18. panta 1. punkta a), c) un e) apakšpunkta skaidri izriet, ka PDR datus var izpaust tikai valsts iestādēm, “kuru funkcijas ir tieši saistītas ar 3. panta darbības jomu”, ja izpaušana “ir vajadzīga 3. pantā minēto mērķu sasniegšanai” un ar nosacījumu, ka šīs iestādes “nodrošina līdzvērtīgus aizsardzības pasākumus tiem, kas minēti šajā nolīgumā”.

185 Tā kā vairākos paredzētā nolīguma noteikumos – proti, 3. panta 5. punktā, 6. panta 1. un 2. punktā, 8. panta 3.–5. punktā, 12. panta 3. punktā, 16. un 17. pantā – kā atbildīgā instance par šajās tiesību normās paredzēto PDR datu apstrādi ir norādīta “Kanāda”, minētais nolīgums ir jāsaprot tādējādi, ka tas norāda vai nu uz Kanādas kompetento iestādi, vai arī uz šī nolīguma 18. pantā minētajām iestādēm. Šādā interpretācijā paredzētā nolīguma 3. panta 5. punkts, 6. panta 1. un 2. punkts, 8. panta 3.–5. punkts, 12. panta 3. punkts, 16. un 17. pants var tikt uzskatīti par atbilstošiem skaidrības un precizitātes prasībām.

5) Par attiecīgajiem aviopasažieriem

186 Paredzētais nolīgums aptver visu starp Savienību un Kanādu lidojošo aviopasažieru PDR datus. Šo datu pārsūtīšana uz Kanādu notiek neatkarīgi no jebkādas objektīvas pazīmes, kas liecinātu, ka pasažieri iespējami varētu apdraudēt sabiedrības drošību Kanādā.

- 187 Šajā ziņā ir jānorāda, ka PDR datus ir paredzēts apstrādāt tostarp automatizēti, kā tas ir atgādināts šī atzinuma 152. un 169. punktā. Kā norādījuši vairāki lietas dalībnieki, šādas apstrādes mērķis ir identificēt sabiedrības drošības apdraudējumu, ko iespējami varētu radīt personas, kuras tajā brīdī kompetentajiem dienestiem nav zināmas un par kurām šī apdraudējuma dēļ varētu veikt padziļinātu pārbaudi. Šajā ziņā šo datu automatizēta apstrāde pirms pasažieru ierašanās Kanādā atvieglo un paātrina drošības pārbaudes, it īpaši uz robežām. Turklāt noteiktu kategoriju personu vai noteiktu izcelsmes zonu izslēgšana varētu radīt šķērsli PDR datu automatizētas apstrādes mērķim, proti, šo datu pārbaudes ceļā starp visiem aviopasažieriem identificēt personas, kas iespējami varētu apdraudēt sabiedrības drošību, un tādējādi pieļaut, ka šāda pārbaude varētu tikt apieta.
- 188 Turklāt saskaņā ar Čikāgas konvencijas 13. pantu, uz kuru savās atbildēs uz Tiesas uzdotajiem jautājumiem atsaucās konkrēti Padome un Komisija, visiem aviopasažieriem, ieceļojot, atrodoties Līgumslēdzēja valsts teritorijā vai izceļojot no tās, ir jāievēro attiecīgās valsts normatīvie akti attiecībā uz aviopasažieru ieceļošanu valsts teritorijā vai izceļošanu no tās. Tātad visiem aviopasažieriem, kas vēlas ieceļot Kanādā vai izceļot no šīs valsts, pamatojoties uz šo pantu, tiek piemērota pārbaude uz robežas, un tiem ir jāievēro spēkā esošajās Kanādas tiesībās noteiktie ieceļošanas un izceļošanas noteikumi. Kā turklāt izriet no šī atzinuma 152. un 187. punkta, pasažieru, kuri iespējami varētu apdraudēt sabiedrības drošību, identificēšana, izmantojot PDR datus, ir daļa no pārbaudes uz robežas. Līdz ar to, tā kā aviopasažieriem tiek piemērota šāda pārbaude, šādiem pasažieriem, kuri vēlas ieceļot un uzturēties Kanādā, šāda pasākuma pašas būtības dēļ tiek pārbaudīti arī viņu PDR dati.
- 189 Šādos apstākļos nešķiet, ka paredzētais nolīgums, atļaujot visu aviopasažieru PDR datu pārsūtīšanu uz Kanādu, pārsniedz stingri nepieciešamo.

6) Par PDR datu uzglabāšanu un izmantošanu

- 190 Lai nodrošinātu, ka pārsūtīto PDR datu uzglabāšana, paredzētajā nolīgumā noteikto Kanādas iestāžu piekļuve šiem datiem, kā arī šo datu izmantošana šajās iestādēs notiktu tikai stingri nepieciešamajā apmērā, paredzētajā nolīgumā saskaņā ar šī atzinuma 141. punktā minēto pastāvīgo Tiesas judikatūru būtu jāparedz skaidri un precīzi noteikumi, norādot, kādos apstākļos un ar kādiem nosacījumiem šīs iestādes var tos saglabāt, piekļūt tiem un tos izmantot.
- 191 Runājot par personas datu uzglabāšanu, jānorāda, ka izskatāmajam tiesiskajam regulējumam vienmēr ir jāatbilst objektīviem kritērijiem, kas veido saikni starp saglabājamajiem datiem un sasniedzamo mērķi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2015. gada 6. oktobris, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, 93. punkts, kā arī 2016. gada 21. decembris, Tele2 Sverige un Watson u.c., C-203/15 un C-698/15, EU:C:2016:970, 110. punkts).
- 192 Runājot par leģitīmi uzglabātu personas datu izmantošanu kādā iestādē, jāatgādina Tiesas nospriestais, ka Savienības tiesiskais regulējums nevar aprobežoties tikai ar prasību, ka piekļuvei šiem datiem ir jāatbilst vienam no šāda regulējuma mērķiem, bet tajā ir jāparedz arī materiāltiesiski un procesuāli nosacījumi, kas regulē šo izmantošanu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2016. gada 21. decembris, Tele2 Sverige un Watson u.c., C-203/15 un C-698/15, EU:C:2016:970, 117. un 118. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 193 Šajā gadījumā, kā ir konstatēts šī atzinuma 171. punktā, paredzētā nolīguma 3. pantā ir noteikti mērķi, kādiem Kanādas kompetentā iestāde izmanto PDR datus, 7. pantā ir noteikta nediskriminācijas klauzula un 15. pantā ir ietverts noteikums par Kanādas lēmumiem, kuru pamatā ir šo datu automatizēta apstrāde.

- 194 Turklāt paredzētā nolīguma 16. panta 1. punktā ir paredzēts, ka Kanāda PDR datus var uzglabāt piecus gadus pēc to saņemšanas, bet šī nolīguma 16. panta 3. punktā ir precizēts, ka daļa no šiem datiem ir jāmaskē 30 dienas vai divus gadus pēc to saņemšanas. Tā kā šajos noteikumos nav paredzēta nekāda attiecīgo pasažieru diferencēšana, tie atļauj uzglabāt visu aviopasažieru PDR datus.
- 195 Visbeidzot, saskaņā ar minētā nolīguma 16. panta 4. punktu maskētie dati var tikt atmaskēti, ja ir nepieciešams veikt šī nolīguma 3. pantā paredzēto izmeklēšanu, un šādu atmaskēšanu atkarībā no gadījuma veic vai nu ierobežots skaits īpaši pilnvarotu amatpersonu, vai arī tikai ar iepriekšēju atļauju, ko devis Kanādas kompetentās iestādes vadītājs vai viņa šim nolūkam pilnvarota augsta amatpersona.
- i) Par PDR datu uzglabāšanu un izmantošanu pirms aviopasažieru ieceļošanas, viņu uzturēšanās laikā Kanādā un pēc viņu ieceļošanas*
- 196 Paredzētajā nolīgumā visu aviopasažieru PDR datus visā to uzglabāšanas laikā ir atļauts izmantot šī nolīguma 3. pantā paredzētajiem mērķiem.
- 197 Runājot par PDR datu uzglabāšanu un to izmantošanu līdz aviopasažieru ieceļošanai no Kanādas, jānorāda, ka tas atvieglo konkrēti drošības pārbaudes, kā arī pārbaudes uz robežām. Šo datu pašas iedabas dēļ, to uzglabāšana un izmantošana šādā nolūkā nevar tikt ne ierobežota ar noteiktu aviopasažieru loku, ne arī pakārtota nosacījumam par tiesas vai neatkarīgas administratīvas iestādes iepriekšēju atļauju. Tādējādi, kā arī ievērojot šī atzinuma 186.–188. punktā paustos apsvērumus, ir jāuzskata, ka, kamēr aviopasažieri atrodas Kanādā vai dodas prom no šīs trešās valsts, pastāv nepieciešamā saikne starp šiem datiem un paredzētajā nolīgumā izvirzīto mērķi, kā rezultātā tas nepārsniedz stingri nepieciešamā robežas tā fakta dēļ vien, ka tajā ir atļauts sistemātiski uzglabāt un izmantot visu aviopasažieru PDR datus.
- 198 Tāpat arī PDR datu sistemātiska izmantošana, lai pārbaudītu to iepriekš noteikto modeļu un kritēriju uzticamību un aktualitāti, uz kuru pamata notiek šo datu automatizēta apstrāde, kā tas ir ticis norādīts šī atzinuma 174. punktā, vai lai noteiktu jaunus šādas apstrādes modeļus un kritērijus, ir tieši saistīta ar šī atzinuma iepriekšējā punktā minēto pārbauci istenošanu, tādēļ šāda izmantošana arī ir jāuzskata par tādu, kas nepārsniedz stingri nepieciešamo.
- 199 Turklāt ir jānorāda, ka aviopasažieru uzturēšanās laikā Kanādā un neatkarīgi no PDR datu automatizētas analīzes, kas ir veikta pirms viņu ieceļošanas šajā trešajā valstī, var rasties situācijas, kurās Kanādas kompetentās iestādes rīcībā ir šīs uzturēšanās laikā iegūtas ziņas, ka viņu datu izmantošana varētu izrādīties nepieciešama, lai cīnītos pret terorismu un smagiem starptautiskiem noziegumiem.
- 200 Taču, runājot par PDR datu izmantošanu iepriekšējā punktā minētajās situācijās, ir jānorāda, ka, tiklīdz aviopasažieriem pēc viņu PDR datu pārbaudes ir atļauts ieceļot šīs trešās valsts teritorijā, šo datu izmantošanai viņu uzturēšanās laikā Kanādā ir jābūt pamatotai ar jauniem apstākļiem, kas attaisno tādu izmantošanu. Tātad šādai izmantošanai saskaņā ar šī atzinuma 141. un 192. punktā minēto judikatūru ir vajadzīgi noteikumi, kuros ir paredzēti šādas izmantošanas materiāltiesiskie un procesuālie nosacījumi, lai šie dati tiktu aizsargāti it īpaši pret ļaunprātīgas izmantošanas risku. Šādiem noteikumiem ir jābūt pamatotiem ar objektīviem kritērijiem to apstākļu un nosacījumu definējumā, ar kādiem paredzētajā nolīgumā minētajām Kanādas iestādēm ir atļauts tos izmantot.
- 201 Šajā ziņā, ja pastāv objektīvas pazīmes, kas liecina, ka viena vai vairāku aviopasažieru PDR dati varētu efektīvi palīdzēt cīņā pret teroristu nodarījumiem un smagiem starptautiskiem noziegumiem, šo datu izmantošana nešķiet tāda, kas pārsniedz stingri nepieciešamā robežas (pēc analogijas skat. spriedumu, 2016. gada 21. decembris, Tele2 Sverige un Watson u.c., C-203/15 un C-698/15, EU:C:2016:970, 119. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 202 Turklāt, lai praksē nodrošinātu iepriekšējos divos punktos minēto nosacījumu pilnīgu ievērošanu, būtiski ir tas, lai saglabāto PDR datu izmantošana aviopasažieru uzturēšanās laikā Kanādā, izņemot pienācīgi pamatotus steidzamības gadījumus, principā būtu pakļauta vai nu tiesas, vai arī neatkarīgas administratīvas iestādes iepriekšējai kontrolei un lai šīs tiesas vai šīs iestādes lēmums tiktu pieņemts pēc kompetento iestāžu pamatota pieteikuma, kas iesniegts tostarp saistībā ar noziedzīga nodarījuma novēršanas, atklāšanas vai kriminālvajāšanas procedūrām (pēc analogijas skat. spriedumu, 2016. gada 21. decembris, Tele2 Sverige un Watson u.c., C-203/15 un C-698/15, EU:C:2016:970, 120. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 203 Tā kā paredzētais nolīgums neatbilst iepriekšējos divos punktos minētajām prasībām, šajā nolīgumā nav nodrošināts, ka aviopasažieru PDR datu izmantošana šajā nolīgumā minētajās Kanādas iestādēs viņu uzturēšanās laikā Kanādā notiktu tikai stingri nepieciešamajā apmērā.

ii) Par PDR datu uzglabāšanu un izmantošanu pēc aviopasažieru izceļošanas no Kanādas

- 204 Aviopasažieri, kas izceļojuši no Kanādas, parasti ir pārbaudīti, ieceļojot un izceļojot no šīs valsts. Arī viņu PDR dati ir tikuši pārbaudīti pirms viņu ierašanās Kanādā un vajadzības gadījumā viņu uzturēšanās laikā, kā arī izceļošanas brīdī no šīs trešās valsts. Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka šie pasažieri principā nerada risku terorisma vai smagu starptautisku noziegumu jomā, jo ne šīs kontroles, ne pārbaudes, ne arī kāds cits apstāklis nav atklājis par to liecinošas objektīvas pazīmes. Jebkurā gadījumā nešķiet, ka visi aviopasažieri, kas ieceļojuši Kanādā, pēc to izceļošanas no šīs valsts varētu radīt lielāku risku nekā citas personas, kuras uz šo valsti nav ceļojušas pēdējo piecu gadu laikā un attiecībā uz kurām Kanādai līdz ar to nav PDR datu.
- 205 Tādējādi, runājot par aviopasažieriem, saistībā ar kuriem šāds risks nav identificēts, kad viņi ieradušies Kanādā un līdz viņu izceļošanai no šīs trešās valsts, nešķiet, ka pēc viņu izceļošanas būtu kāda saikne, kaut vai netieša, starp viņu PDR datiem un paredzētajā nolīgumā izvirzīto mērķi, kas pamatotu šo datu uzglabāšanu. Apsvērumi, ko jautājumā par starptautisku smagas noziedzības grupējumu pastāvēšanas vidējo ilgumu, kā arī par šādu grupējumu izmeklēšanas ilgumu un sarežģītību Tiesā izvirzījušas tostarp Padome un Komisija, nepamato visu aviopasažieru PDR datu pastāvīgu uzglabāšanu pēc viņu izceļošanas no Kanādas, lai vēlāk iespējami piekļūtu šiem datiem, neatkarīgi no jebkādas saistības ar cīņu pret terorismu un smagiem starptautiskiem noziegumiem (pēc analogijas skat. spriedumu, 2016. gada 21. decembris, Tele2 Sverige un Watson u.c., C-203/15 un C-698/15, EU:C:2016:970, 119. punkts).
- 206 Tāpēc visu aviopasažieru PDR datu pastāvīga uzglabāšana pēc viņu izceļošanas no Kanādas nešķiet ierobežota stingri nepieciešamajā apmērā.
- 207 Taču, ja īpašos gadījumos tiek konstatētas objektīvas pazīmes, kas liecina, ka noteikti aviopasažieri pat pēc izceļošanas no Kanādas varētu radīt risku saistībā ar cīņu pret terorismu un smagiem starptautiskiem noziegumiem, šķiet pieļaujama viņu PDR datu uzglabāšana pēc viņu uzturēšanās Kanādā (pēc analogijas skat. spriedumu, 2016. gada 21. decembris, Tele2 Sverige un Watson u.c., C-203/15 un C-698/15, EU:C:2016:970, 108. punkts).
- 208 Runājot par šādi uzglabāto PDR datu izmantošanu, tai saskaņā ar iepriekš šī atzinuma 201. un 202. punktā minēto judikatūru ir jābūt pamatotai ar objektīviem kritērijiem to apstākļu un nosacījumu definējumā, ar kādiem paredzētajā nolīgumā minētās Kanādas iestādes var iegūt piekļuvi šiem datiem to izmantošanas nolūkā. Tāpat šai izmantošanai, izņemot pienācīgi pamatotus steidzamības gadījumus, ir jābūt pakļautai vai nu tiesas, vai arī neatkarīgas administratīvas iestādes iepriekšējai kontrolei, kuras lēmums par izmantošanas atļaušanu tiek pieņemts pēc iepriekš minēto iestāžu pamatota pieteikuma, kas iesniegts tostarp saistībā ar noziedzīga nodarījuma novēršanas, atklāšanas vai kriminālvajāšanas procedūrām.

- 209 Runājot par iepriekš šī atzinuma 207. punktā minēto aviopasažieru PDR datu uzglabāšanas ilgumu, ir jānorāda, ka paredzētā nolīguma 16. panta 1. punktā noteiktais vispārējais ilgums ir pagarināts par pusotru gadu salīdzinājumā 2006. gada nolīgumā noteikto ilgumu. Šajā ziņā tomēr būtu jāatzīst, ka, ņemot vērā konkrēti Padomes un Komisijas izteiktos apsvērumus, kas ir minēti šī atzinuma 205. punktā, šī nolīguma 16. panta 1. punktā paredzētais piecu gadu ilgums nešķiet pārsniedzam to, kas ir stingri nepieciešams cīņai pret terorismu un smagiem starptautiskiem noziegumiem.
- 210 Visbeidzot, tā kā, pirmkārt, paredzētā nolīguma 9. panta 2. punkts, kurā ir noteikts, ka Kanāda uzglabā PDR datus "fiziski drošā vidē, kas ir aizsargāta ar piekļuves kontroli", nozīmē, ka šie dati ir jāglabā Kanādas teritorijā, un, otrkārt, šī nolīguma 16. panta 6. punkts, saskaņā ar kuru Kanāda iznīcina PDR datus pēc to uzglabāšanas termiņa beigām, ir jāsaprot tādējādi, ka ar to ir noteikts pienākums neatgriezeniski iznīcināt šos datus, šie noteikumi var tikt uzskatīti par atbilstošiem skaidrības un precizitātes prasībām (pēc analogijas skat. spriedumu, 2016. gada 21. decembris, Tele2 Sverige un Watson u.c., C-203/15 un C-698/15, EU:C:2016:970, 122. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 211 Ņemot vērā šī atzinuma 204.–206. un 208. punktā izklāstītos apsvērumus, šajā nolīgumā nav nodrošināts, ka PDR datu uzglabāšana un izmantošana Kanādas iestādēs pēc aviopasažieru izceļošanas no Kanādas tiktu ierobežota tikai stingri nepieciešamajā apmērā.

7) Par PDR datu izpaušanu

i) PDR datu izpaušana valsts iestādēm

- 212 Paredzētā nolīguma 18. un 19. pantā Kanādas kompetentajai iestādei ir atļauts izpaust PDR datus citām valsts iestādēm Kanādā un valsts iestādēm citās trešajās valstīs. Tā kā šāda izpaušana faktiski piešķir šīm iestādēm piekļuvi šiem datiem, kā arī dod iespēju tos izmantot, šādi izpaušanai būtu jāatbilst šo datu izmantošanas nosacījumiem, kas ir atgādināti šī atzinuma 200.–202. un 208. punktā.
- 213 Konkrētāk runājot par PDR datu izpaušanu valsts iestādēm citās trešajās valstīs, vēl ir jāpiebilst, ka paredzētā nolīguma 19. panta 1. punkta e) apakšpunktā Kanādas kompetentajai iestādei ir piešķirta rīcības brīvība novērtēt šajās valstīs garantētās aizsardzības līmeni.
- 214 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka personas datu pārsūtīšana no Savienības uz trešo valsti var notikt tikai tad, ja šajā valstī ir nodrošināts pamatbrīvību un pamattiesību aizsardzības līmenis, kas būtībā ir ekvivalents Savienībā garantētajam līmenim. Šī prasība vienlīdz attiecas uz gadījumiem, kad notiek paredzētā nolīguma 19. pantā noteiktā PDR datu izpaušana no Kanādas citām trešajām valstīm, lai nepieļautu, ka šajā nolīgumā paredzētais aizsardzības līmenis varētu tikt apiets, pārsūtot personas datus uz citām trešajām valstīm, un lai garantētu Savienības tiesībās piedāvātā aizsardzības līmeņa turpinātību (pēc analogijas skat. spriedumu, 2015. gada 6. oktobris, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, 72. un 73. punkts). Šādos apstākļos tādai izpaušanai ir vajadzīgs vai nu minētajam nolīgumam ekvivalents nolīgums starp Savienību un attiecīgo trešo valsti, vai arī saskaņā ar Direktīvas 95/46 25. panta 6. punktu pieņemts Komisijas lēmums, kurā ir konstatēts, ka minētā trešā valsts nodrošina pienācīgu aizsardzības līmeni Savienības tiesību izpratnē, un kurā ir norādītas iestādes, kam ir paredzēts pārsūtīt PDR datus.
- 215 Tā kā paredzētā nolīguma 18. un 19. pants neatbilst šī atzinuma 212.–214. punktā izklāstītajām prasībām, šis nolīgums negarantē, ka Kanādas kompetento iestāžu veiktā PDR datu izpaušana citām valsts iestādēm Kanādā vai valsts iestādēm citās trešajās valstīs tiks ierobežota tikai stingri nepieciešamajā apmērā.

ii) PDR datu izpaušana privātpersonām

- 216 Paredzētā nolīguma 12. panta 3. punktā Kanādai ir ļauts “izpaust jebkādu informāciju, ievērojot pamatotas juridiskas prasības un ierobežojumus [...], pienācīgi ņemot vērā attiecīgās personas likumīgās intereses”. Šajā nolīgumā nav reglamentēts ne tas, kāda informācija var tikt izpausta, ne tas, kuri var būt izpaustās informācijas saņēmēji, ne arī tas, kā šādu informāciju ir ļauts izmantot.
- 217 Turklāt paredzētajā nolīgumā nav definēts ne formulējums “pamatotas juridiskas prasības un ierobežojumi”, ne formulējums “personas likumīgās intereses”, un tajā nav prasīts, lai PDR datu izpaušana privātpersonai notiktu saistībā ar cīņu pret terorismu un smagiem starptautiskiem noziegumiem, ne arī lai šāda izpaušana būtu pakārtota tiesas vai neatkarīgas administratīvas iestādes atļaujai. Šādos apstākļos minētais noteikums pārsniedz stingri nepieciešamā robežas.

3. Par aviopasažieru individuālajām tiesībām

- 218 Hartas 8. panta 2. punkta otrajā teikumā personām, kuru personas dati ir tikuši savākti, ir garantētas tiesības piekļūt šiem datiem un ieviest tajos labojumus.
- 219 Turklāt, runājot par Hartas 7. pantu, Tiesa jau ir nospriedusi, ka šajā pantā garantētās pamattiesības uz privātās dzīves neaizskaramību nozīmē, ka attiecīgā persona var pārliecināties, ka tās personas dati ir apstrādāti pareizi un likumīgi. Lai varētu veikt vajadzīgās pārbaudes, šai personai ir jābūt tiesībām iepazīties ar datiem, kas uz to attiecas un kas tiek apstrādāti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 7. maijs, Rijkeboer, C-553/07, EU:C:2009:293, 49. punkts).
- 220 Lai nodrošinātu šo tiesību ievērošanu, ir svarīgi, lai aviopasažieri tiktu informēti par viņu PDR datu pārsūtīšanu uz Kanādu un šo datu izmantošanu no brīža, kad šāda izpaušana nevar traucēt paredzētajā nolīgumā minēto valsts iestāžu veiktajai izmeklēšanai. Proti, šāda informācija izrādās faktiski nepieciešama, lai aviopasažieriem dotu iespēju izmantot savas tiesības pieprasīt piekļuvi PDR datiem, kas uz viņiem attiecas, un vajadzības gadījumā lūgt izdarīt tajos labojumus, kā arī izmantot tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā saskaņā ar Hartas 47. panta pirmo daļu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2016. gada 21. decembris, Tele2 Sverige un Watson u.c., C-203/15 un C-698/15, EU:C:2016:970, 121. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

a) Par tiesībām tikt informētam par datiem, piekļūt tiem un pieprasīt izdarīt tajos labojumus

- 221 Lai gan paredzētā nolīguma 12. un 13. pantā aviopasažieriem ir noteiktas tiesības piekļūt saviem PDR datiem, kā arī tiesības pieprasīt labojumus, šajos noteikumos netiek prasīts, lai šie pasažieri tiktu informēti par viņu PDR datu pārsūtīšanu uz Kanādu un to izmantošanu.
- 222 Šajā ziņā minētajā nolīgumā vienīgi tā 11. pantā ir paredzēts pārredzamības noteikums, saskaņā ar kuru Kanādas kompetentajai iestādei ir noteikts pienākums savā tīmekļvietnē ievietot noteiktu vispārīga rakstura informāciju saistībā ar PDR datu pārsūtīšanu un to izmantošanu, bet netiek noteikts nekāds pienākums individuāli informēt aviopasažierus.
- 223 Šis pārredzamības noteikums patiešām ļauj pietiekami informēt aviopasažierus gan par viņu PDR datu pārsūtīšanu uz Kanādu, gan par to sistemātisku izmantošanu, kas minēta šī atzinuma 197. un 198. punktā, lai veiktu drošības pārbaudes un pārbaudes uz robežas. Turpretī šī aviopasažieru vispārīgā informēšana, ka noteikts paredzētā nolīguma 11. pantā, nesniedz viņiem iespēju uzzināt, vai Kanādas kompetentā iestāde viņu datus ir izmantojusi ārpus minētajām pārbaudēm. Līdz ar to šī atzinuma 199. un 207. punktā minētajos gadījumos, kad ir objektīvas pazīmes, kas pamato šādu izmantošanu un prasa tiesas vai neatkarīgas administratīvas iestādes iepriekšēju atļauju, aviopasažieru individuāla informēšana izrādās nepieciešama. Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad aviopasažieru PDR dati tiek izpausti citām valsts iestādēm vai privātpersonām.

- 224 Taču saskaņā ar šī atzinuma 220. punktā minēto judikatūru šādi informēšanai ir jānotiek tikai no brīža, kad tā nevar traucēt izmeklēšanai, kuru veic paredzētajā nolīgumā minētās valsts iestādes.
- 225 Tātad minētajā nolīgumā būtu jāprecizē, ka aviopasažierus, kuru PDR datus ir izmantojusi un uzglabājusi Kanādas kompetentā iestāde šī atzinuma 199. un 207. punktā minētajos gadījumos, kā arī tos, kuru dati ir tikuši izpausti citām valsts iestādēm vai privātpersonām, šī kompetentā iestāde informē par šādu izmantošanu un izpaušanu apstākļos, kas ir norādīti šī atzinuma iepriekšējā punktā.

b) Par tiesībām iesniegt sūdzību

- 226 Jautājumā par aviopasažieru tiesībām iesniegt sūdzību paredzētā nolīguma 14. panta 2. punktā ir noteikts, ka Kanāda nodrošina, ka jebkura persona, kas uzskata, ka ir aizskartas tās tiesības ar lēmumu vai rīcību saistībā ar tās PDR datiem, var efektīvi īstenot savu tiesību aizsardzību saskaņā ar Kanādas tiesībām, vēršoties tiesā vai izmantojot citu tiesību aizsardzības līdzekli, kas var ietvert kompensāciju.
- 227 Tā kā šajā noteikumā ir minēta “jebkura persona, kas uzskata, ka ir aizskartas tās tiesības”, tas aptver visus aviopasažierus neatkarīgi no viņu pilsonības, dzīvesvietas, domicila vai atrašanās Kanādā. Turklāt šis noteikums, kā to norāda Padome, ir jāsaprot tādējādi, ka aviopasažieriem ir tiesības vērsties tiesā, kā tas ir paredzēts Hartas 47. panta pirmajā daļā. Fakts, ka paredzētā nolīguma 14. panta 2. punktā ir noteikts, ka “efektīvu tiesību aizsardzību [tiesā]” var papildināt kompensācijas prasība, pretēji Parlamenta apgalvotajam nenozīmē aviopasažieriem šādas efektīvas tiesību aizsardzības liegšanu, bet gan drīzāk, kā to ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 324. punktā, pastiprina attiecīgo personu aizsardzību tiesā.

4. Par PDR datu aizsardzības garantiju uzraudzību

- 228 Saskaņā ar Hartas 8. panta 3. punkta noteikumiem no tās 8. panta 1. un 2. punkta izrietošo prasību ievērošanu kontrolē neatkarīga iestāde.
- 229 Saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru šādas uzraudzības iestādes, kuras izveidošana ir paredzēta arī LESD 16. panta 2. punktā, neatkarības garantijas mērķis ir nodrošināt efektīvu un uzticamu kontroli pār tiesību normu ievērošanu saistībā ar fizisko personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, un tā ir jāinterpretē šī mērķa kontekstā. Tātad neatkarīgas uzraudzības iestādes izveide ir būtiska personu aizsardzības, kas saistīta ar personas datu apstrādi, ievērošanas sastāvdaļa (spriedumi, 2010. gada 9. marts, Komisija/Vācija, C-518/07, EU:C:2010:125, 25. punkts; 2014. gada 8. aprīlis, Komisija/Ungārija, C-288/12, EU:C:2014:237, 48. punkts, kā arī 2015. gada 6. oktobris, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, 41. punkts).
- 230 Šajā gadījumā paredzētā nolīguma 10. panta 1. punkta pirmajā teikumā ir noteikts, ka garantijas datu aizsardzības jomā attiecībā uz PDR datu apstrādi “uzraudzīs neatkarīga valsts iestāde” vai “ar administratīviem līdzekļiem izveidota iestāde, kas veic savus pienākumus objektīvi un ir pierādījusi savu autonomiju”. Tā kā šajā noteikumā ir paredzēts, ka šādu uzraudzību veic neatkarīga iestāde, šis noteikums atbilst Hartas 8. panta 3. punktā noteiktajai prasībai. Turpretī tā alternatīvais formulējums šķiet pieļaujams, ka šādu uzraudzību daļēji vai pilnībā var nodrošināt iestāde, kas savus uzdevumus neveic pilnīgi neatkarīgi, bet ir pakļauta pārraudzības iestādei, no kuras tā var saņemt norādījumus, un kas tādējādi nav pasargāta no jebkādas ārējas ietekmes, kura var ietekmēt tās lēmumus.
- 231 Šādos apstākļos un, kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 316. punktā, paredzētā nolīguma 10. pantā nav pietiekami skaidri un precīzi garantēts, ka šajā nolīgumā paredzēto noteikumu par fizisko personu aizsardzību saistībā ar PDR datu apstrādi ievērošanas uzraudzību veiks neatkarīga iestāde Hartas 8. panta 3. punkta izpratnē.

IX. Atbilde uz lūgumu sniegt atzinumu

232 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, ir jākonstatē, ka:

- 1) Padomes lēmums par paredzētā nolīguma noslēgšanu ir jāpamato gan ar LESD 16. panta 2. punktu, gan ar 87. panta 2. punkta a) apakšpunktu;
- 2) paredzētais nolīgums nav saderīgs nedz ar Hartas 7., 8. un 21. pantu, nedz ar tās 52. panta 1. punktu, jo tajā nav izslēgta sensitīvu datu pārsūtīšana no Savienības uz Kanādu, kā arī šo datu izmantošana un uzglabāšana;
- 3) lai paredzētais nolīgums būtu saderīgs ar Hartas 7. un 8. pantu, kā arī 52. panta 1. punktu, tajā ir:
 - a) skaidri un precīzi jānosaka PDR dati, kas ir pārsūtāmi no Savienības uz Kanādu;
 - b) jāparedz, ka PDR datu automatizētajā apstrādē izmantotie modeļi un kritēriji būs specifiski un uzticami, kā arī nediskriminējoši; jāparedz, ka tiks izmantotas tikai tās datubāzes, kuras Kanāda izmanto saistībā ar cīņu pret terorismu un smagiem starptautiskiem noziegumiem;
 - c) izņemot pārbaudes par iepriekš noteiktiem modeļiem un kritērijiem, uz kuru pamata notiek PDR datu automatizēta apstrāde, šo datu izmantošanai Kanādas kompetentajā iestādē aviopasažieru uzturēšanās laikā Kanādā un pēc viņu izceļošanas no šīs valsts, kā arī šo datu visa veida izpaušanai citām iestādēm jāpiemēro uz objektīviem kritērijiem balstīti materiāltiesiski un procesuāli nosacījumi; šāda izmantošana un izpaušana, izņemot pienācīgi pamatotus steidzamības gadījumus, jāpakārto vai nu tiesas, vai arī neatkarīgas administratīvas iestādes iepriekšējai kontrolei, kuras lēmums par izmantošanas atļaušanu tiek pieņemts pēc iepriekš minēto iestāžu pamatota pieteikuma, kas iesniegts tostarp saistībā ar noziedzīga nodarījuma novēršanas, atklāšanas vai kriminālvajāšanas procedūrām;
 - d) pēc aviopasažieru izceļošanas jāuzglabā PDR dati tikai par tiem pasažieriem, kuru gadījumā ir objektīvas pazīmes, kas liecina, ka tie varētu radīt risku saistībā ar cīņu pret terorismu un smagiem starptautiskiem noziegumiem;
 - e) Kanādas kompetentā iestāde PDR datu izpaušanu valsts iestādēm trešajā valstī drīkst veikt tikai ar nosacījumu, ka vai nu starp Savienību un šo trešo valsti ir nolīgums, kas ir ekvivalents paredzētajam nolīgumam, vai arī saskaņā ar Direktīvas 95/46 25. panta 6. punktu ir pieņemts Komisijas lēmums attiecībā uz iestādēm, kurām ir paredzēts izpaust PDR datus;
 - f) jāparedz aviopasažieriem tiesības tikt individuāli informētiem gadījumos, kad viņus skarošie PDR dati tiek izmantoti viņu uzturēšanās laikā Kanādā un pēc viņu izceļošanas no šīs valsts, kā arī gadījumā, kad Kanādas kompetentā iestāde šos datus izpauž citām iestādēm vai privātpersonām, un
 - g) jāgarantē, ka paredzētajā nolīgumā ietvertu noteikumu par aviopasažieru aizsardzību attiecībā uz viņus skarošo PDR datu apstrādi uzraudzību nodrošina neatkarīga uzraudzības iestāde.

Līdz ar to Tiesa (virspalāta) sniedz šādu atzinumu:

- 1) **Padomes lēmums par to, lai Savienības vārdā noslēgtu nolīgumu starp Kanādu un Eiropas Savienību par pasažieru datu reģistra datu pārsūtīšanu un apstrādi, ir jāpamato gan ar LESD 16. panta 2. punktu, gan ar 87. panta 2. punkta a) apakšpunktu;**
- 2) **Nolīgums starp Kanādu un Eiropas Savienību par pasažieru datu reģistra datu pārsūtīšanu un apstrādi nav saderīgs nedz ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8. un 21. pantu, nedz ar tās 52. panta 1. punktu, jo tajā nav izslēgta sensitīvu datu pārsūtīšana no Eiropas Savienības uz Kanādu, kā arī šo datu izmantošana un uzglabāšana;**

- 3) lai Nolīgums starp Kanādu un Eiropas Savienību par pasažieru datu reģistra datu pārsūtīšanu un apstrādi būtu saderīgs ar Pamattiesību hartas 7. un 8. pantu, kā arī 52. panta 1. punktu, tajā ir:
- a) skaidri un precīzi jānosaka pasažieru datu reģistra dati, kas ir pārsūtāmi no Eiropas Savienības uz Kanādu;
 - b) jāparedz, ka pasažieru datu reģistra datu automatizētajā apstrādē izmantotie modeļi un kritēriji būs specifiski un uzticami, kā arī nediskriminējoši; jāparedz, ka tiks izmantotas tikai tās datubāzes, kuras Kanāda izmanto saistībā ar cīņu pret terorismu un smagiem starptautiskiem noziegumiem;
 - c) izņemot pārbaudes par iepriekš noteiktiem modeļiem un kritērijiem, uz kuru pamata notiek pasažieru datu reģistra datu automatizēta apstrāde, šo datu izmantošanai Kanādas kompetentajā iestādē aviopasažieru uzturēšanās laikā Kanādā un pēc viņu izceļošanas no šīs valsts, kā arī šo datu visa veida izpaušanai citām iestādēm jāpiemēro uz objektīviem kritērijiem balstīti materiāltiesiski un procesuāli nosacījumi; šāda izmantošana un izpaušana, izņemot pienācīgi pamatotus steidzamības gadījumus, jāpakārto vai nu tiesas, vai arī neatkarīgas administratīvas iestādes iepriekšējai kontrolei, kuras lēmums par izmantošanas atļaušanu tiek pieņemts pēc iepriekš minēto iestāžu pamatota pieteikuma, kas iesniegts tostarp saistībā ar noziedzīga nodarījuma novēršanas, atklāšanas vai kriminālvajāšanas procedūrām;
 - d) pēc aviopasažieru izceļošanas jāuzglabā pasažieru datu reģistra dati tikai par tiem pasažieriem, kuru gadījumā ir objektīvas pazīmes, kas liecina, ka tie varētu radīt risku saistībā ar cīņu pret terorismu un smagiem starptautiskiem noziegumiem;
 - e) Kanādas kompetentā iestāde pasažieru datu reģistra datu izpaušanu valsts iestādēm trešajā valstī drīkst veikt tikai ar nosacījumu, ka vai nu starp Eiropas Savienību un šo trešo valsti ir nolīgums, kas ir ekvivalents Nolīgumam starp Kanādu un Eiropas Savienību par pasažieru datu reģistra datu pārsūtīšanu un apstrādi, vai arī saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 25. panta 6. punktu ir pieņemts Eiropas Komisijas lēmums attiecībā uz iestādēm, kurām ir paredzēts izpaust pasažieru datu reģistra datus;
 - f) jāparedz aviopasažieriem tiesības tikt individuāli informētiem gadījumos, kad viņus skaršie pasažieru datu reģistra dati tiek izmantoti viņu uzturēšanās laikā Kanādā un pēc viņu izceļošanas no šīs valsts, kā arī gadījumā, kad Kanādas kompetentā iestāde šos datus izpauž citām iestādēm vai privātpersonām, un
 - g) jāgarantē, ka Nolīgumā starp Kanādu un Eiropas Savienību par pasažieru datu reģistra datu pārsūtīšanu un apstrādi ietvertu noteikumu par aviopasažieru aizsardzību attiecībā uz viņus skaršo pasažieru datu reģistra datu apstrādi uzraudzību nodrošina neatkarīga uzraudzības iestāde.

Lenaerts	Tizzano	Bay Larsen
von Danwitz	Da Cruz Vilaça	Berger
Prechal	Vilaras	Rosas
Levits	Šváby	Jarašiūnas
Lycourgos		

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2017. gada 26. jūlijā.

Sekretārs	Priekšsēdētājs
A. Calot Escobar	K. Lenaerts